

proleter devrimci
AYDINLIK

HALKIN GÜCÜ ZULMÜN TOPUNU TÜFEĞİNİ YERLE BİR EDER

OCAK 1971

27

SAYI : 27 Proleter Devrimci AYDINLIK (Aylık Dergi) OCAK 1971

İÇİNDEKİLER

Kurucular Adına Sahipleri	Gün Zileli, Cengiz Çandar, Atıl Ant, Ömer Özerturgut
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü	Ömer Özerturgut
Adres	Adakale Sok. 28/1, Yenişehir - Ankara, Tel : 12 74 17
İstanbul Temsilciliği	Klodfarer Cad. 6/6, Sultanahmet-İstanbul, Tel: 27 39 61
İzmir Temsilciliği	900. Sokak Göral İş Hanı Kat 5 - İzmir
Alibeyköy Temsilciliği	Alibeyköy, Kemerburgaz Cad. 54 - İstanbul
Berlin Temsilciliği	1 Berlin 12, Schiller Str. 64, Batı Almanya
Münih Temsilciliği	8, München 19 Orff Str. 10 - Batı Almanya
Abone Şartları	Türkiye : Yıllık 50, altı aylık 25/Avrupa ve Orta Doğu: Yıllık 75, altı aylık 40/Diğer Ülkeler : Yıllık 125, altı aylık 65 lira
İlân Şartları	Tam sayfa 800 lira/Yayın ilânları indirimlidir
Banka Hesap No.	Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi, 641/268
Dizgi ve Baskı	TİSA Matbaacılık Sanayii - Ankara, Tel : 17 54 38
İstanbul Dağıtımı	Fuat Büte, Ankara Cad. 34, Tel : 27 89 49
Ankara Dağıtımı	Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi, Ulus
Ege Dağıtımı	Orhan Özşişman, 452. Sok. 5 - İzmir, Tel : 38 786

Faşizm Tehdidine Karşı Demokratik Güçbirliği

Halkımız üzerindeki baskı ve sömürünün son derece ağırlaştığı günlerde yaşıyoruz. Siyasi iktidarın kilit noktalarını elinde bulunduran ve halkımızın kanını emen tekelci burjuvazi, faşist bir diktatörlük hazırlama çabası içindedir. Tekelci burjuvazi bu diktatörlüğe halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak, sömürüsünü ve zulmünü daha da yoğunlaştırmak ve diğer sömürücü sınıf ve zümreler üzerindeki hâkimiyetini perçinlemek için ihtiyaç duymaktadır. Son günlerde yoğunlaşan baskılar, emekçi halka uygulanan zulüm, devrimci gençlik hareketi içindeki polis tertip ve tahrikleri tekelci burjuvazinin bu hazırlığının parçalarıdır. Bu baskılar, tertip ve tahrikler kamu oyunu faşizme hazırlamak, demokratik güçleri yıldırmak ve pasifleştirmek, devrimci hareketi yalnız bırakmak amacıyla sürdürülmektedir. **Bütün ilerici ve demokratik güçler : Faşizme karşı demokratik güçbirliğini bir an evvel gerçekleştirmeliyiz. Var gücümüzle tekelci burjuvaziye yüklenmeli, faşizmi tecrit etmeli, faşizmin halk düşmanı yüzünü teşhir etmeliyiz. Bütün devrimciler ! Halkımıza güvenelim, teslimiyeti yıkalım, bütün anti - faşist güçlerle birleşelim. Faşizme karşı dişe diş bir mücadele verelim.** Önümüzdeki acil siyasi görevler bunlardır.

FAŞİZM NEDİR ?

Faşizm, hâkim sınıfların en gerici en emperyalist, en şöven kesimi olan tekelci sermayenin açıktan açığa halk düşmanı, açıktan açığa zorba diktatörlüğüdür. Faşizm özünde bir burjuva diktatörlüğüdür ama alelâde burjuva diktatörlüğünden, burjuvazinin parlâmenter biçimlerle gizlenen diktatörlüğünden farklıdır. Faşizm burjuvazinin en gerici kesiminin **bütün** kısmî demokratik özgürlükleri kaldırması, bizzat parlâmenter düzeni kaldırması demektir. Faşizm hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki barışın da yokedilmesi, tekelci büyük burjuvazinin diğer sömürücü sınıf ve zümrelerle kendisi arasındaki menfaat çatışmalarını **zor** yoluyla çözümlemeye çalışması demektir.

Emekçi yığınların mücadelesinin gelişmesi ve burjuvazinin artık hâkimiyetini parlamenter yollarla sürdüremez hale gelmesi, sömürücü sınıfların

parçalanmasına ve dağılmasına yol açar. Siyasi mücadele içinde, hâkim sınıflar hiçbir zaman **tam** bir menfaat ve görüş birliğine sahip değillerdir. Hâkim sınıflar içinde çeşitli sınıf, zümre ve tabakaların menfaatleri arasında devamlı çelişme ve çatışma vardır. Parlamenter biçimlerle sürdürülen bir burjuva diktatörlüğünde, parlamento **hâkim sınıflar içinde** bir denge ve uzlaşma aracıdır. Emekçi yığınların devrimci mücadelesi geliştikçe, hâkim sınıflar içindeki çelişme ve çatışmalar önemli siyasi ayrılıklar haline gelir. Hâkim sınıfların menfaat, görüş ve hareket birliği yıkılır. İktisadi buhran dönemlerinde hâkim sınıflar arasındaki menfaat çatışmalarının keskinleşmesi, bu dağılmayı büsbütün hızlandırır. Halkın mücadelesi, sömürücü sınıfların bazı kesimlerini ve bazı örgütlerini diğerlerinden daha fazla yıpratabilir. Hâkim sınıflar içinde, halkın mücadelesine karşı uygulanacak siyaset konusunda çatışmalar baş gösterir. Burjuva düzeninin **bütününü** korumayı amaçlayan parlamenter mekanizma burjuva diktatörlüğünün gerçek niteliğini artık gizleyemez. Parlamento artık tekelci büyük burjuvazinin iktisadi ve siyasi amaçlarına cevap veremez. İşte böyle bir durumda, hâkim sınıfların en gerici, en emperyalist, en şöven kesimleri faşist bir diktatörlük uygulama yoluna giderler. Parlamenter düzeni, yani hakim sınıflar arasındaki barışı bozarlar. Tekelci burjuvazinin faşist diktatörlüğü yalnız halka karşı değil, aynı zamanda sömürücü sınıfların parlamenter düzene bel bağlayan, çıkarlarının parlamenter bir çerçeve içinde en iyi temsil edileceğine inanan kesimlerine de karşıdır.

> **Burjuvazi kampındaki fikir ayrılıklarını ve zıtlıkları tasfiye etmeye girişen faşizm, bu zıtlıkları daha da şiddetlendirir.**
> **(Dimitrov)**

Bu nokta, faşizmin önemli bir zaafını teşkil eder.

Burjuvazinin parlamenter diktatörlüğü altında, emekçi yığınlar, gençlik ve aydınlar herşeye rağmen bazı sınırlı hak ve hürriyetlere sahiptir. İşçinin işgücünü kapitaliste hangi şartlar altında satacağı, burjuva kanunları önünde eşitlik, söz ve basın hürriyeti, vb. burjuva hukuku tarafından düzenlenmiştir. Bu alanlarda halka tanınan kısmî serbestiler burjuva diktatörlüğünün **özüne** dokunmayan serbestilerdir. Ve aslında burjuvazi, diktatörlüğünü parlamenter bir görünüm altında gizleyebilmek için, halka bu kısmî serbestileri, burjuva özgürlüklerini tanımaya muhtaçtır da. Yine de halk, bu kısmî özgürlükleri ancak mücadele ile kazanabilir ve savunabilir. Burjuvazi, uğrunda mücadele edilmeyen hiçbir hakkı halka kendiliğinden tanımaz. **Çünkü mücadele ile kazanılan her hak, kısmî burjuva özgürlüklerinin genişletilmesi yolunda kazanılan her mevzi, mücadelenin daha da geliştirilmesi ve yayılması için emekçi yığınların elinde güçlü bir silâh olabilir. Sınıf mücadelesinin uluslararası tecrübesi bize demokratik mevzilerin korunması konusunda ne öğretmektedir ? Proleter devrimcileri,** bir yandan **burjuva demokratik olanaklardan** sonuna kadar **yararlanmaya çalışmak;** ama beri yandan **her şart altında mücadeleye hazır olmak görevindedirler.** Proletarya, burjuvazinin demokratik özgürlükleri kısıtlama ve kaldırma yolunda girişebileceği bütün teşebbüslere rağmen de mücadeleye devam edebilmelidir.

Proletarya, mücadelesinde ele ge;irdiği demokratik mevzilerden sonuna kadar yararlanırken, burjuvazinin bu mevzileri ortadan kaldırmak için girişeceği karşı taarruzları asla gözden kaçırmamalıdır. Halkın mücadelesi geliştikçe hakim sınıfların baskı ve zulmü de artar. Bu zulüm ve baskı, emekci yığınların daha fazla sömürülmesinin yanı sıra, mücadele ile kazanılmış demokratik mevziler üzerinde ve devrimci hareketin ileri unsurları üzerinde yoğunlaşır. Böylelikle burjuvazi ilk önce, halkın parlamenter düzen içinde kazandığı hakları yine parlamenter düzen içinde geri almaya çalışır. Faşizmi, hakim sınıfların zulüm ve baskısının derece derece, ama henüz burjuva parlamentarizminin **sınırları içinde** yoğunlaştırılmasından **ayırdetmek** gerekir. Faşizm, zulüm ve baskının **en ileri** noktasıdır. Ancak, parlamenter diktatörlükle faşizm arasındaki fark, basit bir derece farkı değil önemli bir nitelik farkıdır. Dimitrov'un belirttiği gibi;

> **Faşizmin iktidara gelişi, bir burjuva hükümetinin yerine alelâde yoldan bir diğerinin gelmesi değildir. Faşizm, burjuvazinin sınıf hakimiyetini sağlayan bir devlet şeklinin, burjuva demokrasisinin yerini başka bir devlet şeklinin, açık terörcü bir diktatörlüğün almasıdır.**

FAŞİZM NASIL GERÇEKLEŞİR?

Bu nedenle, halkın mücadelesinin gelişmesi ve burjuvazinin zaafı karşısında faşizme yönelen tekelci burjuvazi, bu yönetim değişikliğini basit bir kararla gerçekleştiremez. Parlamenter düzenin yokedilmesi ve burjuva diktatörlüğünün biçim ve nitelik değiştirmesi yolundaki çabalar, halkın ve bütün parlamentarist unsurların şiddetli tepkisiyle karşılaşır.

> **... faşizmin iktidara gelişi, finans-kapitalin herhangi bir komitesinin belli bir gün faşist bir diktatörlük kararı alması şeklnde, dümdüz ve basit bir olay olarak tasavvur edilmemelidir. Faşizm, faşizmle eski burjuva partileri veya bunların belli bir kesimi arasında, hatta mücadele içinde faşist kampın kendi içinde, bazan silahlı çarpışmalara kadar varan şiddetli çatışmalarla iktidara gelir (Dimitrov)**

Faşizm, iktidara gelebilmek için, kendisine yönelen tepkilerin bir kısmını pasifleştirmek, bir kısmını tecrit etmek, bir kısmını yıldırarak ezmek zorundadır. Faşizm, siyasi iktidarın bütün mevzilerinden kendisine karşı direnen demokrat burjuva unsurları atmak zorundadır. Faşizm, siyasi iktidarın merkezini olduğu kadar bütün ülke sathına yayılmış kollarını, kilit noktalarını da ele geçirmeye ve kendi kontrolü altında tutmaya mecburdur. Faşizme karşı direnen bütün unsurların, halkın olduğu kadar burjuvazinin bazı kesimlerinin de faşizme karşı bir birleşik cephe meydana getirmesi halinde, tekelci burjuvazinin faşist diktatörlüğü güçlü bir direnişle karşılaşır. Bu nedenle faşizm, böyle bir demokratik cephenin teşekkülünü önlemeye veya eğer gerçekleşmişse, böyle bir cepheyi bölmeye ve dağıtmaya çalışır.

Bu çalışma, faşizmin kamu oyunu hazırlama çabasının özünü teşkil eder. Tekelci burjuvazi faşizm için ideolojik ve siyasi hazırlık yapmak zorundadır. **«Siyasi iktidarı ele geçirmek isteyen her hangi bir kimse, kamu oyunu hazırlamalıdır. Bu devrimci güçler için olduğu kadar karşı - devrimci güçler için de doğrudur» (Mao Zedung).** Tekelci burjuvazinin ortamı faşizme hazırlamak, halkı aldatmak ve sömürücü sınıfların faşizme karşı olan kesimlerini pasifleştirmek yolundaki çabasına devrimci hareket, demokratik cepheyi gerçekleştirmek ve korumak, faşizmi teşhir etmek ve halkı tekelci burjuvaziye karşı seferber etmek çalışması ile karşı koymalıdır. Faşizmin gerçekleşip gerçekleşmemesi geniş ölçüde bu ideolojik ve siyasi mücadelenin sonuna, kamu oyunun ne tarafa meyledeceğine, ortadaki kararsız unsurların hangi tarafa geçeceğine bağlıdır. **Faşist bir diktatörlüğün kurulmasına kaderci bir gözle bakılamaz. Faşizmin mutlaka gerçekleşeceği yolundaki görüşler yanlıştır.** Faşist klikler tecrit edilerek yenilgiye uğratılabilir.

HAKİM SINIFLARIN ZULMÜ YOĞUNLAŞIYOR

Bugün ülkemizde tekelci sermaye, halkımız ve devrimci hareket üzerindeki baskısını her geçen gün yoğunlaştırmaktadır. Geçtiğimiz ay içinde devrimci gençliğe uygulanan zulüm, tertip ve tahrikler şimdiye kadar görülmedik noktalara ulaşmıştır. Aralık ayının son iki haftası içinde üç şehit verdik. Hüseyin Aslantaş, Nail Karaçam ve İlker Mansuroğlu arkadaşlar faşist katiller çetesinin kurşunlarına hedef oldular. Devrimci gençler tutuklanmakta, türlü işkencelere maruz bırakılmaktadır. İktidarın katiller çetesinin saldırıları karşısında gençliğin can güvenliği kalmamıştır. Teoman Gözgün arkadaşımız Tarsus'ta «komünizm propagandası» iddiasıyla, Muzaffer Oruçoğlu arkadaşımız da Keşan'da «köylüyü silahlı isyana teşvik» iddiasıyla tutuklanmışlardır. İktidar son olarak Dev - Genç Başkanı Ertuğrul Kürkçü'yü ve diğer arkadaşları tutuklamış, işkence yapmıştır. Baskıların ve cinayetlerin daha da yoğunlaştırılması için hakim sınıflar yeni yeni teklifler getirmektedirler. Yeni bütçeye 10 bin yeni polis kadrosu daha konmasının yanısıra, jandarma toplum birlikleri kurulması için milyonlarca lira ayrılmıştır. Halk hareketlerini bastırmak amacıyla kurulmakta olan bu birliklerden Ankara ve İstanbul'a birer alay, 14 ile de birer bölük yerleştirilmesi düşünülmektedir. Tekelci sermaye, Cemiyetler Kanununu değiştirerek dernek kurma özgürlüğünü ve devrimci gençlik hareketini yoketmeye çalışmaktadır. Üniversite özerkliği iktidarın saldırısı altındadır. Üniversitelere polis karakollarının kurulmasına başlanmıştır. Tekelci sermaye, gençlik hareketine karşı giriştiği ve girişeceği bütün baskıları mazur göstermek için ardı arkası gelmeyen tertiplere başvurmaktadır. Amerikan Sefareti önünde polis memurlarına ateş açılması, Türk - İş'e ve bir ...İngiliz'in evine bomba atılması bu tertiplerdendir. Bu gibi apaçık polis tertiplerinden devrimci gençlik sorumlu tutulmak istenmekte, böylece devrimci hareketin tecrit edilmesine çalışılmaktadır. Toplum yayınevinin sahibi Remzi İnanç, TCK'nin 142/4. maddesi sebep gösterilerek, Ho Şi Minh'in **Millî Kurtuluş Mücadelemiz** adlı kitabından 18 ay ağır hapse mahkûm olmuştur. Uzun bir zamandır kitap yayınlamak yüzünden verilen bu ilk mahkûmiyet, Anayasal özgürlüklerin ne kadar şiddetli bir saldırı altında olduğunu göstermektedir.

Ülkemizde hakim sınıflar, emekçi halkı gitgide daha fazla sömürmekte ve ezmektedir. İşçi ve köylülerin hayatı dayanılmaz hale gelmiştir. Doğu'da

her yıl kış sonuna doğru başgösteren açlık, bu sene şimdiden geniş halk yığınlarını tehdit etmektedir. Hakkâri ve Çukurca'da ekmeğin kilosu 2,5 liraya çıkmıştır. Köylüler ellerinde kalan son hayvanlarını da en ucuz fiyatlarla soyguncular kaptırmaktadır. Doğu bölgesinde köylülerin yoksulluktan intihar ettiği görülmektedir. Tekelci burjuva iktidarının Maliye Bakanının dahi itiraf ettiği gibi, iktisadi tedbirler bütün Türkiye'de köylülerin sırtına ağır yükler bindirmiştir. Toprak ağalarının ve tefecilerin köylüler üzerindeki sömürüsü ve emekçi halk üzerindeki devlet baskısı her geçen gün ağırlaşmaktadır. Tekelci sermayenin 1970 yılında işçi sınıfımıza karşı giriştiği saldırı şiddetlenmektedir. İşçilerin aldığı ücretlerin satın alma gücü hızla düşmektedir. Buna karşılık, işçinin direnme gücünün yokedilmesi için, grev ve sendika haklarının tamamen ortadan kaldırılması yolunda girişilen tertipler adım adım ilerletilmektedir. İşçi sınıfımızı Türk - İş'in sarı sendika çemberi içine hapsetmek isteyen tekelci burjuvazi, işçilerin iktisadi mücadele teşkilatı olan DİSK'i ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. İşçi sınıfının geniş yığınları, her dalda DİSK sendikalarına girme çabası içindedirler. Bu geniş yığınlara karşı en ağır şiddet ve baskı yolları uygulanmaktadır. Toplu işten atmalar, her gün artmaktadır. Tekelci sermayenin en derin sefalete mahkum etmek istediği işsiz yığınları çoğalmaktadır. Dar gelirli memur yığınları ise, hızla yükselen fiyatlar karşısında büyük sıkıntı içindedirler.

Tekelci burjuvazi bunun yanısıra, işçi sınıfını bölerek boyunduruğunu devam ettirmek için her türlü faşist tedbiri almaktadır. Tekelci burjuvazinin öteden beri işaret ettiğimiz şoven politikası, işçi sınıfı saflarını milliyetçilik yoluyla bölme çabaları yoğunlaşmaktadır. Milli baskılar artmaktadır. Patronlar işçi sınıfını bölmek için işçi - işsiz ayırımı, Türk - Kürt ayırımı, Karadenizli - Doğulu ayırımı, vb. etrafında sürekli tahrik ve tertipler yapmaktadırlar. En son olarak Tarsus'ta Çukurova Basma Fabrikasının sahibi olan, Çukurova'nın kan emicilerinden Karamehmetler, Arap ve Türk işçileri birbirine düşürerek işçi hareketini bölmeye, grevi kırmaya çabalamıştır. Ülke çapında Kürt halkına yapılan şoven baskılar şiddetlenmektedir. Beytüşşebap'ta uygulanan zulüm unutulmadı ve unutulmayacaktır. **Bütün bunlar gösteriyor ki : Tekelci burjuvazinin faşizme giden politikası, emekçi yığınların sömürüsünü son kerteye çıkarmayla ve ırkçılığı, sovenizmi en geniş ölçüde yaymayı esas almaktadır.** En zorba bir diktatörlük kurmayı amaçlıyan tekelci sermaye, halk düşmanı yüzünü şimdiden ortaya koymaktadır.

Bütün bu baskı ve tertipler şunu gösteriyor : Emekçi halkımızın gelişen mücadelesi sömürücü sınıfların iktidarına ağır darbeler indirmektedir. Hakim sınıflar telaş ve zaaf içerisindedir! 1970 yılı, işçilerin, köylülerin, dar gelirli memurların ve gençliğin mücadelesinin hızla geliştiği, geniş boyutlara ulaştığı bir yıl oldu. Tekelci burjuvazinin ve diğer sömürücü sınıfların iktidarı, şimdi halkın kazandığı ileri mevzileri geri almaya, sınırlı demokratik özgürlükleri yoketmeye, ve emekçi yığınları soluk alamaz hale getirmeye çalışmaktadır.

ÜLKEMİZDE HAKİM SINIFLAR İÇİNDEKİ MÜCADELE KIZIŞMAKTADIR

Halkımızın güçlenen mücadelesi ve ekonomik buhran, hakim sınıflar içindeki çelişmeleri de keskinleştirmektedir.

Bu çelişmeler, çeşitli menfaat grupları ve siyasi akımlar arasında, hızla

şiddetlenen çatışmalara yol açmaktadır. Hakim sınıflar, yığınların gelişen ve güçlenen mücadelesi karşısında parçalanmakta ve dağılmaktadır. **Orta burjuvazinin çeşitli kesimleri, tefeci - tüccar sermaye, toprak ağaları, spekülasyoncu unsurlar,** sanayiciler, ithalat ve ihracatçılar arasındaki menfaat mücadelesi, önemli siyasi ayrılıklar safhasına varmıştır.

Ülke çapında küçük sermaye sahipleri, tekelci sermaye tarafından yutulmakta ve öğütülmektedir. Küçük ve orta sermaye sahipleri arasında iflaslar çoğalmaktadır. Tekelci burjuvazi, sürekli olarak iktisadi hakimiyetini genişletmeye, burjuvazinin gitgide daha geniş kesimlerini hiyerarşik tekelci kapital örgütlenmesi içine sokarak kendine bağlamaya çalışmaktadır.

Tekelci burjuvazi bu amaçla devlet mekanizmasının bugün kendisine sağladığı bütün siyasi olanakları kullanmaktadır: Son vergiler, zamlar ve iktisadi tedbirler, emekçi halkın daha fazla sömürülmesini olduğu kadar, tekelci burjuvazinin hakimiyetine direnen spekülasyoncu «başıbozuk» unsurları ve orta burjuvazinin Anadolu kesimini hizaya getirmeyi de amaçlıyordu. Bu gelişme, geniş ölçüde Anadolu burjuvazisinin menfaatini temsil eden **Demokratik Parti**'yi ortaya çıkarmıştır. Bu Parti'nin Adalet Partisi'nin parlamenter iktidarını başlangıçta sanıldığından çok daha ciddi ölçüde yıpratacağı ve tehdit edeceği anlaşılmaktadır. Banka kredilerinin dağıtımında üvey evlat muamelesi gördükleri için AP'den soğuyan taşra bayileri, komisyoncuları ve tüccarları, bina ve arsa spekülasyonculuğuyla zenginleşen vurguncu unsurlar, Demokratik Parti çevresinde toplanmaktadırlar. Bu kanat, şimdi, iktisadi menfaatleri tekelci burjuvazi ile çeliştiği için, **parlamentarist** bir görünüm taşımaktadır.

Hakim sınıflar içinde çok önemli olan bir diğer unsur, CHP ve onun temsil ettiği iktisadi menfaatlerdir. CHP, bünyesinde tekelci burjuvazinin bazı kesim ve temsilcileriyle, büyümek isteyen orta burjuvazinin sanayici kesimini toplamaktadır. Küçük burjuva reformculuğu CHP'ye esas damgasını vuran bu unsurların menfaatine tabi kılınmıştır. Ecevit ve taraftarlarının «Ortanın Solu» hareketi, içinde başındanberi tekelci sermaye de belli ölçüde mevzilenmiş olduğu halde, **esas olarak** reformcu orta burjuvazinin hareketidir. «Ortanın Solu» hareketinin «modern sanayi toplumu» ve «toprak işleyenin, su kullananın» şiarları; dış ticaretin yeniden düzenlenmesi teklifi ve Ortak Pazar'a **şimdi** girilmesine karşı çıkışı ve bütün bunların yanında burjuvazinin ortak menfaatlerini inatla savunması, CHP'nin karakterini ortaya koymaktadır. Sanayi burjuvazisinin büyümek isteyen kesimlerinin menfaatleri, büyük ithalatçı ve ihracatçıların ve toprak ağalarının menfaatleriyle çelişmektedir. CHP programının amaçları arasında, tarım alanında yaratılan artı - değerin bütünüyle sanayie aktarılması; dış ticaretteki sömürü ve kazançları da yine bu sanayi burjuvazisinin emrine verecek bir devletleştirmenin gerçekleştirilmesi sayılabilir. Emperyalizme bağımlı, çarpık bir ekonomik yapıya sahip olan ülkemizde sanayi burjuvazisinin bu programı, elbette **aslında** bağımsız bir sanayileşmeye değil, **ancak yine dünya tekellerine bağımlı bir sanayi burjuvazisinin hakimiyetinin yatırılmasına yönelebilir.** Bununla beraber, CHP ile faşizmi tezgahlayan tekelci sermaye çevreleri arasında önemli çelişmeler vardır. CHP yöneticileri, esas olarak **parlamenter biçimlerin korunmasından yanadırlar;** hakim sınıflara halkın ve devrimci gençliğin mücadelesini bu parlamenter çerçeve içinde de rahatça bastırabileceklerini vadetmektedirler. Bugün CHP yöneticileri, **bir yandan** iktidar

mücadelesinde parlamenter kurumlardan azami ölçüde yararlanarak AP'yi yıpratırken, **beri yandan** hakim sınıflara, açıkça «askeri diktatörlüğe lüzum yoktur; devrimci hareketi biz bastırırız» vadinde bulunmaktadır. Böylece CHP, **ya şimdiden, ya da erken seçimlerden sonra** CHP'nin başrol oynadığı bir koalisyon hükümeti tezgahlama peşindedir. CHP yöneticilerinin devrimci gençlik hareketine yönelen tehditleri ve «bastırma» vaatleri, bizi **CHP'yi faşist klik ile aynı sayma gibi bir hataya sürüklememelidir :** CHP, burjuva diktatörlüğünü savunacaktır fakat faşist askeri diktatörlüğe karşıdır. Devrimci siyasetin bir görevi de CHP'nin faşizmle çelişen bu niteliğini korumak ve geliştirmek; faşizmin burjuva demokratlarını tarafsızlaştırmasına ve pasifleştirmesine engel olmak; burjuva demokratlarını mümkün olduğu kadar demokratik cepheye katmaktır.

Bunların yanısıra, **Devrim** dergisinin temsil ettiği bir siyasi hareket de, yine reformcu burjuva ideolojisinin savunuculuğunu küçük burjuva radikalizmi ile kaynaştırmaya çalışmaktadır. Bu hareket, dış ticaret burjuvazisini ve toprak ağalarını esas hedef alarak, bir **tekelci devlet kapitalizmi** tezini geliştirmektedir. Bunların amacı, emperyalizme bağımlı tekelci kapitalizmin ortadan kalkması **değildir.** Amaç, tekelci kapitalizmin **biçim** ve **yönetim** değiştirmesidir; teklif, sözde - sosyalizan bir görünüm de taşıyabilecek bir devlet kapitalizmi geliştirilmesi, bu devlet kapitalizmini **Devrim** dergisinin sözcülüğünü yaptığı siyasi hareketin yönetmesidir. Bu nedenle **Devrim** dergisi mesela banka yolsuzluklarını, tekelci burjuvazinin çevirdiği dolapları teşhir ederken **tekelci kapitalizmi değil onun** bugünkü **israfçı, vurguncu kadrosunu hedef almaktadır.** Yine ülkemizin emperyalizme bağımlı çarpık bir yapıya sahip olması nedeniyle, bu tekelci devlet kapitalizmi **ister istemez** uluslararası tekelci sermayenin şu veya bu kesimine bağlı olacaktır.

Bunların yanısıra, **Devrim** dergisi programını, modern revizyonizmin «kapitalist olmayan kalkınma yolu» formülünden yararlanarak biçimlendirmeye ve sözde sosyalizan bir kisveye büründürmeye çalışmaktadır.

Devrim dergisinin sözcülüğünü yaptığı siyasi hareket, doğal olarak **antiparlamentaristtir.** Çünkü önerdiği **tekelci devlet kapitalizmi** programı mevcut tekelci sermaye oligraşisini iktidardan uzaklaştırmayı, onun yerini bürokrat - kapitalist zümrenin almasını amaçlamaktadır. Bu değişiklik parlamenter çerçevede gerçekleştirilemez. Dolayısıyla, bu devlet kapitalizmi tezi, burjuva düzeninin bir başka kurumu içinde, ordu içinde kendine taraftarlar aramaktadır. Bu çalışmanın faşizmle mücadele açısından çok önemli sonuçları vardır. **Devrim** dergisi hareketi tekelci burjuvazinin faşizm planlarına karşıdır. BU, MESELENİN BİR YÖNÜDÜR. Beri yandan, burjuva devletinin kurumları vasıtasıyla iktidara yönelmesi, Devrim dergisi hareketinin emperyalizme ve gericiliğe teslim olan yanını da tayin etmektedir. Hakim sınıflar içinde kuvvet toplamak uğruna her türlü tavizi veren Devrim dergisinin, radikal küçük burjuva yönü körelmekte, burjuva yönü ağır basmaktadır. **Devrim,** tekelci burjuvazinin baskısı altında «Türk halkını bölücü faaliyetlere karşı olduğunu», «Pekin ve Moskova uydusu hareket ve tavırları paylaşmadığını» belirtmektedir ! BU, MESELENİN DİĞER ÖNEMLİ YÖNÜDÜR. Devrimci harekete düşen bir siyasi görev, bu meselenin BİRİNCİ yönünü mümkün olduğu kadar geliştirmek, İKİNCİ yönünü mümkün olduğu kadar geriletmektir. Bugün esas mücadele reformculuğa karşı değil, fazişme karşıdır; içinde bulunduğumuz dönemde reformculuğa karşı mücadele, **tes-**

limiyetçiliğin eleştirilmesi, faşizme karşı uzlaşmaz bir tavrın desteklenmesi noktasında toplanmalıdır. Bu yapılmaksızın, reformcu unsurların kendiliklerinden faşizme karşı kararlı bir tavır takınmaları, sonuna kadar mücadele vermeleri son derece güçtür.

Nihayet, tekelci burjuvaziyi ele alalım. Bu kesim, ülkemizde Amerikan emperyalizminin en yakın işbirlikçisi, onun sultasının baş temsilcisidir. Tekelci burjuvazi, halkımızın baş düşmanıdır. En gerici, en emperyalist, en şoven güç odur. Adalet Partisi iktidarı, Demirel ve onun çevresinde toplanan klik, esas olarak bu tekelci burjuvazinin menfaatlerinin savunucusudur. Yakın zamana kadar tekelci burjuvazi, AP iktidarı ve Demirel hükümeti çerçevesinde, halkın mücadelesini bastırmayı ve kendi iradesini diğer sömürücü sınıflara da kabul ettirmeyi belli ölçülerde başarıyordu. Bugün emekçi halkın mücadelesinin gelişmesi ve burjuvazi içindeki barışta yukarda anlattığımız çatlakların belirmesi karşısında, tekelci burjuvazi faşist bir askeri diktatörlük hevesine kapılmıştır. Türkiye'deki menfaatlerinin zedelenmesinden korkan ABD emperyalizmi faşizm planlarının mihrakıdır. Tekelci burjuvazi bu yolda yoğun bir siyasi hazırlık içindedir.

Tekelci burjuvazi, **CHP içinde ve dışındaki burjuva demokratlarına karşı,** tarafsızlaştırıcı ve pasitleştirici çalışmalarını yoğunlaştırmaktadır. Polis tertip ve tahrikleriyle «anarşik ortam!» görünümünü kuvvetlendirmeye çalışmakta; «düzeni korumak, anarşiyi bastırmak» sloganıyla ortaya çıkmaya hazırlanmaktadır. Burjuva demokratlarını en ağır baskı tedbirlerini mazur gören bir hale getirmeye çabalamaktadır. Gitgide artan bir polis baskısı ve faşist komando bozuntularının tertipleriyle, **devrimci gençliği** yıldırmaya ve tecrit etmeye çalşmaktadır. **Burjuva ve küçük burjuva reformculuğuna karşı** olan mücadelesinde tekelci burjuvazi, «devletçilik», «devlet kapitalizmi» ve «ılımlı toprak reformu» hayallerini, kendi faşist diktatörlüğünü gizlemek için gerekli sloganlar olarak kullanmaya hazırlanmaktadır. **Halka karşı,** tekelci burjuvazi gitgide artan bir baskı ve zulüm uygulamaktadir. Sömürüyü alabildiğine yoğunlaştırmaktadır. **İşçi sınıfı** üzerindeki sarı - sendikacılık terörünü geliştirmekte, Türk - İş'e bomba atmak gibi bazı tertiplerle işçi sınıfımızı sarı - sendikacılığın peşinde faşizmin kucağına çekmeye çalışmaktadır. Tekelci burjuvazinin amacı, sarı - sendikacılığı zamanında tam faşist sendikacılık haline dönüştürmektir. Tekelci burjuvazi halkın cephesini bölmek için **özellikle** Kürt halkı üzerindeki milli baskıları arttırmakta, ırkçılığa ve şovenizme başvurmaktadır. Yine halka karşı, tekelci burjuvazi, işsizliğe ve sefalete ittiği milyonların «koruyucusu» pozuna bürünmeye hazırlanmaktadır. «Faşizm, kitleleri, **en acil zorluk ve ihtiyaçlarına** demagojik tarzda işaret ederek kazanabilmiştir.» (Dimitrov). Faşist bir askeri diktatörlük kurma çabası içinde, tekelci burjuvazi henüz parlamenter düzeni bütünüyle yıkmadan, «baskı tedbirlerinin yoğunlaştırılması» **tutumunu** bütün burjuva kampına kabul ettirmeye uğraşmaktadır. Burjuva demokratlarını ve reformcu unsurları taviz vere vere gerilemeye zorlamaktadır. Faşizme verilen her taviz ona yeni bir mevzi kazandırmakta, asıl hedefine yaklaşmasına yardım etmektedir. Tekelci burjuvazi büyük basın tröstleriyle faşizmin, «otoritenin», «askeri müdahelenin» kamu oyunu yaratmaktadır.

Tekelci büyük burjuvazinin planlamakta olduğu askeri diktatörlük, hiç olmazsa başlangıçta, **kendini kabul ettirmek, demokratik güçleri bölmek ve**

azami «kitle desteği» sağlamak amacıyla, şu sloganlarla ortaya çıkabilir : «Anarşiye son», «huzuru sağlama», «aşırı uçları durdurma», «devleti kurtarma»; iktisadi düzeyde, belki «dış ticaretin devletleştirilmesi» ve «toprak reformu» palavraları. Bu askeri diktatörlük, bir yandan «gerçek Atatürkçü» olduğunu iddia ederken, diğer yandan halka ve devrimcilere karşı en karanlık ve zorba bir diktatörlük uygulama macerasını tezgahlamaktadır. «Devletin bölünmesini önlemek» için geldiğini ilan edecek, fakat emekçi halkı bölen milli baskıları ve şovenizmi şimdiye kadar görülmedik düzeylere çıkartacaktır. Bu askeri diktatörlük planı, belli ölçülerde reformcu burjuvazinin taleplerini dile getiriyor gibi gözükmesine rağmen, aslında tekelci burjuvazinin yönetim aracıdır. Faşist yönetim, bütün diğer sınıf ve zümrelerle arasındaki menfaat çatışmalarını zorla çözümlemeye çalışır.

Günümüzün acil meselesi, bu faşist diktatörlük planına karşı bütün halkı, bütün kamu oyunu ve bütün demokratik güçleri birleştirmek ve harekete geçirmektir.

Faşizme karşı mücadelede, uluslararası anti - faşist mücadelenin tecrübeleri bize ışık tutmalıdır.

FAŞİZME KARŞI DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ DERHAL GERÇEKLEŞTİRİLMELİDİR !

Faşizm, zalimdir fakat sağlam bir iktidar değildir.
(Dimitrov)

Burjuvazi halkın mücadelesi karşısında **gerilediği için faşizme** başvurur. Faşizm, hakim sınıfların emekçi yığınların mücadelesini bastırmak için başvuracakları son çaredir. Gericilerin **açık** zorbalığa başvurmaları, kendi kendilerini **teşhir etmeleri** demektir. Başkan Mao'nun dediği gibi, sömürücülerin devrimci halka yaptığı baskılar **«Son tahlilde... yalnızca halk ihtilallerini daha geniş ve daha yoğun ölçüde hızlandırmaya yarar.»** Faşizm, hakim sınıflar için artık dönüşü olmayan bir yoldur. Açık zorbalığa dayanan bu yönetim, zorbalıktan başka mücadele yöntemi bilmez. Zorbalıkla iktidara gelir, zorbalık gücünü sürdürebildiği sürece ayakta durur ve iktidardan **ancak silah zoruyla yıkılıp gider.** Hiç bir yerde faşist bir yönetim kurulduktan sonra kendiliğinden parlamenter burjuva diktatörlüğüne dönülmüş değildir. Faşizmin zaafı, emekçi yığınlara karşı **açık harp** ilan etmesi, reformcu mücadele yöntemlerini kendi eliyle yoketmesi ve sömürücü sınıflar içindeki çatışmayı da şiddetlendirmesidir. Faşizme karşı mücadele, bu noktalara dayandırılmalıdır.

I. Proletaryanın faşizme karşı mücadelesi : Faşizm henüz iktidara gelmeden önce, en geniş demokratik güçbirliğini gerçekleştirmek; kamu oyuna halk düşmanlarının planlarını açıklamak, tertip ve tahrikleri teşhir etmek; faşizme karşı ideolojik seferberlik yaratmaktır. Yığınlarla faşist diktatörlük arasındaki menfaat çatışmasını ortaya çıkarmalı; tekelci burjuvazinin faşizm altında sömürü ve baskıyı nasıl yoğunlaştıracağını, nasıl gaddarca bir

zulüm uygulayacağını anlatmalıyız. Faşizmin propagandasını yıkmalı, bu yolda sabırlı, inatçı, tahammüllü bir mücadele vermeliyiz.

Devrimci güçler, faşist kliğe karşı mücadelenin bu safhada amacının **faşizmin iktidara gelmesini önlemek** olduğunu unutmamalıdırlar. Anti - faşist mücadelenin amacı, devrimci iktidarı kurmak değildir. Demokratik mücadele hakim sınıfların farklı unsurlarına karşı mücadelenin **eşit düzeyde tutulmasını amaçlıyamaz;** faşizm tehditleri karşısında böyle bir tutum, çelişmeleri ele almayan anti - Marksist bir tutum olur. Anti - faşist mücadele içinde faşizme karşı olan bütün unsurlarla güçbirliği, en azından onları tarafsızlaştırmak, **mümkün ve zorunludur.** Hakim sınıflar içindeki çelişmeler sabırla işlenmelidir; bu yapılmadan faşizmin gözü kara ilerleyişi durdurulamaz. Devrimci güçler, en büyük sorumluluğun en devrimci olana düştüğünü unutmamalı; demokratik müttefiklerine karşı mümkün olan en büyük sabır ve açıkyürekliliği göstermelidirler. **Bütün çalışmalar faşist kliğin tecrit edilmesi noktasında toplanmalıdır.**

Burada şu noktayı unutmayalım : Faşizm, gerçekleştiği her yerde, **proletaryanın zayıflığından ve sosyal - demokrasinin (burjuva - küçük burjuva reformculuğunun) felce uğratılmasından yararlanarak** iktidara gelmiştir. Faşizme karşı proletaryanın var gücüyle sosyal - demokrasiyi de harekete geçirmeye çalışması, onunla güçbirliğine gitmesi, sosyal - demokrasiye karşı mücadelesini de onun bu anti - faşist mücadelede gevşekliği ve kararsızlığı noktasında toplaması gerekir. Bu konuyla ilgili olarak, Sosyal Demokrat gençliğe karşı izlenen politikada şu tutuma işaret etmeliyiz : Faşizm tehditlerinin söz konusu olduğu şartlarda SSDF'yi esas hedef sanmak, onunla kavgalı - dövüşlü olmak, faşizmin yararlanacağı sorumsuz bir tutumdur. Böyle bir tutum, meseleleri yalnızca bir gençlik hareketinin çok kısa vadeli menfaatleri açısından düşünmek hastalığından doğmaktadır. Bu politika tertip ve tahrikçilerin işini kolaylaştırmaktadır. Devrimci gençlik hareketinin SDDF'ye karşı yürüttüğü hatalı politika yalnızca Dev - Genç'in tecrit edilmesine, burjuva demokratlarının faşizmin kucağına itilmesine, İnönü'nün baskı isteklerini arttırmasına ve faşist diktatörlüğün kamu oyu nezdinde kuvvet toplamasına yol açmaktadır. **Faşizme karşı demokratik mücadelenin yürütülmesi için SDDF'ye karşı hatalı politika derhal düzeltilmelidir.** Faşizme karşı geniş gençlik yığınlarının birliğini sağlamalıyız. Dev - Genç'in bu yönde vereceği mücadeleleri sonuna kadar destekliyoruz.

Gençlik mücadelesi içinde şunu hiç akıldan çıkarmamalıyız : Hakim sınıfların örgütlü baskı ve zulüm mekanizması tamamen parçalanmadıkça, kazanılmış hiç bir demokratik mevzi «yüzde yüz emin» sayılamaz. Genellikle, halkın devrimci gücü, burjuva iktidarını yıkacak olan halk ordusu yaratılmadığı sürece, bu mevzilerin devrim anına kadar korunması son derece güçtür. Bu savunma **ancak** bütün demokratik unsurlarla güçbirliği içinde yapılırsa başarılı olabilir. Devrimci gençlik hareketinin üniversiteler konusundaki programı, üniversitelerde devrimci iktidar kurmaya kalkışmak ve ergeç dağılmaya mahkum olan bir yola girmek değil, **Demokratik Üniversite** sloganını savunmak, bütün demokratik güçlerin birliği ve faşizmin tecrit edilmesi için çalışmak olmalıdır. Anti - faşist, anti - emperyalist şiarlar etrafında demokratik bir gençlik hareketi yaratalım; gençliğin faşizm tarafından yıldırılmasına ve faşist tehdit karşısında can emniyeti için gene bur-

juva devletine sığınmasına meydan vermeyelim! Üniversiteleri devrimci hareketin tek ve yıkılmaz kalesi sayan, diğer demokratik güçlerden tecrit olan hesapsız politika eninde sonunda teslimiyete varır.

İşçi sınıfı ve en devrimci unsurlar, faşizme karşı savaşan bir ordu haline getirilmelidir. Bu, işçi sınıfının demokratik taleplerinin sonuna kadar savunulmasıyla gerçekleştirilebilir. Tekelci burjuvazinin işçi sınıfı üzerinde yoğunlaştırdığı baskılara : Ücretlerin satın alma, gücünün düşmesine, toplu işten çıkarmalara, iş güvenliğinin yokedilmesine **var gücümüzle** karşı duralım. **DİSK'i demokratik mücadelesinde sonuna kadar destekleyeceğiz.** İşçi sınıfı içinde, ajanlar, polisler, yağcılar tecrit edilmeli, fabrikalardan atılmalıdır! Bildirilerle, broşürlerle, kitle yayın organlarıyla bu mücadeleyi en geniş ölçüde geliştirmeliyiz. İşçi sınıfının faşizme karşı savaşan bir ordu haline getirilmesi **bütün diğer demokratik güçleri de etkiler.** Bütün dünyada köylü yığınları içinde demagojik sloganlarla kendisi için bir destek yaratma çabasına giren faşizme karşı, somut köylü talepleriyle köylü hareketleri geliştirilmelidir. Bu hareketler faşizmin köylülüğe karşı zorba yüzünü gösterecektir. **Ama yalnızca işçilerin ve köylülerin demokratik taleplerini savunmakla yetinemeyiz.** Halkın mücadeleyle kazanılmış, 27 Mayıs Anayasası'na geçmiş olan ve şimdi tekelci burjuvazinin saldırısı altında olan **bütün** demokratik hakları (dernek kurma hürriyeti, basın hürriyeti, toplanma ve gösteri yürüyüşü hakları, can güvenliği, iş güvenliği, işkence yasağı, vb.) savunmak görevimizdir. **Biz işçi ve köylülerin demokrasisi için mücadele ediyoruz. Ama bununla beraber, faşist tehdide karşı 27 Mayıs Anayasasının sınırlı demokratik hürriyetlerini vargücümüzle savunacağız, çünkü proletarya mücadelesinin menfaatleri bize bunu emrediyor.** Bu mücadeleyi önemsememek faşizme «hoş geldin» demekten başka birşey değildir! **Gerek** işçi sınıfının ve geniş halk yığınlarının mücadeleye hazırlanması, **gerekse** anti - faşist güçbirliğini çalışmaları en yüksek bir azim, sabır ve soğukkanlılıkla yürütülmelidir. Bütün teslimiyetçi görüşleri birer birer eleştirmeli, reformcu görüşlerin pasifliğine karşı mücadele etmeli, ama kararsız ve yalpalayan unsurları faşizmin kucağına itmemeye dikkat etmeliyiz. Devrimci güçler gelip - geçici öfkeyi ve kısa vadeli düşünmeyi kesinlikle terketmelidirler.

> **Faşizmin galebesini önlemek üçüncü olarak işçi sınıfının köylülüğe ve şehir küçük burjuvazisine karşı doğru bir politika izlemesine bağlıdır. Bu yığınları oldukları gibi kabul etmeliyiz, arzu ettiğimiz gibi değil. Tereddüt ve yalpalamaları yalnız ve yalnız mücadele içinde giderilebilir. Ancak kaçınılmaz yalpalamalarına karşı tahammül gösterildiği ve proletarya onları politik yönden desteklediği zaman, devrimci bilinç ve faaliyetleri bir üst basamağa sıçratılabilir. (Dimitrov)**

II. Faşizme karşı mücadele çok kararlı ve halkı mukavemete hazırlayıcı bir şekilde yürütülmelidir. Faşizm iktidara geldikten sonra esas olarak bir tek mücadele yöntemi vardır : Zora zorla karşı koymak. Faşizmin siyasi iktidarı mevziden mevziye, kilit noktasından kilit noktasına sıçrayarak ele geçirdiğini söylemiştik. Faşizmin siyasi iktidarın merkezine veya bir kısmı-

na sahip olduğu, henüz her kilit noktasını ve bütünü ele geçiremediği bir durum, faşizmin en zayıf olduğu andır. Bu durumda faşizm henüz bütün cephelerde birden dövüşmektedir; burjuva legalitesini ihlal etmiş ve kendini deşifre etmiştir; ama henüz devlet mekanizması tam olarak onun emrine girmemiştir. Toplum içindeki çeşitli iktidar mihrakları, örgütler, sendikalar, dernekler, vb. henüz eline geçmemiştir. Böyle bir durumda bütün halk ve ilerici güçler **hemen, hiç tereddüt etmeksizin** mukavemete geçmelidirler. Ancak bu kararlı mukavemet, faşizme karşı henüz direnmekte olan bütün mevzileri ayakta tutabilir ve kazanabilir.

> **Faşizmin apansız bastırmasına müsaade etmemeliyiz. Ona insiyatif vermemeliyiz. O daha kuvvetlerini toplayabilmeden, kesin darbeyi vurmalıyız. Durumunu kuvvetlendirmesine imkan vermemeliyiz. Ona adım adım göründüğü her yerde mukavemet etmeliyiz. Fransız proletaryasının başardığı gibi, yeni mevziler ele geçirmesine izin vermemeliyiz. (Dimitrov)**

Geniş halk yığınları, gençlik ve aydınlar, bütün demokratik güçler, faşizme karşı mukavemete faşizm iktidara gelmeden çok önce hazırlanmalıdır. Faşist bir diktatörlüğe karşı, çalışan yığınlara doğru mücadele yolunu göstermeliyiz.

> **Ancak inanılmaz derecede dar kafalılar ve II. Enternasyonalin en eski teorisyeni Karl Kautsky gibi burjuvazinin uşakları, işçilere çamur atar ve Avusturya ve İspanya'da silaha sarılmamalıydılar diye açıklamada bulunur. (Dimitrov).**

Proletarya, faşizme karşı birleşik cephe **taktiğini** daima halkın demokratik diktatörlüğü için devrim **stratejisiyle** birleştirmelidir. Bu yapılmazsa, demokratik mücadele havada kalır; Marksizm - Leninizm'in düşmanlarına taviz vere vere geriler; faşizme karşı birleşik cephe görünümü altında, faşizme taviz vermek ve onu ilerletmek durumu ortaya çıkar. Proleter devrimci teoriye ve halkımıza güvenelim! İşçiler ve köylüler seferber edilmeden karşı - devrimci zorbalık yıkılamaz!

Şimdi önümüzde ilk görev, faşizme karşı bütün demokratik ve devrimci güçlerin birliğini derhal gerçekleştirmektir.

Faşizmi mukadder görmemeli, güçlerimizi toplamalı, halkı dağınıklıktan kurtarmalı, geniş bir demokratik seferberlik açmalıyız.

Teslimiyeti yıkalım, halkımıza güvenelim!

Halkın gücü, zulmün topunu tüfeğini yıkacaktır!

Yaşasın faşizme karşı demokratik güçlerin birliği!

Faşizm : İşte sermayenin emekçi sınıflara gaddarca saldırısı.

Faşizm : İşte dizginsiz şövenizm ve yağma savaşı.

Faşizm : İşte azgın gericilik ve karşı devrim.

Faşizm : İşte işçi sınıfının ve bütün emekçilerin en berbat düşmanı.

DİMİTROV

——oOo——

Tarih, savaşların haklı ve haksız olmak üzere ikiye ayrıldığını gösteriyor. İlerici olan bütün savaşlar haklıdır ve ilerlemeyi engelleyen bütün savaşlar haksızdır. Biz Komünistler ilerlemeyi engelleyen bütün haksız savaşlara karşıyız, ama ilerici, haklı savaşlara karşı değiliz. Biz Komünistler yalnızca haklı savaşlara karşı olmamakla kalmayız, onlara aktif olarak katılırız. Haksız savaşlara gelince, Birinci Dünya Savaşı her iki tarafın da emperyalist çıkarlar için dövüştüğü bir örnektir; bundan dolayı bütün dünya Komünistleri o savaşa sert bir şekilde karşı çıktılar. Böyle bir savaşa karşı durmanın yolu, patlak vermeden önce onu önlemek için mümkün olan herşeyi yapmak, ve bir kere de patlak verdi mi, mümkün olan heryerde savaşa savaşla, haksız savaşa haklı savaşla karşı koymaktır.

MAO ZEDUNG

——oOo——

«Bir taşı kaldırıp kaldırıp kendi ayaklarına düşürmek», bazı budalaların hareketlerini anlatan bir Çin halk deyişidir. Bütün ülkelerdeki gericiler, bu tip budalalardır. Son tahlilde, devrimci halka yaptıkları baskılar, yalnızca halk ihtilâllerini daha geniş ve daha yoğun ölçüde hızlandırmaya yarar.

MAO ZEDUNG

AYDINLIK'ta dünya ve türkiye

Proleter Devrimci AYDINLIK Haftalık Oluyor

Proleter Devrimci AYDINLIK bundan böyle mücadeleye haftalık olarak devam edecek.

Ülkemizde çelişmelerin hızla keskinleştiği, her geçen günün yeni gelişmelere sahne olduğu bir dönem yaşıyoruz. Dergimiz, proleter devrimci kadroların Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesiyle cihazlanmasını sağlamak görevindedir. Sınıf mücadelesinin pratiği bize, bu görevi hakkıyla yerine getirebilmek için bütün gelişmeleri anında tahlil etmek, bütün çalışmalarımıza ışık tutacak siyasetleri zamanında açıklamak gerektiğini öğretmiştir. Önemli siyasi gelişmeler —hakim sınıflar içindeki parçalanmalar; revizyonist kliklerin çöküşü; devrimci kitle çalışmasının yoğunlaşması— dört haftada bir yerine haftada bir çıkacak bir dergiyi zorunlu kılmaktadır. Haftalık dergiye geçmemiz için bir diğer önemli neden, dergimizde gitgide daha geniş ölçüde entellektüel eğilimlerden arınmamız ülkemiz pratiğine yönelmemizdir. Revizyonist Mihri Belli kliği ile açık mücadeleye girişimizden bugüne kadar olan dönemde Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini kavrayışımız, esas olarak teorik düzeyde gelişti ve zaman zaman uzun teorik tahlillere ihtiyaç gösterdi. Haftalık olarak çıkacak Proleter Devrimci AYDINLIK'ta, doğrudan doğruya ülkemiz pratiğine ışık tutan, kısa, özlü, vurucu yazı ve tahliller esas olacaktır. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini yayma çabamızı, haftalık derginin yanısıra, zaman zaman yayınlıyacağımız broşürlerle de destekleyeceğiz. Haftalık Proleter Devrimci AYDINLIK, emekçi yığınlarla ve onların mücadeleleriyle bağlarını daha da sıklaştıracaktır. Mücadele içinde ortaya çıkan önemli derslere, bilgilere, belge ve bildirilere daha geniş yer verebileceğiz. Haftalık Proleter Devrimci AYDINLIK, revizyonist kliklere karşı mücadeleyi daha yoğun, daha pratik ve daha canlı bir şekilde yürütecektir. Haftalık Proleter Devrimci AYDINLIK, 10.000 basılacak ve fiyatı 1 lira olacaktır. Böylece proleter devrimci düşünceyi çok daha geniş ölçüde yaymak imkânını bulacağız. Emekçi halkımızın gelişen mücadelesi, bize böyle bir sıçramayı yapabilmek olanaklarını sağlamıştır.

Başlangıçta, haftalık bir dergi ihtiyacını, Proleter Devrimci AYDINLIK'ın yanısıra, haftalık DEVRİMCİ BAYRAK dergisini çıkararak karşılamayı düşünmüştük. Ama bu takdirde, aylık dergi ile haftalık derginin muhtevasının geniş ölçüde birbirini tekrarlaması durumu le karşılaşacaktık. Bu nedenle, bir kere haftalık derginin zorunlu olduğunu kavradıktan sonra, meselenin çözüm yolunun aylık derginin haftalık haline getirilmesi olacağını düşündük; bu yolda karar verdik.

Proleter Devrimci AYDINLIK Almanya'da Yayınlanıyor

Amerikan emperyalizmine ve modern revizyonizme karşı dünya çapında verilen mücadele, her ülkedeki devrimci harekete çok önemli enternasyonalist görevler yüklemektedir. Bu görevleri daha başarılı bir şekilde yerine getirebilmek için, bundan böyle Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ - KÖYLÜ'ye bağlı olarak, yabancı dilde bir dergi yayınlamaya da başlıyoruz. Bu aylık derginin adı, «Proletarian Revolutionary AYDINLIK» - «Proletarisch - Revolutionaeres AYDINLIK» — «AYDINLIK revolutionnaire prolétarienne» olacaktır. Derginin her sayısı, üç dilde, İngilizce, Almanca ve Fransızca olarak yayınlanan yazıları içerecektir. Yabancı dillerde yayınlanan dergimiz, Almanya'da çıkacak, yurt dışındaki bütün devrimcilere ve dünya çapında proleter devrimci hareketlere ulaştırılacaktır. Bu aylık dergi, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin her alandaki haber ve tahlillerini yayacaktır. Bu aylık dergi halkımızın mücadelesini dünya halklarının mücadelesiyle birleştirecek, proleter enternasyonalizminin savunulmasında ve modern revizyonizmin ülkemizde ve dünya çapında bozguna uğratılmasında güçlü bir silah olacaktır.

——oOo——

Dünya halkları, birleşin; ABD saldırganlarını ve bütün uşaklarını altedin! Dünya halkları, cesur olun, savaşmaya azmedin, güçlüklere göğüs gerin ve dalga dalga ilerleyin. O zaman bütün dünya halkın olacaktır. Her çeşit canavar yokolacaktır.

MAO ZEDUNG

Kerim Ustayı Kaybettik

Halkımız adsız kahramanlarından birini kaybetti. Proletaryanın yarım yüzyıllık savaşçısı Kerim Soyka 9 Aralıkta öldü. Devrimciler arasında **Modelci Kerim** adıyla tanınan Kerim Soyka, hayatını devrim mücadelesine adamış yılmaz bir savaşçıydı. Gençliğinin ilk günlerinden, ağır hastalıkların vücudunu sarıp onu hareketsiz bıraktığı son günlerine kadar daima işçi sınıfı davası uğruna çarpışmıştı.

Balkan savaşında Rumeli'den göçerek İzmir'e yerleşen Kerim Usta devrimci çalışmalara katıldı. Birinci Dünya Savaşı sırasında Irak cephesinde çarpışırken İngilizlere esir düştü ve Hindistan'daki bir toplama kampına götürüldü. Osmanlı Devleti teslim olunca, İngilizler onu ve diğer savaş esirlerini bir şilebin ambarına doldurup getirdiler, İstanbul'a bıraktılar. Kerim Usta derhal İstanbul'daki devrimcilerle temas kurdu ve örgüt tarafından Anadolu'ya gönderildi. Kerim Usta Kurtuluş Savaşında daima en ön safta çarpıştı. Son savaşta bozguna uğrayan düşman birliklerini kovalıyan süvarilerin başındaydı. Ve İzmir'e ilk giren birliğe kumanda ediyordu:

Kerim Usta, savaştan sonra Batı Anadolu'daki demiryolu işçilerini örgütlemeye girişti. 1924 yılındaki ünlü **şimendifer** grevini başlattı. Başarıya ulaştırdı. Burjuvazi onun işçi sınıfı içindeki çalışmalarından rahatsız oldu ve baskıya başladı. Bu baskı ömrünün son günlerine kadar devam edecekti. Her vesileyle hapislere atılan, sürgüne gönderilen Kerim Usta yılmadan mücadele etti. İşçi sınıfını proleter devrimci bilinçle cihazlandırma yolunda azimle çalıştı. Marksizmi geniş kitlelere ulaştırabilmek için yılmadan kavgasını sürdürdü. Bütün baskılara rağmen doğru bildiği yolda ilerledi.

1946'da kurulan Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisinin İzmir il örgütünü kurdu ve il sekreteri oldu. Parti gerici yönetim tarafından kapatıldı. Kerim Usta da diğer devrimcilerle birlikte tutuklandı. Serbest kalınca yine çalışmalarına devam etti.

Kerim Usta hayatının hiç bir döneminde bir köşeye çekilmedi. Yıllarca sürdürülen baskıların, hapislerde yatmanın sağlık durumunu çok bozmasına rağmen devrimci çalışmadan vazgeçmedi. Daima kitleler içinde çalıştı. İkna edici, etkili konuşmasıyla her yerde emperyalizme, oportünizme karşı mücadele verdi. Pek çok kimsenin oportünizmden koparılıp devrimci saflara kazanılmasında büyük rol oynadı.

Görevli olarak yurtdışında bulunan kızının yanına gitmek istediğinde, uzun süre pasaport vermeyerek baskı yaptılar. Ama sonunda, onun yılmaz kararlılığı karşılığında onu bırakmak zorunda kaldılar. Kerim Usta, Avusturya'da, aşağıdaki mektuplarda göreceğiniz gibi, devrimci çalışmasını var gücüyle devam ettirdi. Kısa zamanda bir çevre edindi. Öğrenci ve işçilerden meydana gelen bu çevreye devrimci fikirleri aşıladı. Onları örgütledi. Onları devrimci yayınlarla temasa getirdi. İleri yaşına rağmen orada bir devrimci kadro oluşturmayı başardı.

Kerim Usta, Marksizmi çok iyi kavramıştı. Bütün hayatı boyunca doğru devrimci yolda yürümesinin nedeni buydu. Ömrünün son günlerinde onu ziyarete giden arkadaşlarımızın gördüğü gibi, güçlükle gören gözünü **Leninizm mi, Sosyal Emperyalizm mi?** kitabına dayamış, okuyordu. Sovyetler Birliği'nde modern revizyonizmin hâkim olduğunu, kapitalizmi ihya ettiğini ve sosyal emperyalizmi getirdiğini görüyordu. Revizyonist görüş ve davranışlara karşı amansız mücadelelere giriyordu. Kerim Usta, çağımızın yaşıyan en büyük Marksist - Leninistinin Çin halkının önderi Mao Zedung olduğunu kararlılıkla savunurdu. Mao Zedung'un yayınlanan kitaplarını, sağlık şartlarını zorlayarak okuyordu.

Kerim Usta Sosyalist Kurultay'ın toplanmasını hararetle destekliyordu. Bu konuda dergimize iki yazı vermişti. Kerim Usta'nın bu yazıları 24. sayıda **Eski Bir Sosyalist Arkadaş** ve geçen sayımızda **Kerim Uzun** imzalarıyla yayınlandı.

Ölüm onu vücutça çok yıprandığı, fakat kafaca çok dinç olduğu bir sırada alıp götürdü. Kerim Usta 11 Aralık'ta sade bir törenle eski silâh arkadaşlarının, Şefik Hüsnü ve Reşat Fuat'ın yanında toprağa verildi.

Kerim Usta'nın hayatı ve mücadelesi bizlere bir devrimcinin kişiliğinin nasıl olması gerektiğini, gerici baskılara nasıl karşı koyması gerektiğini, yanlış ve gerici düşüncelere karşı nasıl amansızca, ama ikna edici bir mücadele vermek gerektiğini öğretmiştir. Kerim Usta bizlere alçakgönüllülüğü, feragati, ölçülülüğü öğretmiştir.

Kerim Usta'nın hayatı ve mücadelesi bize örnek olacaktır.

Aşağıda Kerim Soyka'nın arkadaşlarımıza Viyana'dan ve sonra İstanbul'dan yazdığı mektuplardan parçalar bulacaksınız.

«Mektubunu şimdi aldım ve hemen cevaplıyorum. Azıtan şu faşist güruhun saldırısı neticesinde kaybettiğimiz arkadaşın ölümü içimi yaktı. Bu ilk kurban değildir. Bu iş bu tarzda devam edecektir. Boşalan yerleri hızla doldurmağa çalışmak gerekir. Bütün devrimcilerin başı sağolsun. Vaadettiğin gibi haberlerini sık sık beklerim.

«Not: Yirmi Mark gönderiyorum. Aydınlığa bırakıver» (29.9.1969)

«Arkadaş yok. Müthiş can sıkıntısı içindeyim. Halipürmelalim feci. Eğer dost muhitimi genişletemezsem Türkiye'ye kaçarım galiba.

«Sevgili kardeşlerim, mektubunuza cevabımı hayli zaman geçmiş olmasına rağmen ve her zaman yazacağım şeklindeki vaatlerinize rağmen, geçen

günlerin her saatinde posta kutusunu teessürle boş kapatıyorum. Bu belki de benim tahmin edemediğim çok çalışmalarınızın neticesidir. Yahut benim boş olan içimin bende yarattığı sıkıntıdan geliyor. Ama kendimi gene de serzenişte bulunmağa biraz olsun haklı buluyorum. Öyle değil mi? Sizin çok kalabalık işleriniz arasında vaatlarınıza sadakatınızı bilmiyor değilim. Ama bu kadar serzenişte bulunmama müsaade et. Senden Cumhuriyette okuduğum FKF kurultayı kararları ve değişikliği üzerindeki fikirlerimin tebellür etmesini ve eski yöneticiler hakkında aydınlatılmamı rica etsem, insaf eder misin? Buradaki talebelerin bir kısmını tanıdım. Fena denmez çocuklara. Burada bir miktar da işçi vardır. Onları da tanımağa çalışacağım. Ekli adrese 10 kadar İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin gönderilmesi uygun olur. Bu çok iyi olacak. İşin maddi kısmını da ben Türkiye'ye dönünce karşılarım. Ben belki 1970'in birinci ayına kadar burada kalacağımı zannediyorum. Mektuplarınızı beklerim. Buradan bütün devrimcilere çok selamlar.

«Yazdığım şeyleri gözden geçirmek bana daima zor gelir. Harf noksanları ve kelime hatalarından ötürü beni mazur gör olmaz mı?» **(27.10.1969)**

«Canım dostlarım, 30. günlü mektubunu 3'ünde aldım. Münderecatından çok memnun oldum. Kulağıma gelen başkaları da vardı. Bu diyarı gurbette mektuplarınız büyük ilham ve teselli kaynağı oluyor. Teşekkür ederim. Bu ay Aydınlık ve Türk Solu gelmedi. Yahu bunlar benim hava alma borularım. Böyle muziplik yapmasınlar. Mektupların bana neşe veriyor. N'olur eksik etme. Olmaz mı? Ben, kızım ve damadım, sana ve sevgili eşine çok çok selâmlarımızı sunarız. Başka dostlara candan selamlarımı iletmeni rica ederim. Bir tomar gazete geldi. İmkan bulsunlar, bundan sonrakileri de göndersinler.» **(13.11.1969)**

«Aziz ve kıymetli dostum, 14. günlü mektubunu bu sabah aldım. Muhteviyatı çok cazip ve alaka çekiciydi. Çok memnun oldum. Teşekkür ederim. Senelerin titrek hale getirdiği ve yazı yazamaz haldeki elim yerine dostlarımla yazışma yapabilmem için buraya gelirgelmez bir daktilo tedarike mecbur oldum. Bu hem daha kolay hem de yazıyı şüphesiz hale getiriyor. Ama bizim gibi yaşlılar için lüzumlu ve mühim. Yine de siz de daktilo ile yazmağa devam edin. Burada dilediğiniz gibi etkili olmağa çalışıyorum. Gazeteler ve dergiler ihmal ediliyor. İŞÇİ - KÖYLÜ gibi gazetenin muntazaman gönderilmesi. mühim. Hiç olmazsa bir kaç tane. Bu olmuyor. Alıştırmak lazım. Sonrası kolay. Bu olmuyor işte. Buradaki çocukların okumaya ihtiyacı var. Şimdi aklımda olan **Diyalektik ve Tarihi Materyalizm, Teori ve Pratik** lâzım. Grup büyücek. Aklımdakiler bunlar. Ayrıca bu hale göre sizin mühim olarak tensip ettiklerinizden göndereceklerimiz çok makbule geçecektir. Bu çocuklar çalışıyor, kazandıkları da okuma masrafını ancak karşılıyor. Vaziyet bu halde. Ben bana gelenleri onlara veriyorum. Yetersiz değil mi?» (............ **1969)**

«Canım dostlarım, kitaplar konusunda yalnız ilgi göstermekle kalmayacağınızdan emin ve müsterihim. 104 sayılı Türk Solun'da Z. Emre'nin eleştirisini yaptığı Politzer'in **Felsefenin Temel İlkeleri** hakkında yaztlanlara göre, bu kitap her bakımdan çok faydalı olacaktır. Bu nedenle bir tanesinin hemen mümkünse adresime gönderilmesi mühimdir. Gününüz aydın olsun dostlarım.» **(26.11.1969)**

«Sayın Can Dostum, adresine bir kaç gün evvel Almanya'da yapılan bir öğrenci kongresi bitiminde dağıtılan doğu baskılı bir broşür göndermiştim.

Bugüne kadar eline geçmiş olacağını tahmin ediyorum. Bu gibi hallerde derakap istifsar lüzumunda mutabık kalacağımızı tahmin ediyorum. Mektubunuz elime geçti. Çok memnun oldum. Haberlerinden ötürü teşekkürümün kabulünü rica ederim. Prostattan muzdaribim. Başka birşeyim yok. Eğer gönderdiklerimden memnun kaldınızsa elime geçecek emsalini gönderebilirim. Mektuplarınızın gecikmemesini rica eder, sizlere eş ve dostlara sevgi ve selamlarımı iletmenizi rica ederim. Selamlarla.» **(15.12.1969)**

«Şeker Kardeşim, zarfta 19, içinde 18 damgasını taşıyan mektubunu şimdi aldım. Bu arada ayni makuleden bildiri şeklinde yeni bir münasebetsizliği sizin tam haberinizin gelmemiş bulunmasından ötürü tedbir olarak mektuba koyarak göndermiştim. Bu biraz lüzumsuz ve belki de mahzurlu olabilirdi. Ben daha emniyetle elinize geçsin diye bu yolu yanlış bile olsa seçmiş bulunuyorum. Özür dilerim. Ama bu hususdaki cevabın tecili uygun olur kanaatindeyim. Dün akşam yapılan davet üzerine Nermin Abadan'ın Avrupa memleketlerindeki Türk işçilerinin sorunları hakkında bilgi verdiği konferansa gitmiştim. Orada bir Türk arkadaşın Londra radyosundan dinlediği haberden, Altıncı Filonun tekrar ve yeni rezalet çıkartmak üzere İzmir'e geleceği haberini almıştım. Mektubunuzdaki mütalâaya uygun olarak İzmir'de Süleymancıların çıkartmak isteyecekleri rezaleti düşündüm. Geçen Eylülde heykelin önünde gayretkeş uydularının, kendilerine uydurabildikleri satılmışların ve bilmem hangi membadan beslenen anti - komünist mücadele eşeklerinin, hempacı olarak beslenen polislerin yaptıkları rezaletleri acı acı hatırladım. 7. büyük ölü için hepinize başsağlığı dilerim. Gençlerin İzmir'e koşmaları çok mühim. Temenni ederim ki geçmişten edinilen tecrübeler onları daha tedbirli yapacaktır. Gönderilecek kitapların ödenecek miktarını bildirmeyi unutmamanızı özellikle rica ederim. Aydınlık'lar konusundaki isteklerimiz tamamlanmıştır.» **(21.12.1969)**

«Sevgili dostlarım, sessizliğinizin devamı uzun oldu. Çoktan huzursuzlanmağa başladım. Son mektubunuzdan bu yana 25 gün geçti. Halbuki bundan sonra haftada bir diye vaadde bulunmuştunuz. Yarım yamalak kulağıma gelenler pek de iç açıcı değil. Sizdeki sessizlik de beni bir kat daha karıştırıyor. Türk Solu gelmiyor. Aydınlıktan haber yok. Bana gelince, bir düşünün hali perişanımı. Kusur mu ettim? Varsa bağışlayın. Buradaki çocukların istekleri ihmal edilmesin. Para meselesi üzerinde durulmasın. Hazırdır. Ben gelirken getireceğim. Beş kitap geldi. Tutarı nedir? Daha başka şeyler göndermek imkanı var mı? Ben şubat ayı ortalarında Türkiye'ye dönmek niyetindeyim. İşlerin buna göre tanzimi icab eder kanaatındayım. Aziz dostum beni habersiz bırakma. Lütfen benim için bunun bir gıda almak olduğunu unutmayın. Hepinize dost selam ve saygıları.» **(10.1.1970)**

«Çok sevgili çocuklarım, 5 Ekim 1970 tarihli mektubunuzu ancak bugün cevaplandırıyorum. Çünkü mektubunuzun geldiği tarihte ben İzmir'de bulunuyordum. Ekim sonu İstanbul'a döndüm. Hasta gelmişim. Halen yataktan çıkamıyorum. Bu müddet zarfında sizi cevaplandırmayı bir türlü beceremedim. İzmir'deki arkadaşların çalışmalarına ara sıra iştirak edebiliyordum. Buraya geldiğimde tıkanma ilerlemiş. Doktor arkadaşların ısrarıyla tedaviye devam ve yataktan çıkmama zoru içinde yatıyorum. Hayli de zayıflamışım. Bu an sizi cevaplandırmak için makinanın başına oturdum. Burada Türk Solu'cular muhitim olmasına rağmen yayın hakkında bir şey bilmiyorum. Tahmin ediyo-

rum ki her tarafta haklı bir kaynaşma var. Sol gözüm hasta pek okuyamıyorum: Viyana'daki gençlerden haber alıyorum. Çıkarmağa başladıkları gazetenin birinci sayısını göndermişler. Elbette size de gelmiştir. Gelmediyse haber verin göndereyim. Orada da **İşçi - Köylü** bürosu kurmuşlar. İyi çalışmaları var. Devam edecek ve daha iyi olacaktır. Ankara'daki İşçi Partisi Kongresi maskaralığı sırasında devrimcilerin çalışmaları ne sonuç verdi? Sosyalist kurultay konusunda ....'e bir yazı vermiştim. Gruplar arasındaki çatışmaların neticeleri hakkında bilgilerini beklerim. Kitapları aldım teşekkür ederim. Proleter Devrimci Aydınlık çevresindeki neşriyattan nasiplenmem her zaman himmetinize bakar. Esirgemeyin.» **(5.11.1970)**

HÜSEYİN ASLANTAŞ'I VURDULAR

Yaşasın Devrim ! Yaşasın Halkımız !

Hüseyin Aslantaş Sivas'ın Zara ilçesi köylerindendi. Yüksek Öğretmen Okulunda okumaktaydı. Fakat o, derslerinden ve herşeyden önce Türkiye halklarının kurtuluşunu ve devrimin menfaatlerini düşünüyordu. Yoksul bir köylü çocuğu olan Hüseyin, halkımızın nasıl insafsızca ezildiğini yakından biliyordu. Kendisini Türkiye halklarının kurtuluşuna adamakta bir an bile tereddüt etmemişti. O, bu yolda yiğitçe mücadele etti.

Hüseyin, fedakârlık ruhuyla dolu, kendini düşümeyen, güçlükler karşısında yılmayan, en ağır görevleri kendisine seçen yüce bir sorumluluk duygusuna sahip, halka sınırsız bir güven ve arkadaşlarına sevgi besleyen bir arkadaştı. Bencillikten, bireysel kahramanlıktan, gösterişten, tembellikten, pasiflikten, burnu büyük sekterlikten arınmıştı.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu, özellikle son iki yıldır Amerikan uşağı iktadarın polislerinin ve onların kışkırttığı gerici köpeklerin sürekli ve gittikçe artan baskısı, terörü altındaydı. Bir çok genç devrimci okuldan atılmış, mahkemelere verilmiş, hapishanelere atılmış, sürekli baskılara uğratılmıştı. Bir çok arkadaş polis tarafından aranıyordu. Hüseyin okulda az sayıdaki arkadaşıyla birlikte faşist zorbalıklara karşı diretiyor, her an gelebilecek bir gerici saldırısına karşı tetikte bekliyordu. Çapa Devrimci Gençlik Derneğinin Yönetim Kuruluna girmiş ve en ağır sorumlulukları severek kabullenmişti.

Onu, son defa ölümünden bir kaç hafta önce gördüm. Birlikte hapishanedeki arkadaşları görmeye gittik. Kendisine ve arkadaşlarına derin bir güven besliyordu. Ve gericilerden gelecek her türlü saldırıya karşı koymaya hazırdı.

Çok geçmeden ölüm onu kahpece yakaladı. Gerici bir köpeğin kurşunlarına hedef oldu. Ve halk uğruna şehit düşenlerin saflarına katıldı.

Hüseyin arkadaş, büyük acılar çeken Türkiye halkları için çalıştı ve onlar için canını verdi. Dünya halklarının büyük önderi Mao Zedung'un belirttiği gibi «Halk için ölmek Tay dağından da yücedir. Ama faşistler için çalışmak ve sömürenler ve ezenler uğruna ölmek bir tüyden de değersizdir! Hüseyin'in ölümü, bütün işçi sınıfı devrimcilerinin ölümü gibi, en yüce dağdan daha yücedir. Hüseyin'in ölümü hepimizi derinden etkiledi. Fakat bütün arkadaşlar, hepimiz şu yüce gerçeği biran bile aklımızdan çıkarmamalıyız : «Mücadele olan heryerde fedakarlık vardır, ve ölüm olağan bir şeydir. Halkın çıkarlarını ve büyük çoğunluğun çektiği acıları yüreğimizde taşımaktayız. Ve halk için öldüğümüz zaman bu, değerli bir ölümdür.»

Aslantaş'ın ölümü mücadele azmimizi kamçılamalı, halk düşmanlarına duyduğumuz kini on misli, yüz misli arttırmalı, ve Türkiye halklarının kurtuluşu uğrundaki şerefli mücadeleye daha büyük bir enerjiyle, fedakarlıkla, cesaretle ve en ağır yükleri ve sorumlulukları yüklenmeye hazır olarak atılmalı, bilimsel sosyalizmi hayatımıza uygulamalıyız.

O'nun hatırasına ancak böyle layık olabiliriz.

Devrim şehitlerinin intikamını ancak böyle alabiliriz.

Devrim yolunda ancak böyle ilerliyebiliriz.

HÜSEYİN ASLANTAŞ'IN BİR ARKADAŞI

Nail Karaçam

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN UŞAĞI GERİCİ AP İKTİDARI BİR KARDEŞİMİZİ DAHA ÖLDÜRTTÜ

Faşist siyasi iktidarın köpekleri dün akşam üzeri Ankara Fen Fakültesinde bir cinayet daha işlediler. Besleme Ülkü Ocakları'na bağlı birkaç cani, okul kapısında pusu kurarak dört devrimci arkadaşı bir anda yaylım ateşine tuttu. Dört devrimcinin dördü birden kaldırıma düştüler. Rize'den NAİL KARAÇAM boynunda vurularak öldü. Kiralık hainler kaçtılar. Şehit KARAÇAM eller üzerinde SBF'ye götürüldü.

Halklarımızın mücadelesi her gün kabaran dalgalar halinde ilerlemektedir. Fabrikalarda işçiler, tarlalarda köylüler, Doğu'da ezilen Kürt halkı ve üniversite gençliği zulme karşı başkaldırmaktadırlar. Gerici AP çetesi ve onun elebaşıları, halk düşmanı diktatörlüğü sürdürmek için MİT'e ve diğer ajanlarına seri cinayetler işletmektedir.

Son haftalarda üniversitelerdeki mücadeleyi ezmek için polis ve Ülkü Ocakları silahlı saldırılar düzenlediler. Bir yandan da gerici basın ve radyo yoluyla devrimci gençlik aleyhine kampanya açtılar. CHP'nin başı İnönü ve Ecevit bu iftira kampanyasına katılarak, yapılan saldırıyı ve işlenen cinayetleri gözden saklamaya çalıştılar. SDDF'ci yöneticiler gençliğin yanında mücadeleye girecek yerde, «silahı bırak» kampanyası açtılar. Bu gün silahlı saldırılar düzenleyen ve cinayetler işleyen kimdir? Devrimci gençlik kitleleri mi, yoksa gerici iktidarın uşakları mı? SDDF'ci yöneticiler gericilerin işini kolaylaştırmak için, devrimci gençliği suçluyor ve ona teslim olmayı öğütlüyor.

Halklarımız zalimlere teslim olmayacaktır. İşçiler, köylüler, ezilen doğu halkı ve devrimci gençlik mücadeleye gittikçe artan şiddetle devam edecek, gericilerin zulmünü er - geç yıkacaktır.

NAİL KARAÇAM gerici kurşunuyla öldürüldü...

Şimdi söylenecek söz yok... Dudaklarımız suskun, yüreklerimiz dolu mavzer gibi... Hepimiz mücadeleye kararlı, NAİL KARAÇAM gibi, HÜSEYİN gibi halk için ölmeye hazır olmalıyız.

İŞÇİLER - KÖYLÜLER - GENÇLER...

Cinayetler halkların mücadelesini durduramaz. Bugün bütün dünya halkları bu gericileri tarih sahnesinden silme yolunda zafer üstüne zafer kazanmaktadırlar. Halkların gücü gerici canileri ezecektir.

Uzun, kararlı ve fedakâr bir mücadeleye hazır olalım. Bütün güçlüklerin üstesinden gelmek için cesaretle ileriye atılalım.

Şehitlerimizin kanı ilerliyeceğimiz yolu çizmektedir.

26 Aralık 1970

İŞÇİ - KÖYLÜ
DEVRİMCİ DOĞU KÜLTÜR OCAĞI

İlker Mansuroğlu

(1951 - 1970)

Amerikancı iktidarın faşist uşakları, 22 Aralık günü Fen Fakültesine yaptıkları bir silâhlı saldırıda İlker Mansuroğlu arkadaşımızı ağır yaralamışlardı. Karnından vurulan İlker arkadaş, kurtarılamıyarak 29 Aralık günü öldü. Halkımız, devrim yolunda bir yiğit evlâdını daha kaybetti. Bu dökülen kanların intikamı, bir gün mutlak alınacaktır.

İlker Mansuroğlu arkadaşları arasında sağlam karakteri, devrim dâvâsına olan inancı ve sarsılmaz disiplin anlayışı ile tanınmıştı. Üstüne aldığı bütün görevleri tam bir disiplinle ve hiç itirazsız yerine getirirdi. O'nun içinde devrim heyecanı günden güne gelişiyor, tutuşuyor, bütün benliğini sarıyordu. Halkımızın mücadele içinde ne yüce değerler geliştirdiğine pırıl pırıl bir örnekti. İşçiler ve köylülerle kaynaşan devrimci gençlik, şehitlerin devrimci niteliklerini yaşatacak, yükseltecektir. İşçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkımızın, gençliğin ve aydınların, bütün ilerici ve demokratik güçlerin devrimci seli sömürücülerin zulmünü yıkacak, faşizmi yerle bir edecek, gericileri ergeç silecektir.

Anısı mücadelemize önder olsun.

ARKADAŞLARI

Bütün gericiler kâğıttan kaplandırlar. Görünüşte gericiler korkunçtur ama gerçekte o kadar güçlü değildirler. Uzun vâdeli bir bakış açısından, gerçekten güçlü olan gericiler değil halktır.

MAO ZEDUNG

PROLETER DEVRİMCİ BİR ARKADAŞIMIZI KAYBETTİK

Çetin Tamçiz

(1942 - 1970)

Çetin Tamçiz arkadaş, pratik içinde çağımızın Leninizminin Mao Zedung Düşüncesi olduğunu kavramıştı. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini kitlelere en mükemmel şekilde götürebilen bir arkadaştı. Bütün hayatını devrimci mücadeleye adamıştı. Onun devrimci disiplinini şu olay çok iyi anlatır : İşçi - Köylü'nün 24 sayısı boyunca, bir tek gazete satışını kaçırmamıştı. Ayağında normal bir insanı yarım saat ayakta tutamıyacak bir rahatsızlık olmasına rağmen, hiç bir yorgunluk belirtisi göstermeden dört beş saat ayakta gazete satar, satışa geciken arkadaşlara ise bir sonraki satışa katılmama cezası verirdi. Yeri güç doldurulacak bir arkadaştır. Türkiye Proleter Devrimcileri Örgütünün, Çetin Tamçiz arkadaşın ölümü dolayısıyle yayınladığı bildiri aşağıdadır.

Bütün ömrünü işçi sınıfı davasına vermiş, yorulmak bilmeyen çalışmasıyla kitlelere örnek olmuş proleter devrimci ÇETİN TAMÇİZ arkadaşımız yürek ve ciğerlerinde birdenbire beliren bir rahatsızlıktan kurtulamıyarak 9.12.1970 günü saat 18.50 de bir daha dönmemecesine aramızdan ayrılmıştır.

Devrimciliği kavgada ispatlanmış devrimci bir aileden gelen arkadaşımız kuruluşu ile birlikte Türkiye İşçi Partisi'ne girmiş, TİP'in Beşiktaş İlçesi'nde çeşitli kurullarda görevde bulunmuş, kongre delegesi olarak çalışmış, kitle hareketlerinin tümünde ve en ön saflarda gerçek bir devrimci militan olarak davamıza hizmet etmiştir.

İki yıl önce çalışmak için geldiği Nürnberg'de devrimci hareketin ortaya çıkartılması için derhal kollarını sıvamış ve çalışmaya koyulmuştur. Bugün Nürenberg ve çevresinde geniş kitleye kumanda eden Nürnberg Türk Toplumcular Ocağı bir bakıma ÇETİN arkadaşın omuzlarında yükselen bir kuruluştur. Kuruluşundan bu yana ÇETİN arkadaşın Başkanı olarak bulunduğu Nürnberg TTO üyesi arkadaşların Başkanları'ndan öğrendikleri çok şey olmuştur. Arkadaşımızın anısı bundan böyle de arkadaşlara örnek olacaktır.

Çetin arkadaş Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini devrimci çalışmalarında kendisine yanılmaz bir rehber olarak almıştı. Biz arkadaşımızı sürekli olarak öğrenme, kendi kendini yetiştirme ve öğrendiklerini uygulama çabası içinde gördük. Proleter devrimci eleştiri ve özeleştiri arkadaşımızda sarsılmaz bir devrimci prensipti.

ÇETİN TAMÇİZ arkadaş kuruluş hazırlıklarından bu yana TÜRKİYE PROLETER DEVRİMCİLERİ örgütünün faal bir militanıydı. O'nun devrimci niteliği kendisini TPD Genel Yönetim Kurulu üyeliğine getirmiştir. Bu görevinin yanında III. Bölge Yürütme Komitesi Başkanlığı'nı da sürdürüyordu.

ÇETİN TAMÇİZ arkadaş İşçi - Köylü Gazetesi'nin çıkmasıyla birlikte kitle silahımızın Nürnberg ve çevresindeki Türkiye'li emekçilere iletilmesi işinin örgütlenmesini üzerine almıştı. Gazetenin satışı ilk kez 100, sonra 200 sonra 300 ve nihayet 500'e çıkmıştı. Bundan böyle Nürnberg'e 800 gazete gönderilmesine dair Türkiye'ye haberimiz henüz daha yoldayken, arkadaşımız aramızdan ayrıldı. Ancak O'nun Nürnberg'deki arkadaşları yine O'nun çizmiş olduğu «1000 gazete» hedefine mutlaka ulaşacaklar ve bu hedefi aşarak arkadaşlarına verilmiş sözlerini yerine getireceklerdir.

ÇETİN TAMÇİZ arkadaş öldü. Ancak davası mutlaka yürüyecektir. Yarın zafere ulaşıldığı ve işçi sınıfının devrimci iktidarı ülkemizde kurulduğu zaman, bu zaferi göremeden aramızdan ayrılmış olan arkadaşlarımıza, tümüne selam gönderirken ÇETİN arkadaşımız da tüm proleter devrimcilerin saygıyla dolu selamını alacaktır.

ÇETİN TAMÇİZ arkadaşın anısı önünde arkadaşlık duyguları ve devrimci saygıyla dolu olarak eğiliyor ve söz veriyoruz :

ÇETİN ARKADAŞ ! GERÇEK BİR DEVRİMCİYE YAKIŞIR HAYATIN, KAVGAN HEPİMİZE ÖRNEK OLACAKTIR.

TÜRKİYE PROLETER DEVRİMCİLERİ

ÖMER ÖZERTURGUT'A KARŞI POLİS TERTİBİ

Geçen ay içinde, Hacettepe Üniversitesinde iki sivil polisin çıkardığı karışıklıkla ilgili olarak dergimizin ve İşçi - Köylü gazetesinin sorumlu yazı işleri müdürü Ömer Özerturgut hakkında gıyabi tevkif kararı çıkarıldı.. Arkadaşımızın bu olayla kesinlikle hiçbir ilgisi yoktu. Bu, polisin arkadaşımıza ve yayın organlarımıza karşı giriştiği açık bir komplodur.

Polis yeni hilelerle devrimci yayın organlarımıza saldırıyor. Amerikancı iktidar, Proleter Devrimci Aydınlık ve İşçi - Köylü'nün birçok sayısını toplattı. Dergilerimiz hakkında dava dosyaları birikti. Arkadaşlarımıza tevkif kararları çıktı. Şimdi polis yeni bir oyun oynadı. Bir tevkif kararı daha çıkardı. Çünkü dergimiz hakim sınıfların sömürü ve baskısını teşhir ediyor. Halkımızın mücadelesine yol gösteriyor. Hiçbir polis tertibi, halk içinde hayat bulan mücadelemizi durduramaz.

Hakim Sınıflar İŞÇİ - KÖYLÜ'yü Çıkmadan Toplatıyor

ZABIT VARAKASI

22/12/1970 günü saat 14 sıralarında İlçemizde ellerenide Ankara nöbetçi 11.ci Sulh Ceza Mahkemesinin 11/12/1970 tarih ve 1970/92 sayısı ile toplattırılmasına karar verilen Ankarada yayınlanan 12/ARALIK/1970 tarih ve 26 sayılı İŞÇİ,KÖYLÜ Gazetesinden 110 adedini yüzen adedini sattıkları sırada görülen İstanbul Vatan caddesi mimitçi Şakir sokak 8/1 numarada yakup apartmanında oturan Osman oğlu 1951 yılında Denizden olma KENAN KORTAN ve Ege Ünversitesi yurtlar ikinci bilokc İzmirde kalan Hüseyin oğlu 1950 yılında Lütfiyeden olma YUSUF DİNLER ile Ankara Cebeci S?B?F? öğrenci Yurdunda kalır Cevdet oğlu 1944 yılında Hayriyeden olma MEHMET DİZDAR 'ın satmakta olduğu 110 adet gazete saptedilmiş olup yukarda hüviyetleri yazılı KNAN KORZAN.YUSUF DİNLER ve MEHMET DİZDAR dan soruldu : Bu gazetelerin toplattırılmasından bizim haberimiz yoktu haberimiz olsaydı getirmezdik biz bu gazeteyi buraya tanıtmak gayesiyle getirdik 3 kişi geldik daha satmak üzere iken Polis bizi alıp karakola getirdi Sodiller bakımdan yapılacak işlem olmadığından tanzim olunan zabıt varakası altı birlikte imza edildi .22/12/1970

Merkez Komiseri	Polis memuru	Kenan Kortan	Mehmet Dizdar
Ali Çay	İhsan Yavuz	Gazeteyi satan	Gazeteyi satan

Yusuf Dinler
Gazeteyi satan

Yukarıda fotokopisini verdiğimiz belge, somurucu sınıfların devlet mekanizmasını kendi hakimiyetlerini korumak için nasıl kullandıklarının delilidir. **12 Aralık 1970** tarihli İşçi - Köylü Gazetemiz için **11 Aralık 1970** tarihinde, yâni henüz gazete satışa çıkmadan **önce** toplatma kararı alındığı, bu zabıt varakasında ifşa ediliyor. Hakim sınıflar, emekçi halkımızın mücadele bayrağı olan İŞÇİ - KÖYLÜ'yü **tamamen siyasi nedenlerle** —halkın gelişen mücadelesinden korktukları için— toplatmaktadırlar. Ancak rastgele toplattıktan sonra, gazeteden akıllarınca «delil» uydurmaktadırlar. **Ne yaparlarsa yapsınlar, halkımızın mücadelesini durduramıyacaklar!** Bütün ilericiler, demokratlar : Gazete, dergi, kitap toplatmak **düşünce ve basın özgürlüğünün** ihlalidir ve Anayasaya aykırıdır. Birleşim, faşizme yönelen tekelci burjuvaziye karşı demokratik haklarımızı vargücümüzle savunalım. Bu, aynı zamanda emekçi halkımızı da en gaddar sömürü ve baskıya karşı savunmak demektir.

Mustafa Kuseyri

Devrimci Sanat Yarışması

KONU : **HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ**

*** Şiir** *** Resim** *** Fotograf**
*** Hikaye** *** Karikatür** *** Afiş**

Halkımızın mücadelesi güçleniyor. İşçiler köylüler yurdun her yerinde halk düşmanlarının iktidarına ağır darbeler indiriyor. Sınıf mücadelesi şiddetleniyor. Bu mücadele, Amerikan ortağı patronların, ağaların ve tefecilerin sırtını bütün alanlarda yere getirecektir. Mücadele cephelerinden biri de kültür ve sanat cephesidir.

Halk düşmanı sınıflar, halkımıza kendi gerici kültürlerini zorla kabul ettirmeye çabalıyor. Onların kültürü halkımızı sömürmek ve ezmek için uydurulmuştur. Bu gerici kültürü halkımızın devrimci mücadelesi yıkacaktır.

İşçiler! Köylüler! Arkadaşlar!

Halkımızın devrimci kültür ve sanatını geliştirmek için kolları sıvayalım. Bu kültür ve sanatı sınıf mücadelesinin güçlü bir silahı haline getirelim. Sazımızı sözümüzü, şiir ve yazımızı halkımızın hizmetine koyalım. Devrimci sanat ve kültürümüz sınıf mücadelesinin ateşinde çelikleşsin.

Yunus'tan Dadaloğlu'ndan, Pir Sultan, Köroğlu'ndan yükselip 15 - 16 Haziran şanlı işçi mücadelesinden ses versin. Türkülerimiz birer savaş narası olsun. Halkımız coştursun. İşçileri - köylüleri bir kafa gibi birleştirip düşmanların yüreğine korku salsın. Bizim sanatımız jandarma süngüsüne polis kurşununa göğsünü siper eden işçilerin köylülerin ve gençliğin destanı olsun. Edirne'den Erzurum'a Adana'dan Samsun'a seslensin. Bir kasırga gibi esip devrim bayrağını yücelere yükseltsin.

MUSTAFA KUSEYRİ Devrimci Sanat Yarışı'na katılalım. Kültür ve sanat cephesinde de amansız bir savaşa atılalım.

Şiir, hikaye, resim, karikatür, fotoğraf ve afiş çalışmalarımızı İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesine 1 Mart 1971 tarihine kadar yollayalım.

Her sanat dalında birinci ikinci üçüncülüğü kazanan eserlere armağanlar verilecektir. Başarılı çalışmalar gazetemizde yayınlanacaktır.

ADRES : İŞÇİ - KÖYLÜ GAZETESİ - YARIŞMA Adakale Sokak 28/1 Kızılay - ANKARA

Burjuvaziye Teslim Olan TİP Yöneticileri Devrimcileri İhraç Ediyor

Son büyük kurultayda TİP'in yönetimine tekrar hakim olan oportünist Aren - Boran kliği TİP'deki devrimcilerin tasfiyesine hız verdi. Partiyi gerici yönetimleri altında dikensiz bir gül bahçesi haline getirmeye çabalayan bu klik, İstanbul'da proleter devrimcilerinin elinde bulunan ilçe yönetim kurullarını feshetti. Ankara'da ise gerici yönetime karşı mücadele eden yirmidokuz üye kesin ihraç talebiyle haysiyet divanına verildi.

Dergimizin baskıya verildiği sırada, bu yirmidokuz üyenin ihraç edildiği haberini aldık. Bu devrimci üyelerden Müzeyyen Hoşgör, Gani Gürbüzer, Hasan Alkan, Adlen Ayaz, Yakup Çalık, Turhan Kaya, Tuncer Eşsizhan, Bumin Güneri, Doğu Perinçek, Gün Zileli, Atıl Ant, Erdoğan Güçbilmez ve Taylan Erten bir bildiri yayınlayarak bu gerici oyunu teşhir ettiler.

Ülkemizde sınıf mücadelesinin keskinleşmesiyle halkımızdan ve devrimci kadrolardan tecrit olan TİP yöneticileri, oportünist çizgilerinin açığa çıkıp çökmeye başlamasıyla birlikte, her geçen gün daha gerici ve teslimiyetçi bir nitelik kazanmaktadır.

Aren - Boran kliği, partiyi bu geri çizgide tutmakta kararlı görünmektedir. Sanki daha önce devrimci tartışmalara katılıyorlarmış gibi, son kurultaydan sonra, artık parti içinde ideolojik tartışma ve mücadelenn sona erdiği ve bundan böyle «eyleme» geçileceği yalanıyla parti örgütünde yapılabilecek bütün devrimci çalışmalar yasaklanmıştır. Böylece üyelerin devrimci bilince ulaşmaları ve halkımızın mücadelesine katılmaları önlenmek istenmiştir.

TİP yönetimi halkımızın devrim mücadelesini burjuva parlamentarizminin batağında yozlaştırmak isteyen geri tavrını inatla sürdürmektedir. Devrim fikrinin emekçi halk yığınlarımız içinde yayılıp kökleştiği bir dönemde, yönetici klik hala parlamentarizmin borusunu çalmakta, hayattan kopuk boş laflarla hakim sınıflara taviz üstüne taviz vermektedir.

İçinde bulunduğumuz dönem, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerle emekçi halkımız arasındaki sınıf mücadelesinin şiddetlendiği, buna bağlı olarak hakim sınıfların kendi iç çelişmelerinin keskinleşmesiyle aralarında parçalanmaların başgösterdiği bir dönemdir.

Amerikan emperyalizmi ve yerli tekelci burjuvazi, işbirlikçi Adalet Partisi iktidarına olan güvenlerini kaybetmişlerdir. Halkımız üzerindeki yoğun sömürü ve baskıları, parlamentarizm çerçevesi içinde sürdüremeyeceklerini anlamışlardır.

Artan baskılar; polis ve gerici terörü, devrimci gençlerin sokak köşelerinde kahpece kurşunlanması, Meclise yeni baskı kanunlarının sevkedilmesi, aylardan beri kuvvet kazanan darbe belirtileri, cunta pazarlıkları hakim sınıfların niyetlerini açıkça ortaya koymaktadır. Bütün bun-

lar, tekelci burjuvazinin halkımızın kurtuluş mücadelesini ezmek amacına yönelmiş bir faşist yönetimi tezgahladığını göstermektedir.

Bu gelişmelerin belirlediği bir dönemde TİP yöneticileri bütün güçlerini parti içindeki devrimcilerin tasfiyesine yöneltmişlerdir. Devrimcilerin kurşunlanmasına; emekçi halkımıza yöneltilen toplu tüfekli saldırılara karşı nazik dille bildiriler yayınlamaktan, demeçler vermekten başka mücadele yollarının varlığını görmezlikten gelmektedirler. Çünkü bel bağladıkları burjuva parlamentarizmi kendilerinden bunu istemektedir.

Ülkemizin her yerinde TİP konusunda beslenen umutlar kaybolmuş, geniş emekçi kitlelerin gözünde TİP burjuva politikasını temsil eden bir parti haline gelmiştir. TİP yönetici kliği savaş meydanını terketmiş, sosyal barışın ve hakim sınıflarla uzlaşmacılığın sembolü haline gelmiştir.

Bütün bunlara karşı proleter devrimcileri TİP'in hurdaya çıkarılması gayretlerine, oportünist yönetimin halkımızın mücadelesine karşı takındığı köstekleyici tavra, tekkeci ve rekabetçi politikasına karşı sonuna kadar mücadele etmişlerdir.

Son kurultayda oportünizmin, devrimcileri partiden ihraç etmek için aldığı karara; ideolojik mücadelenin yasaklanmasına; parti içi demokrasinin yok edilmesine karşı mücadele eden Doğu'lu Delegeler, Sendikacılar, üyeler, Aren - Boran kliğinin halkımızın mücadelesine hizmet etmeyen bütün karar ve davranışlarını tanımadıklarını göstermelidirler. Bu yönetimin yanlış politikasını bir kere daha yere vurmalı ve mahkum etmelidirler.

Gerçek devrimcilik bize bunu emretmektedir.

Polonya Halkı Revizyonizmi Yıkacaktır

Aralık ayı ortalarında Polonya'da büyük bir işçi ayaklanması patlak verdi. Gdansk'ta liman işleri hayat pahalılığını protesto etmek için işlerini terkederek, kızıl bayraklarla şehre yürüdüler. Bütün dünya işçilerinin devrimci marşı Enternasyonali söyleyerek meydanlarda toplandılar. «Kahrolsun Gomulka!», «Kahrolsun Gomulka'nın burjuva diktatörlüğü!», «Yaşasın proletarya diktatörlüğü!» şiarlarını haykırdılar. Hareket derhal başka şehirlere yayıldı. «Gdynia, Sopot, Slupsk ve Sczencin şehirlerinde de işçiler greve giderek, yürüyüşe geçtiler. İşçiler, iktidardaki Gomulka'nın revizyonist Birleşik İşçi Partisi'nin binalarını tahrip ettiler, ateşe verdiler. Bu devrimci fırtınaya önderlik eden illegal Polonya Komünist Partisi ve revizyonistlerin yasakladıkları Komünist Gençlik Birliği, Polonya halkını revizyonistlerin burjuva diktatörlüğünü yıkmaya ve proletarya diktatörlüğünü yeniden kurmaya çağırdı. İktidardaki revizyonist klik, devrimci fırtınayı kan dökerek bastırmaya çalıştı.

Bu olaylar, dünya devrimci hareketi bakımından çok önemli dersler taşıyor. Olaylar şunu göstermiştir : Sovyetler Birliğinde ve bazı doğu Avrupa ülkelerinde, revizyonist klikler parti ve devlet yönetimini ele geçirerek proletarya diktatörlüğünü yıkmış, yerine burjuva diktatörlüğünü kurmuştur. Bu revizyonist klikler, parti ve devlet yetkililerinden meydana gelen imtiyazlı bir tabakanın, yeni tip burjuvazinin temsilcileridir. Revizyonistler, sosyalist ekonomiyi yıkmış, yerine tekelci devlet kapitalizmini getirmiştir. İktisadî, kültürel bütün alanlarda kapitalizmi yeniden inşa etmektedir.

1956'da Sovyet Parti ve devletinin Kruşçev - Brejnev revizyonist kliği tarafından ele geçirilmesi, Polonya ve Macaristan'da karşı - devrimin ayaklanmasına

imkân veren ortamı hazırlamış, gerici ayaklanmalar revizyonist klikleri iktidara getirmişti. 1956 olaylarının iktidara getirdiği Gomulka, Polonya'nın Kruşçev'idir. Gomulka revizyonist kliği, adım adım kapitalizmi geri getirmiş ve Polonya'yı sosyal - emperyalizmin hakimiyetine sokmuştur. Polonya Komünist Partisi Birinci Sekreteri Kazimierz Mijal şöyle diyor : «Polonya'da komünizm dönekleri ülkenin ve halkın çıkarlarına ihanet etmiş ve Sovyet sosyal - emperyalizminin sadık hizmetkarları haline gelmiştir.»

Gomulka revizyonist kliği 1956'dan bu yana Polonya'da kapitalizmi geri getirmiştir. Polonya'da yeni tip burjuvazi halkı sömürmektedir. Kapitalizme geri dönüş, kapitalizme özgü işsizliğe, enflasyona, pahalılığa ve halkın hayat şartlarının zorlaşmasına yol açmıştır. Gomulka kliğinin son olarak aldığı, ücretlerin azalması ve en temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarının artması neticesini veren iktisadi kararlar, Polonya işçilerinin Aralık devrimci fırtınasını getirmiştir.

Polonya işçi sınıfının ve halkının öncü örgütü Polonya Komünist Partisi uzun zamandan beri, burjuva diktatörlüğüne karşı gizli olarak çalışmaktadır. İşçi sınıfının iktidar mücadelesine önderlik etmektedir. Polonya Komünist Partisi Ekim Devriminin 53. yıldönümünde ülkeye yaydığı bildiride şöyle diyordu :

«Kruşçev ve takipçileri, Brejnev, Kosigin, Gomulka, Kadar, Jivkov ve diğerleri, proletarya diktatörlüğünü yıkıp, burjuva diktatörlüğünü kuran dönek hainlerdir. Bunlar komünistlere zulüm dünyasını açtılar. Polonya Komünist Partisi, çalışan halkın çıkarlarını savunur. İçteki ve dıştaki gericilere karşı mücadelesinde proletaryanın devrimci teorisini ve proleter enternasyonalizmi ilkelerini kendisine rehber bilir. Gomulka kliğinin kapitalizmi yerleştirme teşebbüsleri, Polonya ekonomisini felce uğratmıştır. İşsizlik, enflasyon, hayat şartlarının zorlaşması iç çelişmeyi keskinleştirmiştir. Polonya'da ve Sovyetler Birliği'nde işçi sınıfı, Gomulka ve Brejnev - Kosigin revizyonist kliklerinin iktidarını yıkacak, işçi sınıfı iktidarını kuracaktır.»

Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesi 16 Aralık 1970'de son mücadelelere ilişkin olarak yayınladığı bildiride şuhları belirtti :

«Burjuvazinin temsilcisi Gomulka kliği, işçi sınıfına ve halka saldırdı. Birçok işçi öldü ve yaralandı. Polonya işçi sınıfı bunu hiç bir zaman unutmayacaktır. Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesi, Gomulka'nın burjuva diktatörlüğüne karşı ölüm kalım mücadelesinde liman işçileriyle ve bütün Polonya proletaryasıyla omuz omuzadır. Gdansk'taki toplar ve tanklar, Gomulka kliğiyle Polonya işçi sınıfı arasındaki uçurumu açtı. Bu uçurum, burjuva diktatörlüğünün mezarı olacaktır.

«Gdansk'ta başlayan son işçi gösterileri büyük önem taşır. Ancak bu mücadelenin sonu değil, başlangıcıdır. İktidar mücadelesinin ilk aşamasıdır. İlerideki mücadeleye ışık tutacak devrimci bir adımdır.

«1956 Poznan olaylarıyla bugünkü mücadele arasında büyük fark vardır. Poznan olayları karşı - devrimci bir darbeye yol açtı. Oysa bugün, liman işçileri Gomulka'nın burjuva diktatörlüğünü yıkma mücadelesini başlattılar. Liman işçileri, ancak devrimci mücadele yolunun zafere götüreceğini gösterdiler.»

Bildiri bütün çalışan halkı burjuva diktatörlüğünü yıkmak ve proletarya diktatörlüğünü yeniden kurmak için bütün fabrikalarda ve kurumlarda devrim komiteleri örgütlemeye çağırdı.

Polonya işçilerinin Aralık mücadelesi kısmi başarıyla neticelendi. Revizyonist Birleşik İşçi Partisi'ne hakim olan klik parçalandı. Tıpkı 1964'de Kruşçev - Brejnev kliğinin parçalanması gibi. Polonya burjuvazisi partinin üst kademelerinde değişiklikler yapmak zorunda kal-

dı. Gomulka istifa etti. Yerine Gierek geldi. Gierek, Gomulka'nın devamıdır. Tıpkı Brejnev'in Kruşçev'in devamı olması gibi. Nasıl Brejnev yönetimi «Kruşçevsiz Kruşçevcilik» ise, Gierek yönetimi de «Gomulkasız Gomulkacılık» tır.

Polonya halkı ve diğer revizyonist ülkeler halkları, burjuva revizyonist kliklerin boyunduruğuna boyun eğmeyecektir. Polonya halkı ve bütün diğer revizyonist ülkeler halkları **devrim yapacak** ve işçi sınıfı diktatörlüğünü yeniden kuracaktır.

Bütün dünyada gericiler ve devizyonistler, revizyonist ülkelerde işçi sınıfı iktidarı ve sosyalizm olduğu yalanını yayıyorlar. Bu yolla, bu ülkelerdeki baskı ve sömürüyü sosyalizme mal ederek, halkı aldatmaya çalışıyorlar. Halklar gericilerin ve revizyonistlerin bu aldatmacasını mutlaka yıkacaktır.

İspanya Halklarının Faşist Franko Rejimine Karşı Mücadelesi Gelişiyor

Burgos'ta harp divanına çıkarılan onaltı Bask devrimcisi Hitler - Mussolini - Mikado döneminin kalıntısı olan Franco diktatörlüğünü günün konusu haline getirdi.

Dergimiz baskıya verilirken gelen haberlerden idama mahkûm edilen altı Bask devrimcisinin cezalarının 30'ar yıla çevrildiği anlaşılmaktadır.

Kuzeydoğuda İspanya - Fransa sınırı boyunca uzanan Pirene dağları Bask ülkesini meydana getirir. Basklar, bir kısmı sınırın İspanya tarafında, bir kısmı Fransa tarafında yaşayan iki milyonluk kendi milli özellikleri olan bir halktır. Bu halkın Bask ülkesine nereden geldiği bilinmemektedir. Fakat Romalılar geldiği zaman Bask halkı da Prinelerin batısında yerleşmiş bulunuyordu. Baskların konuştukları dil İspanyolcadan çok Fransızcaya, hatta daha çok Latinceye benzer. Basklar XIX. Yüzyılda İspanya'da sanayi devriminin öncüleri olmuşlar, ülkenin iktisadi hayatında önemli roller oynamışlardır. Bağımsızlığına düşkün ve ticaretle becerikli Bask'lar ile Madritteki merkezi hükümet arasında daima çatışmalar olmuştur. Basklar, İspanya'yı öteden beri haledilememiş bir milli meseleyle daima karşı karşıya bırakmışlardır.

Basklar, 1833 - 1840 tarihlerinde hanedan kavgalarından çıkan iç savaş sırasında ayaklanmışlar ve liberal burjuvaziyle birlikte papazlara ve aristokrasiye karşı mücadele etmişlerdir. XIX. Yüzyılda İspanya fakir ve geri bir ülkeydi, 1808'de İspanya nüfusu onbir milyon, Barselona'nın nüfusu 88.000'di. Kapitalist gelişmenin hız kazandığı bu yüzyılda 1860'da İspanya nüfusu onbeş buçuk milyona, tekstil sanayinin geliştiği en büyük şehir Barselona'nı nüfusu 190.000'e çıkmıştı. İlk demiryolu 1851'de inşa edilmişti. Barselona gibi büyük şehirlerde burjuvazi varlığını hissettirmekle birlikte, ülkenin tarım yapısı olduğu gibi kalmıştı. Geçen yüzyılın geri İspanyası'nda politikaya burjuvazi ile feodallerin çatışmaları hakimdi. Burjuvazinin 1868 devrimini 1873 - 1874 yıllarında kısa süreli bir cumhuriyet yönetimi izlediyse de, monarşi tekrardan duruma hakim oldu. İspanya'nın yaşadığı güdük sanayi devrimi de böylece yarıda kaldı. Böyle bir ortamda Baskların 1833 - 1840 arasındaki ayaklanması, kapitalist gelişme açısından Baskların daha ileri durumlarının sonucu oldu. Baskların bu yedi yıl savaşında liberal burjuvaziyle birleşmesi de bunu göstermektedir. Baskların bu ayaklanmasının birbirine bağlı iki nedeni vardır. Biri toplumsal ilerleme, diğeri kendi kaderlerine hakim olma isteğidir.

Baskların varlığından doğan milli mesele, İspanyol toplumunun gelişmesi

üzerinde daima ilerici bir etki yapmıştır. Geçen yüzyılda İspanyollar arasındaki mücadelelerde ileri sınıf olan liberal burjuvaziyle birleşen Basklar, cumhuriyetin kurulmasına yol açan 1930 iç savaşında da kralcılara karşı cumhuriyetçilerle birleşmiştir. Basklarla birlikte milli talepleri olan Katalanların cumhuriyetçilerle birleşmesi, 1931'de İspanya'da demokratik emekçi cumhuriyetinin kurulmasında önemli rol oynamıştır. Cumhuriyet yönetimi Basklara özerklik tanımıştır. Daha sonra dört generalin ayaklanmasıyla başgösteren İspanya iç savaşında, Basklar cumhuriyetin saflarında dövüşmüşlerdir. II. Dünya Savaşında Hitler ve Mussolini faşizmlerinin kullanacağı yeni silahların, yeni tankların ve uçakların İspanyol emekçileri üzerinde denendiği, onbinlerce Alman ve İtalyan askerinin gönüllü kisvesi altında kralcı generallere yardıma koştuğu bu savaşta, demokratik güçler yenildikten sonra Basklar Franco faşizminin sillesi altında özel olarak ezilmişlerdir. Bask dilinin kullanılması yasaklanmış, 1963 sonuna kadar en az 1.000 Bask, faşist yönetim tarafından kurşuna dizilmiştir.

ETA'nın Kuruluşu ve Eğilimi

Franco faşizminin zindanlarında boğulmaya çalışılan Bask milli hareketinin sesi 1960'ların ortalarından itibaren tekrar yükselmiştir. Bu yıllardan itibaren Bask milli hareketinin örgütü olarak ETA (Euskadi Ta Azkatusuna — Bask Milleti ve Özgürlük —) varlığını göstermiştir.

Bilindiği kadarıyla ETA içinde iki eğilim vardır. Bir eğilim, ETA'nın sadece milli talepleri esas alarak sırf Basklara dayanan bir mücadele yürütmesinden yanadır. Diğer eğilim, Baskların milli taleplerinin İspanyol proleteryasıyla birlikte mücadele edilirse başarıya ulaşabileceğini ileri sürmektedir. Basklar milli baskıyla birlikte sömürüden de kurtulma mücadelesi vermelidir. ETA içinde burjuva ve proleter eğilimler bu şekilde ortaya çıkmaktadır. Bu konuda Burgos Harp Divanında yargılanan onaltı devrimcinin ifadelerinden verilecek bazı örnekler yararlı olacaktır :

Xavier Larena (23 yaşında. Hakkında idam cezası isteniyor. 40 yıl mahkûm olabilir.) **Ayrılıkçı değilim. Marksist - Leninistim. Hiç bir şiddet hareketine katılmadım, ama yapılan herşeyi tasvip ediyorum.**

Eduardo Uriarte (24 yaşında. İdamı isteniyor. 90 yıl hapis verilebilir.) : **İktisat tahsilimi yarıda bırakarak ETA'nın emrine girdim. Devrim yapmadan ciddi hiç birşey yapılamıyacağı kanaatına vardım.**

José Maria Dorronsoro (28 yaşında. İdamı isteniyor. 80 yıl hapis verilebilir.): **Gördüğüm eğitim, sınıfımın sömürüldüğünün bilincine ulaşmamdan ve vicdanımın sorularına somut cevaplar bulmuş olmamdan ibarettir.**

Bask devrimcilerini ve Franco faşizmini dünyada birden ön plana çıkaran olaylar, ETA'nın 1968 Ağustos'unda Guipuzca bölgesi gizli polis şefi Meliton Manzanas'ı öldürmesiyle başlamıştır. Burgos Harp Divanına çıkarılan onaltı Bask devrimcisi, Basklara yapılan birçok işkencelerin baş sorumlusu olan bu gizli polis şefini öldürmekle suçlanmaktadır. Faşist Franco, savunma hakkı da dahil olmak üzere bütün kişisel hakları ellerinden alınan Bask devrimcilerini askeri mahkeme önünde ağır cezalara çarptırarak, bütün İspanya'da ve özellikle Bask ülkesinde korku yaratmak ve faşist rejime karşı mücadele edenleri sindirmek istemiştir.

Bask devrimcileri mahkemede kendilerini savunacak yerde, davaya politik bir nitelik kazandırmışlardır. Tutuklu devrimcilerden biri sorgu sırası geldiği zaman sorguya cevap vermemiş ve şöyle demiştir : **«Bana İspanyol devletinin onayladığı Uluslarası Cenevre Konvansiyonu anlaşmalarına göre savaş esiri mu-**

amelesi yapılmasını istiyorum. Bu anlaşmalara göre bana sadece adım ve rütbem sorulabilir. Adım Gregorio Irasuegi'dir. ETA'ya mensubum ve 'liberado' mevkiindeyim.» Sonraki celsede diğer Bask devrimcileri de aynı hakkı ileri sürmüşlerdir. Bunlardan Mario Onaindia mahkemeye şöyle haykırmıştır : **«Ben de savaş esiriyim ve bu fırsattan yararlanarak Bask halkının acısını çektiği baskıları duyurmak isterim. Yaşasın Bask Milleti ve Özgürlük!»**

Faşizme Karşı Mücadele Yayılıyor

Dış ülkelerin baskılarına Franco'nun boyun eğmesi nedeniyle açık yapılan (Sonraki celselerde gizlilik kararı alınmıştır.) duruşmalarda Bask devrimcilerinin yiğitçe mücadeleleri ve ETA'nın tutuklu devrimcilere karşı rehin olarak Batı Almanya'nın San Sebastian konsolosunu kaçırması, Burgos'taki duruşmayı tamamen Franco faşizminin aleyhine çevirmiştir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde Franco faşizmine karşı sayısız gösteriler yapılırken, İspanya'da da işçiler, gençlik ve aydınlar Bask devrimcilerinin lehinde faşizme karşı gösterilere girişmişlerdir. Bask milliyetçilerine reva görülen faşist baskılar ve en basit insan haklarının dahi herkesin gözleri önünde açıkça çiğnenmesi, İspanya'daki anti - faşist mücadelenin birden bire şiddetlenmesine ve yayılmasına yol açmıştır. Şerefli bir mücadele geleneği olan İspanya'nın demokratik güçlerinden başka, öteden beri kralcı politikanın en ateşli taraftarları olan kilise mensuplarının ve rejimi destekleyen burjuvazinin artık diktatörlüğün keyfiliğinden rahatsızlık duymaya başlayan kesimleri de, açık ve kararlı bir şekilde olmasa bile, Bask devrimcilerine uygulanan muameleye cephe almışlardır. İspanyol faşizminin bugüne kadar «rejimin liberalleştirilmesi» şeklinde çürüyüp parçalanması, Burgos duruşmasıyla birlikte açıkça ortaya çıkmıştır. Bir avuç Bask halkı Franco faşizmine karşı ayaklanmaya cesaret etmekte ve faşist yönetim onların bu devrimci mücadelesi karşısında çaresiz kalmaktadır. Franco, İspanya'daki demokratik güçlerin bu olaydan çok önemli dersler çıkaracaklarını bildiği için, Basklara uyguladığı amansız şiddeti bütün ülkeye yaymak gereğini duymuş ve olağanüstü durum ilan etmiş, üniversiteleri kapamış, polise sorgusuz sualsiz ve süresiz tutuklama yetkisi vermiştir. Franco faşizminin sonu yaklaşmaktadır. İspanya emekçilerinin mücadelesi, Birinci Dünya Savaşı sonrasında kapitalist - emperyalist ülkeleri saran faşizm dalgasından artakalmış Franco faşizmini de yerle bir edecektir.

İspanya'daki gelişmelerin çok önemli bir yönü daha vardır. Ulus gazetesinin 17 Aralık 1970 tarihli sayısındaki şu haberi okuyalım :

> Olayların böylesine kızıştığı bir zamanda, Madrid ile bazı doğu Avrupa ülkeleri arasında diplomatik ilişkilerin kurulacağı haberleri, İspanyol Komünist Partisi içinde bölünmelere sebep oldu.
>
> Bazı kaynaklara göre, Polonya ilę Romanya, İspanya ile diplomatik ilişki kuracak ülkelerin başında geliyor. Çekoslovakya, daha geçenlerde İspanya ile bir konsolosluk anlaşması imzaladı. Macaristan, Franco rejimi ile uzun vadeli bir ticaret ve sanayi işbirliği anlaşması imzaladı.
>
> Sovyetler Birliği de İspanya ile ilişkiler kurmayı düşünüyor. Bu konuda bazı gizli temasların yapıldığının anlaşılması üzerine dışardaki İspanyol Komünist Partisi, Sovyetler Birliği ile Doğu Avrupa ülkelerinden yüz çevirmeye başladı. Esasen İspanya Komünist Partisi içinde, Sovyet taraftarı olanlarla olmayanlar arasında uzun süredir

sert bir mücadele vardı. Partinin icra kurulundaki bazı Sovyet taraftarı üyeler partiden atılmışlardı.

İspanya Komünist Partisi, merkezinin bulunduğu Bükreş hükümetinin de Franco rejimine yanaşması karşısında, Çin'le ilişki kurma çabasına yöneldi. Sonbaharda yapılan parti merkez komitesi toplantısının bildirisinde şöyle deniyordu : «İspanyol Komünist Partisi, Çin Komünist Partisi ile ilişkilerini normal duruma getirmek için gerekli çabaları göstermektedir. Böyle yapmakla, İspanyol devriminin gerçekleşmesine, dünya devrimine ve uluslararası emekçi sınıfı dayanışmasına hizmet ettiğimize inanıyoruz.»

Bu haber herhangi bir açıklamayı gerektirmeyecek kadar açıktır. Devrimci mücadelemizde modern revizyonist kliklerden medet umanların kulaklarına küpe olmalıdır.

Bask devrimcilerinin mücadelesi bir başka gerçeği daha açığa çıkarmaktadır. Baskların milli talepleri İspanya'yla sınırlı değildir. Sınırın Fransa kısmında yaşayan Basklar da İspanya'da yaşayan Baskların milli taleplerini paylaşmaktadır. Fransa hükümeti, Bask milli hareketinin bastırılması konusunda İspanya ile sıkı bir işbirliği yapmaktadır.

Fransa gibi bir kapitalist - emperyalist ülkede milli meselenin ortaya çıkması dikkat çekicidir. Çağımızda İrlanda'da, Kanada'nın Quebec bölgesinde, Belçika'da da milli mesele şiddetli çatışmalara yol açmaktadır. Kapitalizmin bir ülkeye hakim olmasının, üreticilerin ülke çapında işbölümü içinde yerlerini almalarının, bölge ekonomilerinin ise milli ekonomi içerisinde erimelerinin milliyet farklarını ortadan kaldıramadığı görülüyor. Azınlık milliyetlerinin yaşadığı bölgeler, en ileri kapitalist emperyalist ülkelerde bile, ekonomik bakımdan daha geri ve ileri bölgeler tarafından sömürülen yerler olarak kalmaktadır.

———oOo———

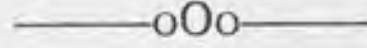
Hapishanedeki Devrimcilere —

Mücadele arkadaşlarımız, silâh arkadaşlarımız! Sizinle beraberiz! Hayatımızın her saatini, kanımızın her damlasını sizin ve bütün emekçilerin alçak faşist rejimden kurtuluşu için vermek istiyoruz.

DİMİTROV

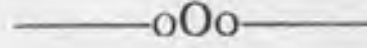
Tarih gösteriyor ki, yokolmanın kıyısına gelmiş olan bütün gerici güçler mutlaka devrimci güçlere karşı son bir umutsuz mücadeleye girişirler, ve bazı devrimciler düşmanın yokolmaya ve kendilerinin zafere yaklaştığı temel gerçeğini göremeyip bu görünüşteki güçlülük ve içteki zaaf olgusuna aldanabilirler.

MAO ZEDUNG

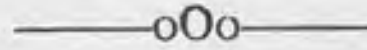
Bütün Partili yoldaşlar bütün bunları tam olarak dikkate almalı ve bütün güçlükleri yenilmez bir iradeyle ve plânlı bir şekilde yenmeye hazırlıklı olmalıdırlar. Gerek gerici güçlerin ve gerekse bizim güçlüklerimiz vardır. Ama gerici güçlerin güçlükleri yenilmezdir çünkü onlar ölümün kıyısında olan güçlerdir ve önlerinde hiçbir gelecek yoktur. Bizim güçlüklerimiz ise yenilebilir çünkü biz yeni ve yükselen güçleriz ve geleceğimiz parlaktır.

MAO ZEDUNG

Saflarımızdan bütün pasif düşünceleri temizlemeliyiz. Düşmanın gücünü abartan ve halkın gücünü küçük gören bütün görüşler yanlıştır.

MAO ZEDUNG

Kararlı olun, hiçbir fedakârlıktan korkmayın ve zafere ulaşmak için bütün güçlükleri yenin.

MAO ZEDUNG

Köy Çalışmalarından Çıkan Sonuçlar

Trakya Köylerinde Yapılan Çalışmalar

Uzun süreden beri Trakya'daki çalışmalarımız bizlere büyük tecrübeler kazandırdı. Köylük bölgelerdeki yığınlardan çok şeyler öğrendik. Şüpheyle baktığımız bir takım önemli meseleler gün ışığına çıktı. Türkiye devrimci hareketini şimdi, eskisine nazaran daha iyi değerlendiriyoruz. Biz bu çalışmalarımızda iki büyük gerçeğe tam olarak inandık :

1. Mao Zedung Düşüncesi halkımızın en büyük devrimci silahıdır.

2. O'nu en iyi şekliyle kitleler içinde çalışarak öğrenebiliriz. O'nu en iyi şekliyle köylük alanlardaki mücadelelerle birlikte bütün ülkeye yayabiliriz. Biz çalışmalarımızda Mao Zedung Düşüncesini ihtiyaç duyarak okuduk ve gördük ki, kitleler içinde çalışmak, devrimci teoriyi kitleler içinde çalışırken kavramak, onu pratikle bütünleştirmek çabasına girmek, küçük burjuva eğilimlerimizi yok ediyor, bizi proleterleştiriyor.

TRAKYA KÖYLÜK BÖLGELERİNDEKİ SINIFLARIN TAHLİLİ

Bu tahlil bütün Trakya için geçerlidir.

TARIM PROLETARYASI : İş güçlerini satarak geçinmektedirler. Ellerinde toprakları olmadığı ve ücretleri kendilerini geçindirmediği için karıları da işçilik yapmaktadır. Çalışma alanları ayçiçeği, çeltik, pancar ve buğday tarlaları olduğu için yılın 4 - 5 ayında iş bulabilirler. Büyük çiftlik toprakları, tuğla, kömür, kireç, fay ve taş ocakları da bunların çalışma alanlarıdır. Ocaklarda kadınlar çalışmaz. Burada çalışan işçiler sigortasız, sendikasız ve çok düşük ücretlidir. İş kazalarında tazminat söz konusu değildir. Tarlalarda ise zor şartlar altında çalışmaktadırlar. 8 saatlik iş günü pek uygulanmaz. Kadınların ücreti 10 - 11, erkeklerinki 15 - 20 liradır. Ekim Kasım aylarında, çeltik tarlalarında dizlerine kadar çamur içinde çalışan yüzlerce kadın işçiye raslamak mümkündür. Buğday ve ayçiçeği tarlalarında on binlerce işçi çalışmaktadır. Kış aylarında çoğu işsizdir. Bunların bir kısmı kışın çalışmak için şehirlere akın eder, yazın gelir. Bir kısmı ise ocaklarda çalışır.

İçlerinde 5 - 6 dönüme kadar toprağı olanlar, koyun, keçi veya 1 - 2 inek besleyenler de vardır.

Tarım proletaryası devrimci propagandaya alabildiğine yatkındır. Burjuva Partilerine ve seçimlere hiç inançları yoktur. Borçlu, yarı - aç ve peri-

şandırlar. Bunlar, zengin köylülere, tüccarlara, tefecilere ve çiflik beylerine şiddetli kin beslemektedirler. Köylük bölgelerdeki sınıflar arasında sayı bakımından üçüncü gelmektedir diyebiliriz.

TARIM YARI - PROLETARYASI (YOKSUL KÖYLÜLER): Köylük bölgelerde çoğunluğu teşkil eden sınıftır. 5 ila 50 - 60 dönüm arasında toprakları vardır. İçlerinde az miktarda hazine topraklarını icarla işleyenler de vardır. Kadınlarıyla birlikte kendi topraklarında ve ücretli olarak orta ve zengin köylülerin topraklarında çalışırlar. Çeltik tüccarlarıyla çiftlik beylerinin işlerine koşanlar da bunlardır. Aralarında 10 - 20 koyun, keçi veya 1 - 2 inek besleyenleri vardır. Bazıları topraklarını icarla orta ve zengin köylülere verip işçilikle geçinirler. Zamlar, işsizlik ve zor çalışma şartları bunları borçlu, yarı - aç ve perişan hale sokmuştur. Evlenemeyenler, kentlere göç edenler sayısızdır.

Köylerde bizleri en çok destekleyen, devrimin ateşli savunuculuğunu yapan, seçimlere ve partilere ağız dolusu küfreden bunlardır. Devrimci propagandadan sonra zengin köylüleri, tefeci - tüccarları sömürücü olarak bizlere tanıtanlar, kahvede kulaklarımıza fısıldayanlar bunlardır.

20 - 30 dönüme kadar toprağı olanların siyasi partilere, seçime ve devlete hiç inançları yoktur. 30 - 60 dönüm arasında toprağı olanlar, iktidara düşmanca, parlamenter mücadeleye ise şüpheyle bakmaktadırlar. Trakya'nın bu dev sınıfı her geçen gün proleterleşmekte, sömürücü sınıflar için tehlikeli bir alev gibi büyümektedir.

ORTA KÖYLÜLER: Yoksul köylülerden sonra çoğunluğu teşkil ederler. 60 - 200 dönüm arasında toprakları vardır. İcarla hazine topraklarını işleyenlerin durumu daha kötüdür. Orta köylülerin önemli bir bölümünde traktör vardır. Topraklarını kendileri işler, yılın belirli aylarında işçi çalıştırırlar. Traktörü olanlar traktörsüzlerin topraklarını dönümü 8 - 10 liradan sürerler. 60 - 100 dönüm arasında toprağı olanların bir kısmı tarlasını icara vermekte, kendisi işçilik yapmaktadır.

Orta köylülerin çoğu koyun, keçi ve az miktarda inek besler, sütlerini bölgedeki veya köydeki mandıraya verirler. (Keçi sütü 90 - 100 krş., inek sütü 140 - 150 krş.)

Tüccar ve tefeci sömürüsünün en büyük ağırlığı bunların sırtındadır. Kazalarda ve şehirlerde kurulan borsalar, ürünleri istedikleri fiata almakta, tüccarların köylüler üzerindeki sömürü aracı olmaktadır. Orta köylülerin büyük çoğunluğu kredi alamadığı için tefecilerin pençesine düşmektedir. Bir tefeci köylüyü çeşitli şekillerde sömürür. Elindeki parayı ya yüzde 25 - 50 faizle verir ya da köylünün ürününü yarı fiatına alır. Çok ucuza icarla toprağını almak, sütüne, hayvanına el koymak, köylüyü sıkıntı içindeyken yakalamak ve can damarından vurmak. Onun için tüccarlar ve tefeciler orta köylünün kin duyduğu kişilerdir.

Denilebilir ki orta köylülerin çoğu tüccara tefecilere ve zengin köylülere borçludur. Yedek parça, benzin ve diğer tüketim mallarına gelen zamlar orta köylüleri perişanetti. Topraktan elde ettikleri, giderlerini karşılamamakta, özellikle 60 - 100 dönüm arasında toprağı olanlar gün geçtikçe yoksul köylü yığınlarına katılmaktadır. Bu yüzden toprakları icarla zengin köylülere ve tüccarlara verenler gittikçe çoğalmaktadır.

Buğday ürününde şöyle bir hesap bütün Trakya için geçerlidir diyebiliriz :

Bir dönüm toprağa sarfedilen normal giderler

İki Sürüm	20 TL.
Tırmık	4 TL.
Gübre	37 TL.
Tohum	20 TL.
Araziden harman yerine nakliye	30 TL.
Dövdürme	20 TL.
Biçme	15 TL.
Toplam	146 TL.

Bir dönümden normal olarak 160 kg buğday çıkar. Kg.'ı 90 krş.'tan 144 TL eder. Topraktan elde edilen gelir 144 TL, toprağa verilen gider ise 146 TL'dır. Bu durum, toprağı icara vermek için kafidir. (Kendi iş güçlerinin karşılığı hariç.) Gübrenin kg'ı genillikle 135 krş'tır. Son yedek parça ve benzin zamları ise ürünün fiatı aynı kaldığı için orta köylülerin belini kırmıştır.

Genel olarak orta köylüler devrimci fikirlere açıktır. Durumu kötü olanların seçimlere, partilere ve devlete olan inançları hızla yıkılmaktadır. 150 - 200 dönüm arasında toprağı olanlar devrimci fikirleri desteklemekte, parlamenter mücadele yoluna az çok inanmaktadırlar. Kısaca diyebiliriz ki orta köylüler, emperyalizme, tefeciliğe, vurguncu tüccarlığa ve toprak ağalığına şiddetle karşıdırlar.

ZENGİN KÖYLÜLER : 200 - 2000 dönüm arasında toprakları vardır. Hepsi traktörlüdür. Patozu olanlar da vardır. Bunlar yılın belli aylarında 30'dan fazla kadınlı erkekli işçi çalıştırır. Bunların çoğu 200'den fazla koyun beslemekte, çevre köylerin sütünü almaktadır. 50'den fazla inek, manda besleyenleri de vardır. Genellikle mandıralar, değirmenler ve ocaklar bunlarındır. Hazine topraklarının büyük çoğunluğu bunların elindedir.

Kredi alabildikleri için ürünlerini bekletebilme ve pahalıya satabilme imkanlarına sahiptirler. İçlerinde yüzde 30 - 60 faizle para dağıtanlar da vardır. Orta köylüler buğdaylarını 80 - 90 kuruştan satarken bunların bir kısmı buğdaylarını istif eder. Köylülerin sıkıştığı aylarda onlara 125 kuruştan tohumluk buğday olarak verirler.

Genellikle 500 dönümden fazla toprağı olanlar devrimci fikirlerden ürkmektedirler. 200 - 500 dönüm toprağı olanlar devrim saflarına katılabilirler. Zengin köylüler yedek parça, lastik, benzin ve diğer vergilerle zamlardan etkilendikleri için ABD Emperyalizmine, faizciliğe ve feodal ağalığa karşıdırlar. Zengin köylülerin üst kesimleri Trakya'daki çiftlik beylerini desteklemektedirler.

ÇİFTLİK BEYLERİ : 2000 dönümden fazla toprağı olanlardır. 2000 - 5000 dönüm arasında toprağı olanlar hemen hemen her bölgede vardır. 5000 dönümden fazla toprağı olan çiftlikler Çorlu, Silivri, Hayrabolu, Enez, Meriç, Malkara ve bazı bölgelerde kümelenmiştir. Çiftlik beyleri şehirlerde oturur. Çiftlikte yanaşmaları vardır. Kendileri hiç çalışmazlar. Çiftliğin toprakların-

da ücretli işçiler çalışır. Çiftliğin 2-3 traktörü, biçerdöveri ve diğer ziraat aletleri olduğu için fazla işçi çalıştırılmaz. Çiftlik beylerinden başka köy sahibi olan ağalar da vardır. Meriç'in Saatağacı köyü bir feodal ağanın elindedir.

Hiç şüphe yoktur ki çiftlik beyleri devrim düşmanlarıdır. Tarım işçilerinin ve orta köylülerin bölgede istemedikleri sınıftır. 2000 - 5000 dönüm arasında toprağı olanlar hariç diğerlerinin hiç anti-emperyalist nitelikleri yoktur. Bir kolları tarımda diğer kolları sanayidedir.

Trakya'daki çiftlikler yoksul köylülerin çoğunlukta olduğu köylerle kuşatılmıştır. Değirmenköylülerin Esece çiftliğine karşı giriştikleri hareket Trakya'nın kırlık alanlarını etkiledi, yoksul köylülerin gözlerini açtı. Çiftlik beyleri topraklarının heran işgal edilebileceği korkusuyla yaşamaktadırlar. Devrimcilerin artan faaliyetleri karşısında telaşa kapılmışlardır. Valiler toplanarak, muhtarlıklara devrimcilerin köylere sokulmaması emrini vermiştir. Jandarma takibi ve tutuklamalar baskı tedbirleri olarak uygulanmaktadır. Halen bir arkadaşımız hapistedir.

LUMPEN PROLETERLER : Bunlar kazaların kenar mahallelerinde ve bazı köylerde kümelenmişlerdir. Zaman zaman beş-on kuruş almak için bir kısmı yağ fabrikalarına gelen ayçiçeği çuvallarını boşaltır, bir kısmı bazan seyyar hamallık yapar, kadınlı erkekli tarlalarda geçici işçilik yaptıkları da olur. Kanal işlerinde çalışırlar. Bunlar genellikle yarı - aç ve işsizdirler. Gezicilik, seyyar satıcılık, dilencilik, dolandırıcılık ve hırsızlık bunlar arasında yaygındır.

TRAKYA ORMAN KÖYLÜLERİ HAKKINDA ÖZEL BİR AÇIKLAMA

Trakya'da en yoksul ve perişan olanlar, orman köyleriyle bayır köyleridir. Ova köylerinin bu ikisine nazaran, durumları normal sayılır. Orman köyleri Istıranca'nın eteklerinde, Edirne'nin (Keşan bölgesinde) ve küçük çalılıkların kapladığı bazı yerlerde vardır. Köylülerin bütünü borç altındadır. Bu köylere **tarım işçileri ve yoksul köylülerin köyleri** diyebiliriz. Bütünü, tefeci tüccarlarla orman işletmelerinin baskı ve sömürüsü altındadır. Süt, buğday ve ayçiçeği tefecileri, köylüleri istedikleri gibi sömürmektedir. Orman memurları koyun veya keçi başına 1 - 2 lira istemekte, köylülerden açıkça rüşvet almakta, vermiyenleri ise mahkemeye verip hapse attırmaktadır. Her yıl çalılıklardan yakacak için köylülere odun kesme hakkı verilir. Köylülerin büyük çoğunluğu o kadar sıkıntı içindedir ki, yakacaklarını ucuza orman işletmelerine ve tüccarlara veriyorlar. Orman köylülerinin genel olarak istedikleri şunlardır : Büyük yer işgal eden çalılıklar kesilmeli, topraksızlara devredilmelidir. Hazine toprakları dağıtılmalıdır. Topraksızlar çiftlik bölgelerine yerleştirilmelidir. Ucuz kredi açılarak tefecilik engellenmelidir. Köye ait ocaklar köylülere devredilmelidir. Orman memurlarının baskı ve sömürüsünün kalkması için köye ait ormanların köylülerin kontroluna geçmesi gerçekleştirilmelidir.

Orman köylülerinin parlamenter mücadele yoluna hiç inançları yoktur. Devrimci fikirleri ateşli bir şekilde destekliyor, emperyalizme, toprak ağalığına ve tefeciliğe şiddetle karşı çıkıyorlar.

KISACA TRAKYA'NIN GENEL DURUMU

Trakya'da traktörün girmediği köy çok azdır. Köylerde en çok 70 - 80, en az 1 traktör vardır. Traktörün girmediği ya da az olduğu köylerde pulluk ve karasaban öküz gücüyle iş görmektedir. Bunları kullananlar yoksul köylülerle orta köylülerin alt kesimidir. Zengin köylülerin traktörü ve patozu vardır. Çiftlik beylerinin birçok traktörü, dozerleri, biçerdöverleri ve kamyonları vardır. Onun için pek az işçi çalıştırırlar. Hatta bu biçerdöverlerin çiftliklerin dışına taşarak icarla çalışmaları işsizliği giderek çoğaltmaktadır.

Hazine topraklarını bir kısım zengin köylüler, büyük tüccarlar işletmektedir. Aynı tüccarlar yoksul köylülerle, güç duruma düşen orta köylülerin topraklarını icarla almakta ve milyonlarca lira kazanç sağlamaktadırlar.

Kazalarda ve şehirlerde çok az işçi çalıştıran ayçiçeği, çeltik ve un fabrikaları genel olarak Trakya'nın hakim sanayiini teşkil eder.

Merkezi otorite Türkiye'nin diğer kesimlerine nazaran güçlüdür. Sınır boyları hariç karakollar kazalardadır. Yolsuz köy tahminen yüzde 10 - 15'tir Birçok köylerde telefon vardır. Muhtarların elinde bir silahlı korucu vardır ki, bunun görevi suçluları veya şüpheli kişileri kazalara götürüp jandarmaya teslim etmek, muhtarların kararlarını bildirmek, köylüleri toplantıya çağırmaktır.

Istıranca'lar hariç dağlık bölge yoktur. Yer yer ormanlıklara, kümeler halinde fundalıklara rastlanır. Köyler arası çok yakındır ve şunu da diyebiliriz ki kazalar askeri yığınak noktaları gibidir.

MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ VE TOPRAK DEVRİMİNİ ÇOK İYİ KAVRAMALIYIZ

Ülkemiz, nüfusunun yüzde 70'i tarım bölgelerinde geçinen yarı-sömürge bir ülkedir. Bu ülkenin köylük alanlarında yaşayan milyonlarca insan, feodal ağaların, tefeci - tüccarların, çiftlik beylerinin baskı ve sömürüsü altındadır. Yine bu ülkenin köylük alanları, milyonlarca insan emeğinin en insafsız metotlarla yağmalandığı, çelişkilerin keskin, sınıf mücadelesinin yoğun olduğu büyük ve asıl mücadele alanlarıdır. Baskı ve sömürü o kadar çekilmez olmuştur ki, halk artık hiç bir siyasi partiye güvenmiyor, hakim güçlere düşmanca bakıyor.

Halk, içinde bulunduğu sömürü ve yoksulluğu ilkel kavrayışıyla dile getiriyor. Kendilerini ezen, bölgenin sınıf düşmanları ile gerici kurumlarını, kaldırılması veya yok edilmesi gereken hedefler olarak gösteriyor. Kırlık alanlarda yaşayan milyonların çığ gibi büyüyen tek isteği, toprak ve hürriyettir. Onlar bu isteklerini gerçekleştirmek uğruna her şeyi göze alacak potansiyele sahiptirler. Bu gerçeği kavramak zorundayız. Proleter devrimciler olarak en önemli görevimiz köylük alanlarda sömürülen milyonların kabaran isteklerine kulak vermek, bunları amansız ve kaçınılmaz bir devrimci mücadeleye götürecek olan şartları hesaba katmak, ve bunlar arasındaki çalışmayı esas almaktır. Özünde bir toprak devrimi olan demokratik halk devrimi bize bunu emreder.

Çoğumuz toprak devrimi gerçeğini iyice kavrayamadık. Esas çalışma alanlarının tarım bölgeleri olduğunu, sömürülen yığınların işçi sınıfı partisi öncülüğünde toprak ağalığı, tefecilik ve diğer gerici kurumları yok ede ede mücadelesini köylerden şehirlere doğru sürdüreceğini, her iki mücadelenin başarısı için, şehirlerdeki mücadelenin köylük alanlardaki mücadeleye tabi olması gerektiğini söylediğimiz zaman, bizleri şehirlerdeki mücadeleyi küçümsemekle niteliyorlar. Gerçek bunun tamamen aksidir. Bu arkadaşlar sömürülen yığınların sınıf kinini yakından görmelidirler. Son 40 yıl içinde köylülerin toprak mücadelelerini köylülerden dinlemelidirler. Şehirleri devrimin merkezleri ve esas çalışma alanları olarak gören anlayış, sadece parlamenter diktatörlük şartlarını hesaba katıyor, açık faşist diktatörlük şartlarını ve devrimin özünde bir toprak devrimi olduğu gerçeğini unutuyor. Bu sağ teslimiyetçi bir eğilimdir. Saflarımızda önemsiz bile olsa bunu açığa çıkartmalı ve arkadaşlarımızı ikna etmeliyiz. Devrimci mücadelenin alevleri ile tutuşacak olan köylük alanların emperyalizm ve Faşizmi yakıp kül edecek bir çember olacağını asla unutmamalıyız. Şehir ve köy hareketinin birliği veya işçi - köylü ittifakı sağlam bir şekilde gerçekleştirilip tek hedefe yöneltilemezse, hareketimiz emperyalizmin saldırıları karşısında hiçbir zaman tutunamaz.

TÜRKİYE HALKLARININ KURTULUŞU İÇİN, ŞEHİTLERİMİZİN İNTİKAMINI ALMAK İÇİN, BÜYÜK DEVRİMCİ MÜCADELENİN HAZIRLIK GÖREVLERİNE İSTEKLE KOŞALIM

Emperyalizm ve yerli uşakları, kiralık müfrezelerinin saldırılarını yoğunlaştırdı. Yiğit işçilerimizi ve devrimci aydınlarımızı durmadan kurşunlatıyor, yığınlarla zayıf bağları olan mevzilerimizi zorluyor. Emperyalizmin önündeki hedef açıktır : Şehirlerde gittikçe büyüyen devrimci alevi söndürmek, silahlı provokasyonlarına hız vererek açık faşist diktatörlüğün şartlarını hazırlamak. Emperyalizm dünya çapında darbe yedikçe çöküyor, çöktükçe daha çok saldırganlaşıyor. Elimizde Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi gibi yüce bir silah var. Sömürülen yığınların içinde çalışmak, emperyalizmin saldırılarını teşhir etmekle görevliyiz.

Eğer bizler emperyalizme ve faşizme karşı uzun süreli, dayanıklı mücadeleleri yürütecek örgütlenme çalışmaları içinde değilse, eğer bizler, köylük alanları emperyalizm için yenilgi ve ölüm alanları yapma çalışmaları içinde değilsek, ne halkın kurtuluşunu gerçekleştirebiliriz, ne de ölen devrimcilerin intikamını alabiliriz.

Hüseyin Çapkan'ların, Hüseyin Aslantaş'ların mücadelelerini yürütmeye and içen bütün devrimciler, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi rehberliğinde ağırlığı köylük alanlara vermek üzere emperyalizme ve faşizme karşı halkı uzun süreli, dayanıklı mücadelelere hazırlama çalışmalarına koşmalıyız.

Aydın Köylerinde Yapılan Çalışmalar

Proleter devrimci hareketimiz, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini ülkemiz şartlarıyla yaratıcı bir şekilde kaynaştırmak için, devrimci kitle çalışmasına hız vermek görevindedir. Bu çalışmaların bir parçası olarak, Aydın'ın bazı köylerine gittik. Köyleri mümkün olduğu kadar yürüye-

rek dolaştık. Yiyecek ve yatacak yer bakımından halka güvenmek ilkesini ön plânda tuttuk. Devrimci köylülerle temas ettik ve devrimci propaganda yaptık. Gittiğimiz bölgenin somut meselelerini, sınıfların durumunu, sömürü biçimlerini, geniş yığınların sınıf kinini ve bilinç düzeyini, bu ana kadar yapılmış olan devrimci çalışmaların iyi ve kötü yanlarını, bölgede sınıf düşmanlarının durumunu ve buna benzer bilgileri kavramaya çalıştık. Çalışmamızdan çıkan sonuçlar şunlardır:

1) Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi, Aydın'ın dolaştığımız köylerinde de ağır bir sömürü ve baskı hüküm sürmektedir. Bugün bütün köy çalışmalarımız bize köylülüğün durumunun **hızla kötüleştiğini** göstermektedir. Gittiğimiz köyler buna istisna teşkil etmiyorlardı. Köylülüğün durumunun sürekli kötüleşmesi, onun sınıf kinini arttırmakta, gitgide daha devrimci bir duruma itmektedir. Gittiğimiz köylerde nüfusun ortalama % 40'ı hiç toprağa sahip değildi. Bu bölgede birkaç bey **çok büyük** topraklara sahiptir. Bu büyük topraklarda genellikle pamuk ekilmektedir. Dağ eteklerine sıkışmış olan köylerin halkı, ilkbaharda ve yazın bu büyük topraklarda amele olarak çalışmaktadır. Köylerin büyük çoğunluğunda dayıbaşılar vardır; bunlar beylerin adamlarıdır. Kış mevsiminde, ilkbaharda ve yazın çalıştıracakları amelelere borç verdikleri olur. Böylece ameleyi kendilerine bağlarlar. Çalışma mevsimi geldiğinde köylerden ameleyi toplayıp götürürler, işe koşarlar. Amele olarak çalışan topraksız köylü, günde 12 - 15 lira alır. Çok yakın zamanlara kadar bu ücret karşılığı çalışmaları gereken zaman belirsizdi ve kâhyaların keyfine bağlı olarak uzun tutuluyordu. Şimdi köylülerin belirttiğine göre, amele sekiz saat çalıştırılmaktadır. Bu bölgede genellikle yirmi dönüm toprağın bir haneyi «kurtardığı», yâni orta köylü olarak yaşattığı kabul edilebilir. Hiç topraksız köylülerin, 10 - 15 dönümden az toprağı olan köylülerin ve orta köylülerin toprak talepleri ve sınıf düşmanlarına karşı duyduğu **kin** çok büyüktür. Birçok köyde, üç - beş dönüm toprağı olanlar hiç toprağı olmayanlar kadar kalabalık bir kitleyi meydana getirmektedirler. Şimdiye kadarki köy çalışmalarında en çok orta köylülerle temas edilmiş, doğrudan doğruya yoksul köylülerle temas az olmuştur. Onun için şimdilik devrimci bilinçe sahip olan unsurlara, daha ziyade orta köylülük içinde rastlanmaktadır.

2) Bu bölgedeki devrimci çalışmada bu son sözü edilen gerçeğe çok dikkat edilmesi gerekmektedir. Gittiğimiz bölge daha önce oldukça geniş çalışmaların sürdürüldüğü bir bölgeydi. Özellikle orta köylü içinden, devrimci bilince sahip, İşçi - Köylü okuyan köylülere oldukça sık rastlanıyordu. Bu bölgede TİP'in de çalışmaları ve örgütlenmesi olmuştu. Şimdiye kadarki çalışmalar ne gibi sonuçlar doğurmuştur?

Köylerde devrimci fikirlerin yayılması çok önemli bir unsurdur. Ancak şimdiye kadar yürütülen köy çalışmalarının birçok reformist, uzlaştırıcı, halkı mücadeleyi kavramaktan uzaklaştırıcı etkisi de vardır. Bu etkilerin başında, köylüye mücadelenin kolay ve hemencecik başarılıverecek bir şey olduğunun, birkaç miting ve gösteri ile hakların alınıvereceğinin hissettirilmiş olması gelmektedir. Birçok yerde bir - iki yıl önce doğan devrimci umutlar, bu ucuz hayallerin gerçekleşmediği, şu kadar mitinge rağmen hâlâ hiçbir şeyin olmadığı görüldüğünde, yılgınlığa ve pasifliğe dönüşmektedir. Köylerdeki bazı ileri unsurlar, mücadeleden kaçmakta, devrimcilere ilgi gös-

termekten bile kaçınmaktadır. «Turistik köy çalışmaları ve mitingler» döneminde tutuşan alevlerin, bugün içten içe yanan korlar haline geldiğini, bu korların üstünü yer yer küllerin kapladığını gördük. Bir köyde bir devrimci arkadaş, «ateşi devamlı körüklemek lâzım, körüklemeyince olmuyor» dedi. Bu arkadaş devrimci çalışmanın süreksizliğinden, gelip - geçiciliğinden şikâyetciydi. Bu haklı bir şikâyettir. Köylüler, köylerde çalışan gençleri gelip - geçici olarak görmektedir. Bugüne kadarki uygulama bu görüşü haklı çıkarmaktadır. Yine başka bir köyde, devrimci köylüler örgütsüzlükten şikâyetçiydiler. Bu köylüler oldukça ileri bir bilinç düzeyine sahiptiler, bu işin reformcu mücadele tarzlarıyla olmayacağını kavrıyorlardı, fakat devrim yolunu, örgütlenme ve mücadele yolunu açık seçik bir şekilde göremiyorlardı. Bu durumda olan devrimci köylülere Mao Zedung Düşüncesinin, proletarya önderliğinde halk savaşı yolunun, toprak devrimi ve iktidarın parça parça ele geçirilmesi yolunun anlatılması çok önemlidir. Biz bunu yaptık ve iyi oldu. Yine, işçi - köylü ittifakı ve mücadelenin uzun ve çetin bir mücadele olduğu, bir iktidar mücadelesi olduğu mutlaka en açık bir şekilde ve tekrar tekrar anlatılmalıdır. Yâni : Devrimci bilince sahip köylülerin durumu somut olarak tahlil edilmeli, onların âcil ihtiyaçlarına göre ideolojik eğitime gidilmelidir. Bazı köylerde köylülerin «sol - eğilimli» bir darbeye bel bağladıklarını gördük. «Ordu olmazsa bu iş olmaz» diyenler vardı. Bu görüş, revizyonist kliklerin propagandasının sonucuydu. Bu yanlış görüşe karşı şu şekilde mücadele ettik : Her şeyden önce ordunun daima hâkim sınıfların esas baskı aracı olduğunu anlattık. Heryerde olduğu gibi ordu içinde de devrimci unsurlar olabileceğini, bunların da bir mücadele verdiğini, ama hâkim sınıfların ordusuna karşı, esas olarak işçi ve köylülerin kendi ordularını yaratmaları gerektiğini söyledik. Subayların genellikle, emekçi yığınlardan kopuk olduklarını, halkın çalışma ve yaşama şartlarını paylaşmadıkları için geniş yığınların meselelerini kavrayamadıklarını söyledik. Bundan dolayı sömürenle sömürüleni açıkça tesbit edemiyeceklerini ve halkın menfaatlerini tutarlı bir şekilde savunamıyacaklarını, «herşeyi ben yaparım» edasıyla halka yukardan bakmaya alışkın olduklarını ve halkın sömürücülere karşı mücadelesini kısıtlayacaklarını anlattık.

Proletarya önderliğinde işçi - köylü ittifakı, halkın kendi gücüne güvenmesi ve halk savaşı propagandasını yoğunlaştırdık. Bütün ülke çapında siyasî iktidarın ele geçirilmesi için, köylük alanlarda iktidarın parça parça kazanılması gerektiğini somut olarak anlattık. Devrimci köylülere revizyonist fikirlerin eleştirisini somut olarak koyduk. Çin, Vietnam ve Hindistan halklarının mücadelesini naklettik. **Bunun çok büyük önemi vardır.** Dünya halklarının mücadelesinden örneklerin anlatılması çok etkili olmaktadır. Yer yer, devrimci köylülerin Çin'i ve Mao'yu en devrimci unsurlar olarak gördüklerine şahit olduk. Bir köyde ileri bilinçte devrimci bir köylü arkadaş bize şöyle dedi : «Bu iş Guevara'nın yolundan olmaz... Böyle birşey kolaylıkla ezilir ve şimdiye kadar kazandıklarımızın da kaybına yol açar.» Aynı arkadaş şöyle diyordu : «Bütün dünya Mao'nun izinden gidiyor.» Yukarıda anlatılan ideolojik çalışmalarla birlikte, devrimci arkadaşlara hâkim sınıfların faşizm tehdidini ve buna karşı mücadele zorunluluğunu da anlattık.

3) İçinde bulunduğumuz dönemde doğru çalışma yöntemleri nelerdir? Devrimci köylülerle sağlam bağlar kurmalıyız. Üretime katılmak, köylülerle kaynaşmak bakımından önemlidir. Uzun süreli çalışmalıyız. Bölgede yaşı-

yarak ve çalışarak köylülerin meselelerini **derinden** kavramalıyız. Yoksul köylülükle esas olarak üretim içinde temasa gelmeliyiz. Asla sınıf düşmanlarına teşhir olmamalıyız. Daima devrimci fikirleri yaymak ve revizyonizm ve oportünizmle somut olarak mücadele etmek görevini unutmamalıyız. Ancak böyle bir çalışmayla, azimli, sabırlı ve fedakârca bir çalışmayla, geniş köylü yığınlarını devrime kazanabiliriz. Onları, bilinçlerini hızla arttıracak ve dayanışmalarını güçlendirecek mücadelelere, ancak bu şekilde sokabiliriz. Bu tip bir çalışma yürütülürse, bütün güçlükler yenilebilir ve mücadele ateşi yayılır. Yılgınlığın ve pasifliğin üstesinden gelinmiş olur. Köylüye güven ve mücadele azmi verilir. Köylünün devrimcilerden uzak durma, onları misafir gibi kabul etme eğilimleri giderilir. Ve ancak böyle bir çalışma, proleter devrimci kadroların gerçek önderlik yeteneklerine kavuşmasını sağlar. Devrimci köylülere üretime katılmak ve halkla kaynaşmak azminde olduğumuzu anlattığımız zaman, onların bu fikre sarıldıklarını ve bunun doğru yol olduğunu söylediklerini gördük. Biz üretime katıldık ve kendi içimizdeki yorulma, zamansız dinlenme, üretimi terkedip boş vakit geçirme, «dalga geçme» eğilimlerine karşı koyduk. Aynen köylülerin çalıştığı gibi, aynı süre ve aynı ciddiyetle çalıştık. Niyetimizin ciddî olduğunu anlatmanın başka yolu yoktur. Üretim içinde bağlar kuvvetlenmekte, ideolojik çalışma kolaylaşmaktadır.

4) Bu esas noktaların yanısıra, bu bölgeye ilişkin diğer bazı gözlemlerimiz de vardır.

a) Bu bölgede sınıf düşmanları köylülerin gözü önünde çok somut olarak durmaktadır. Birkaç bey bölgenin bütün iktisadî ve siyasî hayatına hâkimdir. Kooperatiflerin kredileri, Ziraat Bankasının kredileri, jandarma karakollarının faaliyetleri hep onların elindedir. Bir bey, iki köyde hususî jandarma karakolu kurdurmuştur; bu köylerden birisi kendi karargâhıdır ve tam bir askerî kamp olarak gözükmektedir. İstediği memuru, istediği öğretmeni attırmakta, kredileri kontrol etmekte, istediği köylü hakkında kovuşturma açtırmakta, bazı köylerde devamlı maaş bağladığı hafiyeler bulundurmaktadır. Köylü bu hafiyelere, «Beyin itleri» demektedir. Bu hafiyeler (ayda 300 - 400 lira alıyorlarmış) ve bazı zengin köylüler, köylünün eğilimlerini ve devrimcilerin geliş gidişlerini beye ve jandarmaya bildirmektedirler. Bu beyin karargâh haline getirdiği köyde zaman zaman esrarengiz ölüm olayları olduğu, halkın dilinde dolaşmaktadır. Bu bey, en tipik örnektir; diğer beyler de böyledir. Halk, düşmanları ile devlet mekanizmasının nasıl içiçe geçtiğini açıkça görmektedir. Reformcu yollara güveni bu yüzden yoktur. Toplu ve birleşik hareket olmadıkça mücadeleye girmekten, bu yüzden kaçınmaktadır. Devrimci köylüler aynı sebeple kendilerini gizlemektedirler. Bir jandarma üsteğmeni, sözü geçen beyin maşası olarak halkın geniş nefretini kazanmıştır. Yine bu bey, bazı köylerde —kendi karargâhına yakın olan köylerde— Ülkü Ocaklarının sürekli çalışması için para vermektedir ve köylerde faşişt örgütlenme yaratılmasına çalışmaktadır. Devrimci kitle çalışmasında, bu noktalara çok dikkat edilmesi gerekir.

b) Bu bölgeye dışarıdan çok sayıda amele gelmektedir. Şimdiden, bu amelelerin geldikleri yerlerde devrimci fikirlerin yayılması ve meselelerin konması için hazırlık çalışmaları yapmamız gerekiyor. Ayrıca, dışarıdan gelen köylülerle yerli ve üzerlerinde çalıştıkları toprağa karşı büyük talebi olan köylüler arasındaki çelişmeyi büyük bir dikkatle çözmeliyiz.

c) Kitle içinde sürdürülecek bu uzun - süreli çalışmanın, diğer ve daha genel çalışma tarzlarıyla desteklenmesi şarttır. Bu bölgeye İşçi - Köylü gazetesi devamlı olarak gönderilmelidir. Kitle içinde sürekli çalışan arkadaşların yanısıra, diğer bazı gruplar devamlı köyleri dolaşmalı, kahvelerde ve diğer toplu yerlerde propaganda yapmalı, gazete ve bildiri, vb. dağıtmalı, bağlar kurmalı, birikimi yükseltmelidir. Bu destekleme çalışmasının iyi yapılması şarttır! Yine bu bölgede devrimci köylüler için ideolojik eğitim malzemesine çok ihtiyaç vardır. Mao Zedung'un yazılarını ve hazırlayacağımız broşürleri köylülere ulaştırmalıyız.

d) Bu yazıların yanısıra, asıl önemli olan malzeme, özellikle bu bölge için yazılmış olan bildiri ve broşürlerdir. Bu bildiri ve broşürlerde bölgenin somut meseleleri, özellikleri işlenmelidir. İhtiyaca göre bu broşürler süratle hazırlanmalı ve yollanmalıdır. Ayrıca, bütün Türkiye'de işçiler ve köylüler için yazılmış propaganda broşürlerine, işçi - köylü ittifakını, sınıf mücadelelerini, devlet meselesini, sömürü biçimlerini, halk savaşı yolunu, vb. işleyen broşürlere ihtiyacımız hâd safhaya gelmiştir. Bu malzeme olmadan doğru dürüst çalışamıyoruz! Özellikle bizim ülkemiz için yazılmış, bizim somut meselelerimizle ilgili broşürler şarttır.

Sonuç

Ülkemizde sınıf çelişmeleri her geçen gün keskinleşmektedir. Doğru önderliğe, yeni tip bir çalışma tarzına ve örgütlenmeye ihtiyacımız var. Bu şartlar yerine getirilirse, yeni yeni mücadele biçimleri yaratılacak ve devrim yolunda hızla ilerlememiz mümkün olacaktır.

Bozkırı tutuşturacak kıvılcımları yer yer görebiliyoruz. Şimdi halkla kaynaşmalı, üretime katılmalı, yoksul köylülerle bağları geliştirmeli ve güçlendirmeli, azimle ve fedakârca çalışmalıyız.

Ancak böyle bir çalışmayı esas alarak, halkı örgütleyebilir, reformizmi ve revizyonizmi yıkabiliriz.

Yolumuz Mao Zedung yolu olmalıdır.

Mahallî Kadrolar Sorunu

Halkımızın gelişen ve güçlenen devrimci mücadelesi, devrimci hareketimizin önüne bir çok meseleler getirmiştir.

Sanayi bölgelerinde işçi sınıfının giriştiği grevler, işgaller, yürüyüşler, daha bir yığın mücadele metotlarını getirmiş, şimdiye kadar görülmemiş bir hızla tüm ülke çapında yayılmıştır.

Köylük alanlarda, köylülerin giriştikleri toprak işgalleri, miting, yürüyüş ve sendikalaşma hareketleri her geçen gün yeni bir hızla gelişmektedir

Önümüzdeki devrimci görevlerin doğru olarak tesbiti ve halkımızın devrimci mücadelesinin yeni yeni boyutlara ulaşması uğruna, mücadelemize hız mı vereceğiz? Yoksa şimdiye kadar olduğu gibi, kendiliğinden hareketlerin peşine takılıp her hareketin sonunda kapaklanıp kalacakmıyız? «Bal gibi yürüyor işlerimiz» deyip eski ve ilkel çalışma tarzımızı mı sürdürece-

ğiz? Yoksa, çalışmalarımızı, halkımızın çıkarları doğrultusunda yeniden mi düzenleyeceğiz? Bunların hangisini yapacağız?

Biz bu yollardan devrimci olanını tutacağız.

Halkımızın mücadelesi, halkımızın devrimci iktidarının gerçekleşmesi doğrultusunda tüm çalışmalarımızı yeniden ele alacağız. Çalışmalarımızı yeniden düzenleyecek, yeni yeni mücadele metotları yaratacağız.

Mahalli kadrolar sorunu da, ancak bunu temel çalışmalarımızın bir bölümü, tüm çalışmalarımızın bir birimi olarak ele alır ve incelersek devrimci bir sonuca ulaşabilir. Bu sorunu çözebiliriz.

Bu işe nereden başlayacağız? Bu işe mahalli kadroları tanımaktan başlayacağız.

Başkan Mao bu konuda şunları söylüyor: **«Genellikle dışardan gelen kadrolar, çalıştıkları yerlerde mahalli kadrolarla ilişkilerinin bozuk olmasının sorumluluğunu taşımalıdır. Görevin başında bulunan yoldaşlar daha büyük sorumluluk yüklenmelidir. Bazı yerlerde bu meseleye verilen önem hâlâ çok yetersizdir. Bazı kimseler mahalli kadrolara tepeden bakmakta ve 'Bunlar da ne bilir köylüler işte' diye onları küçümsemektedir.»**

Ege köy çalışmaları süresince edindiğimiz tecrübelerin ışığında Başkan Mao'nun yukardaki sözlerinin ne kadar doğru, ne kadar açık seçik olduğunu gördük. Bu tercübe devresi birinci devre Ege çalışmaları süresiydi. Daha sonraki çalışmalarımıza ilk çalışmalarımızın getirdiği tecrübenin ışığında ve Başkan Mao'nun bu konuyla ilgili yazılmış tüm makalelerini okuyarak başladık. Çıkardığımız sonuçlar bundan sonraki çalışmalarımıza ışık tutacak bir nitelik kazandı.

Birinci mesele, mahalli kadroları tanımak konusunda düştüğümüz yanlışlardı.

Şöyle: Birinci devre Ege köy çalışmalarında, mahalli kadroları tanımak için uzun boylu bir mücadele vermedik. Tanıdığımız kadroların bir kısmı belli ölçüde revizyonist kliklerin baskısı altındaydı. Onları bu tutumlarından ötürü kınadık. Uzun boylu suçlamalara girdik. Onları tamamen mesul tuttuk. Kendimizi suçsuz gösterdik. Bu tutumumuz hatalıydı.

Çalışmalarımız devam ettiği sürece, fırsat buldukça onlarla tartışmalara girdiğimiz halde, dar klikçi tartışmaların ötesinde bu arkadaşları devrimci düşünceyi sistemli bir biçimde kavramaları yolunda mücadeleye sokmadık. Birincisini ikincisine tercih ettik. Bu, revizyonist - oportünist kliklerin mahalli kadrolarla olan ilişkilerinin aynını benimseme idi. Onlardan farklı tutumumuz yoktu.

Bu arkadaşlarla ilişkilerimizi yeniden düzenlemeliyiz. Onları duygusal sınıf bilincinden daha öteye götürmeli, ideolojik yönden sağlamlaşmaları için var gücümüzle çalışmalıyız. Onların somut ihtiyaçlarına göre ideolojik eğitim çalışmaları düzenlemeliyiz. Sınıf mücadelesi içinde onlarla omuz omuza yer almalıyız. Devrimci düşüncenin köylük alanlarda kök salması ancak bununla sağlanacaktır. Bununla ilgili olarak bir olayı anlatmak gerekir.

Revizyonist fikirlerin etkisindeki bir genç köylük alanlarda çalışma yapmak üzere, çantasına doldurduğu bir yığın dergi ve broşürle «A» kasabasına gelir. Oradaki mahalli kadrodan bir arkadaşla bağ kurar.

Daha ilk temasda revizyonist fikirleri mahalli kadrodan olan arkadaşa vermeye çalışır. Durmadan birşeyler söyler. Saatlerce konuşur. Dünya devrimci pratiğini tahrif eder. Revizyonist tahlillere girişir. Mao Zedung Düşüncesine saldırır.

Mahalli kadrodan olan arkadaş konuşmayı sonuna kadar dinledikten sonra meseleleri etraflı olarak yeniden ele alır, revizyonist görüşleri yerle bir eder. Kendi devrimci pratiğimizden ve dünya devrimci pratiğinden zengin örnekler verir. Ve kendisini revizyonist fikirlerden vazgeçmeye çağırır. Bu «hastalıktan» nasıl kurtulacağı konusunda Başkan Mao'dan atıflar yaparak uyarır. Dışardan gelen revizyonist şaşırır kalır. Panik içinde orasını terkeder.

MAHALLİ KADROLARLA BİRLEŞMELİYİZ

Köylük alanlarda, kitle çalışmalarının tam olarak yapılabilmesi ve yeni mahalli militanların, kadroların yetiştirilmesi ancak dışardan gelen kadrolarla mahalli kadroların ortak çalışmalarıyla mümkün olmaktadır.

Devrimci düşüncenin kitlelerce köklü bir biçimde kavranması da ancak bu şekilde sağlanabilir.

Yine birinci devre Ege köy çalışmalarında bu konuda da başarılı olamadık. Bir yığın hatalar yaptık. Hatalarımız şunlardı : Kadrolar revizyonist - oportünist düşüncelerin etkisi altında kalarak, onların çalışma ve örgütlenme tarzını benimseyerek, kitlelerden ve kitle hareketlerinden belli ölçülerde kopmuşlardı. Belli ölçülerde bilgiç bir köylü havasına bürünmüşlerdi. Kahvelerini dahi ayırmışlardı. Daha güney de, bir bucak merkezinde «TİP» li köylüler mahallelerini dahi ayırmışlardı. Burjuva - küçükburjuva nitelikleri vardı. Ve bu nitelikleri bazı sahalarda çok ağır basıyordu.

Biz kitle çalışmalarında bu arkadaşlarla ilişki kurmada başarılı olamadık. Köy çalışmaları süresince ancak bir arkadaşı çalışmalara kattık. Diğerlerine çalışmalara katılmaları gerektiğini anlatmadık. Bu yönde isteklerini geliştirmedik. Yapılan çalışmaların eleştirisini ve alınan kararları onlara iletmedik. Oradan ayrılırken tüm bağımız bazı günler beraber yemek yemekten ibaret kaldı.

İkinci devre çalışmalarımızda bu hataları yapmamaya çalıştık ve bunda başarılı olduk. Çalışmalarımızın sonunda ulaştığımız sonuç hiç de küçümsenecek nitelikte değildir. Daha çalışmalara başlamadan önce, mahalli kadroları tesbit ettik. Şimdiye kadarki ilişkilerimizi, yeniden ve önemle üzerinde durarak tesbit ettik.

Bölgeye ayak bastığımızda, ilk işimiz tesbit ettiğimiz mahalli kadrodan birisini bulmak oldu. Bu arkadaşla uzun boylu tartıştık. Konu, dünya devrimci hareketinin genel durumu ve genel olarak yanlış - doğru çizgiler, Türkiyede, de sınıf mücadelesi ve ulaştığı boyutlar, devrimci hareketimizin teorik - pratik meseleleri oldu.

Giderek bölgedeki sınıf yapısı ve üretim ilişkileri, sosyal faaliyetler konusunda bilgi aldık.

Arkadaşa gerek dünya ve gerekse Türkiye de yeni gelişen olaylar konusunda, bilgi verdik, tüm meseleleri enine boyuna tartıştık.

Daha sonra aramıza mahalli kadrodan başka arkadaşlar katıldılar. Onlarla da bir yığın meseleleri tartıştık.

Mahalli kadrolar konusunda burada edindiğimiz ilk bilgi mahalli kadroların, bireysel çalışmadan bıktıkları ve kendilerini başıbozuk hissettikleriydi. Önemli olmamakla beraber burjuva - küçük burjuva karakter taşımaktaydılar. Bunu kendileri de hissetmişlerdi ve bundan kurtulmanın tek başlarına verdikleri mücadele ile mümkün olmayacağını kavramışlardı. Ancak kitle çalışmalarını örgütlü olarak yaparlarsa bu hastalıklardan kurtulacaklarına inanıyorlardı.

Bu iyi birşeydi. Ve ilerde çalışmalarımızın başarılı olmasında çok etkin oldu.

TTÜS çalışmaları içinde önemli görevler verildi. Mahallî kadrodan bir çok arkadaş çalışmalara katıldı. Bu süre zarfında onlarla daha iyi kaynaştık. Yeni yeni arkadaşlar kazandık.

Bir seferinde, sendikaya ait makbuzlar bittiğinde, yeniden makbuz bastırmak üzere, küçük bir matbaaya gittik. Matbaanın önüne bir masa konulmuştu. Üzerinde İŞÇİ - KÖYLÜ'nün son sayıları dizilmişti. Gazetelere bakarken içerden bir arkadaş çıktı ve gazete isteyip istemediğimizi sordu. Ve gazete hakkında bir yığın iyi şeyler söyledi. İstersek bizi abone kaydedebileceğini belirtti ve israrla abone olmamızı istedi. Arkadaşa kendimizi tanıttık ve çok sevindi. Uzun uzun gazete hakkında konuştuk. Ve gördük ki bu arkadaş da en az bizim kadar gazeteyi sevmekte ve yayılması için mücadele etmektedir. Sonradan bu arkadaşın yine mahalli kadrodan bir arkadaşın arkadaşı olduğunu öğrendik.

Bu olay bize ders olmalıdır. Bizimle birleşmek ve örgütlü çalışmak isteyen bir yığın mahalli kadronun bizi beklediğini görelim. Onlar mücadeleye atılmak istiyorlar. Onlarla birleşelim ve mücadeleye atılalım.

Çalışmalar ilerledikçe daha geniş bir kadroyla tanışma imkanı bulduk. Bunlar genellikle belli ölçülerde EMEK oportünizminin etkisi altında kalmış dürüst unsurlardı. Bunlar üzerinde de önemle durduk. Kısa da olsa beraber olduğumuz süre zarfında bir yandan Boran - Aren oportünizminin niteliğini sergiledik. Diğer yönden de kendi çalışma tarzımız konusunda bu arkadaşlara bilgi verdik. Ortak çalışma ortamının yaratılması için çalıştık. Meseleleri cesaretle ele alışımız, özellikle mahalli kadrolarla ilişkilerimiz konusunda şimdiye kadar yaptığımız hataları cesaretle ortaya koyuşumuz ve Aren - Boran oportünizminin niteliğini somut örneklerle sergilememiz bizi olumlu sonuçlara götürdü.

Arkadaşlar önemli ölçüde meseleyi kavradılar. Bizimle ortak çalışma yapmaya kabul ettiler. İŞÇİ -KÖYLÜ'nün yayılması için mücadele edeceklerini söylediler.

Ama bu yetmez. Daha önce yaptığımız hataları bir daha yapmak istemiyoruz. Bu arkadaşların bu işleri yapmasıyla yetinmemeliyiz. Onlarla birleşmeliyiz. Bunu onları yanlış düşüncelerin etkisinden kurtararak ve devrimci düşünceyi kavratarak yapmalı, sürekli bir birleşmeyi sağlamalıyız.

Ulaştığımız Sonuçlar :

Gerek bizim ve gerekse mahalli kadrodan olan arkadaşların bir yığın eksiklerimiz var. Birleşmek ve ilerlemek için birbirimizin güçlü ve eksik yönlerini çok iyi tesbit etmeliyiz. Hataları altetmenin yolunun ancak geçmiş hatalardan ders çıkarmak olduğunu mutlaka kavramalıyız.

Mahalli kadroların, ideolojik - politik seviyeleri nisbeten düşüktür. İstisnalar olmakla birlikte durum budur. Ve önemli ölçüde politik çalışma içinde reformist gözükmektedirler. Siyasi propaganda yetenekleri (tecrübeleri) zayıftır. Bunun yerine ekonomist propagandaya ağırlık vermektedirler.

Kitle çalışmalarında önemli ölçüde hatalar yapmaktadırlar. Meseleleri açık seçik koyma yerine, geçiştirmeye bakıyorlar. Uzun ve sabırlı bir kitle çalışması yapmaktan çekiniyorlar. Bunun gerekliliğini kavramakta güçlük çekiyorlar. Kitleler içinde erime yerine kitlenin dışında kalıyorlar. Devrimci olmayan köylüleri küçümsüyor, onlara tepeden bakıyorlar. Bilgiç tavırları oluyor. Kitle hareketlerinin önemini kavrayamıyorlar.

Dışardan gelen kadrolar ise, sorumluluğun büyük bir bölümünün kendilerine ait olduğunu kabul etmiyorlar. Çoğu halde bu durumun farkında olmuyorlar. İdeolojik mücadelede, revizyonist yöneticilerle mahalli kadrolar arasında bir ayırım çoğunlukla yapılmıyor. Aynı sepete konuluyor. Ukalâca bir tavır takınılıyor.

Mahalli kadrodan olan arkadaşların pratik tecrübelerinden yararlanmak gibi iyi bir iş, kulak - ardı ediliyor. Mahalli kadrodan olanları «dar pratikçiler» olarak suçlamak yaygındır.

Ne yapmalıyız ? Bir kenara oturup bu işlerin kendiliğinden düzelmesini mi beklemeliyiz ?

Hayır, hemen mücadeleye atılmalıyız. Vargücümüzle bu hataları düzeltme ve devrim yolunda büyük bir hızla ilerleme yolunu tutmalıyız.

BU YOLU NASIL TUTARIZ ?

Mahalli kadroları iyi tanımalıyız. Onların niteliklerini iyi tesbit etmeliyiz. Hatalarını ortaya koymalıyız. Onları bireyci çalışan birer militan olmaktan kurtarıp, kollektif çalışan birer militan grup haline getirmeliyiz. Köylerde **İşçi - Köylü Komitesinde** bu kadroları bir araya toplamalıyız.

Kitle çalışmaları içinde ve kitle çalışmalarıyla paralellik kurarak, ideolojik eğitime başlamalıyız. Onları devrimci düşünceyi sistemli bir biçimde kavramış ve yaratıcı bir biçimde uygulayan kollektif militan gruplar haline getirmeliyiz. Çelik gibi bir disiplin kurmalıyız. Bunu ideolojik bilinç ölçüsünde gerçekleştireceğimizi gözden kaçırmamalıyız.

Komite çalışmalarında canlılığı ve verimliliği sağlamaya özel bir dikkat göstermeliyiz. Bürolarla komiteler arasındaki ilişkiyi tam bir güven ve disiplin içinde sağlamalıyız.

Bu çalışmalar içinde, dışardan gelen militanlar ve kadrolar mahalli militanların ve kadroların pratik tecrübelerinden azami ölçüde faydalanmalı-

dır. O pratikleri devrimci düşüncenin ışığında özümlemeli ve kitle çalışmalarında geçmiş tecrübelerden dersler çıkarmalıdır.

Bir yandan öğretmenlik bir yandan öğrencilik : Gerçek bütünleşme ve gerçek eğitimin temeli işte budur.

Komiteleri bir merkezî büro altında toplamalıyız. Burada çalışan arkadaşlara pratik meselelerde yardımcı olmalıyız. Onların profesyonel niteliğe kavuşmaları için özellikle çalışmalıyız. Bu yolda önümüze bir yığın engel çıkacaktır. Bu engeller bizi yıldırmamalıdır. Kurttan korkup bu çalışmaları bırakmayalım.

Önümüze çıkacak her engeli aşmalıyız. Aştığımız her engel bize yeni bir güç ve yeni bir hız vermelidir.

Devrimci ruh bunu emreder. Devrimci ruhun kendisi budur.

Tunceli Köylerinde Yapılan Çalışmalar

İNCELENEN BÖLGENİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Tunceli'nin ...... İlçesi genel olarak dağlık bir bölgeyi içine almaktadır. Arazi taşlıktır ve ekime fazla müsait değildir. Genel olarak buğday, arpa ekilmekte, sebze ve hayvancılık ev ihtiyaçlarını karşılayabilmek için yapılmaktadır. Tarım ilkel araçlarla yapılmaktadır.

Bölge çok yoksuldur ve her türlü mahrumiyet altındadır. Bölgede bir kilometre bile köy yolu yoktur, köyler birbirlerine patikalarla bağlıdır.

Nüfus seyrektir. Ovalık yerlerde az miktarda büyük köyler (50 - 60 hane) vardır. Dağlık köyler çok az nüfusludur. Dağlık yerlerdeki köyler 3 - 10 hane arasında değişmektedir. Bu evlerin hepsi birbirine bitişik gibidir. Köyler birbirine yakın. Köylere 20 - 60 dakika arasında yürüyerek gidiliyor.

Hava şartları kışın çok zorlaşıyor. Köyler arası ulaşım kesiliyor.

Bölge halkı tamamen Kürttür. Çoğunluk Alevi mezhebindendir. Bölgede aşiretler vardır. Bölgedeki bütün köy isimleri Türkçeleştirilmiş. Fakat halk bildiği, Kürt isimlerini kullanıyor.

KÖYLÜK BÖLGELERDE SINIFLAR

Toprak Ağaları : Büyük toprak ağalarının aynı zamanda aşiret reisi olduklarını tespit ettik. Ancak aşiret reisi olmayan daha küçük çapta ağalar da vardır.

Bölge köylerinde ağalık hüküm sürmektedir. Ağalar topraklarını, ortakçı olan yoksul köylülere işletmektedir. Ağa, yoksul köylüye tohumu vermekte, yoksul köylü de bütün bir yıl kendi üretim aracıyla ağanın verdiği toprakta çalışmaktadır. Üretilen ürünün yarısı ağanın olmakta, diğer yarısı köylüye kalmaktadır. Bu bölgede yoksul köylülerin büyük çoğunluğu ayrıca ücretli işçilik yapmamaktadır. Ancak, yoksul köylü olmayan, ortakçı köylüler de vardır. Bunlara ağanın büyük ortakçıları denebilir. Büyük ortakçılar ağanın kâhyası gibidir. Geniş topraklarda ortakçılık yaparlar. Gün-

delikçi bir kaç işçi çalıştırırlar. Ortakçı yoksul köylülerin içinde oturdukları evler bile ağanındır. Ağa, istediği zaman yoksul köylüyü ortakçılıktan çıkartıp köyden sürebilmektedir. Köylüler üzerinde tam bir feodal baskı mevcuttur. Ovalık yerlere inildikçe bu baskının azaldığını görüyoruz. Buralarda küçük toprak sahibi olan orta köylüler vardır.

Bu bölgenin ağaları 30 - 35 yıl önce burjuva iktidarı ile şiddetli bir çatışmaya girişmişler ve yenilmişlerdir. O çatışmada en büyük toprak ağaları tasfiye edilmiş, devlet baskısı halkın üzerinde iyice duyulmaya başlamıştır. Kemalist burjuvazinin bundan sonra bu bölgede uyguladığı politika köylüyü mülk sahibi yapma politikası olmuştur. Bu bölgedeki orta köylülerin hepsi bu politikanın ürünü. Devletle uzlaşan feodaller ise yaşamalarını ve feodal varlıklarını sürdürmüşlerdir. Kemalist burjuvazinin bu bölgelerde uyguladığı kapitalizmi geliştirme ve köylüyü mülk sahibi yapma politikası fazla başarılı olamamıştır. Orta köylülük gelişip zenginleşememiştir. Bugün toprak ağaları devlet içinde siyasi nüfuzlarını güçlendirme mücadelesi içindeler. Bazı ağaların kardeşleri, akrabaları, Belediye reisliği, müdürlük, milletvekilliği gibi işler yapmaktadırlar.

Toprak ağaları arasında da (özellikle aşiret başkanı olan toprak ağaları arasında) şiddetli bir toprak mücadelesi cereyan etmektedir. Bu mücadele ağaların adamlarının köylere silahlı baskınlar yapması biçiminde yürütülmekte ve aşiret çatışmaları şeklinde gösterilmektedir. Bazı ağalar topraklarını bu yolla genişletebilmekte, bazıları da gerilemektedir. Bazı yerlerde silahlı baskınlardan yılan yoksul ortakçı köylüler köyü bırakıp kaçmaktadırlar. Buralara ağalara el koymaktadır. Ağaların yaptıkları silahlı baskınlara jandarma karışmamakta, mahkemeler işlememektedir.

Bölgede tefeciliğe raslanmamıştır.

Tohumluk dağıtımında ağaların çeşitli hile ve yolsuzluklarla büyük oranda tohumluk aldıkları söylenmektedir. Banka kredilerinden köylülerin haberi bile yoktur.

Zengin Köylü : Bölgede zengin köylü denebilecek köylülere raslamadık. Ulaşım imkanlarının hemen hemen hiç olmaması, doğal şartların kötülüğü, (toprağın taşlı ve toprak kalınlığının az olması) pazar ilişkilerinin gelişmesini engellemektedir. Ağalık ise bütün feodal nitelikleri ile sürmektedir. İşlenecek toprak miktarı kara saban ve ailenin çalışma gücü ile sınırlıdır. Mülk durumları uygun olmasına rağmen zenginleşemeyen orta köylüler vardır. Bölgeye makinalı tarım hiç girmemiştir. (A) Köyünde hane başına 100 - 500 dönüm toprak düşmesine rağmen (80 - 90 dönümün 5 kişilik bir aileyi besleyeceği düşünülürse) bu köyün halkı zenginleşememektedir. Orta köylü durumundadır ve büyük mahrumiyet çekmektedir. Çünkü bir hane halkı 500 dönümlük toprağın ancak yarısını işleyebilmekte, geri kalan topraklar boş kalmaktadır. Bazı köylerde gündelikçi çalıştırma durumu gördük. Ancak bu çok azdı. Esas unsur ailenin kendi emeğidir.

Orta Köylü : Orta köylüler bu bölgede oldukça yoğundur. Genel olarak ilerici bir karakter göstermektedirler. Mülkiyet durumlarını korumak ve geliştirmek için feodal baskılara karşı çıkıyorlar. Aşiret ve mezhep baskılarına karşı da direniyorlar. Ağaların ve burjuvazinin devletine karşı tepki duyuyorlar. Orta köylüler yol yapılmasını ve bölgenin geliştirilmesini talep edi-

yorlar. Bunu kendi gelişmeleri için istedikleri açıktır. Yine orta köylüler son zamlardan şikayet etmektedirler. Bölgedeki çalışmalarımız sırasında orta köylülerden herhangi bir gerici tepki görmedik .Tam tersine bizimle kaynaşmaya hazırdılar. Orta köylüler, yoksul köylülerin ağalara karşı mücadelesinde sağlam bir müttefiktirler.

Yoksul Köylüler : Nüfusun büyük çoğunluğunu yoksul köylüler meydana getirmektedir. Yoksul köylülerin esas nitelikleri ortakçılık yapmalarıdır. Büyük çoğunluğu ortakçılık dışında ayrıca ücretli işçilik yapmamaktadırlar. Bir kaç köyde gündelikçi olarak çalışan köylülere rasladık. Fakat bunların sayısı çok azdı. Ortakçılık yapan yoksul köylüler üretim âletlerine sahiptirler. Ağanın topraklarını kendi üretim aletleriyle işlemektedirler. Yoksul köylüler genel olarak aşiret ilişkileri içinde ağaya bağımlı durumdadırlar. Bazı yerlerde ağa ile ortakçı arasında akrabalık ilişkileri de gördük.

Yoksul köylülükte, kurtuluşun yolunu bulamamaktan ileri gelen bir eziklik var. Kurtuluşu dışarda çalışıp, para biriktirip toprak satın almakta arıyorlar. Ancak bunun da kurtuluş yolu olmadığını deneyleri ile kavramaya başlamışlar. Yoksul ve orta köylüler içinde Almanya'da çalışanlar oldukça çok. Bir kısmı da İzmir'de, Keban'da işçi olarak çalışmaya gidiyorlar. Yoksul köylüler işçi sınıfının mücadelesini biliyorlar. Aliağa'daki işçi mücadelesinde öldürülen Necmettin arkadaş bütün köylerde tanınıyor. Çünkü Aliağa'-da çalışan işçiler var bu köylerde. Gençlerin ve memurların mücadelesinin aleyhinde bir propaganda olmasına rağmen, işçilerin mücadelesinin karşısında düşman unsurlar bile söz söyleyemiyor. Bölgede tek tanınan gazete **İşçi - Köylü** Gazetesi. **İşçi - Köylü** Gazetesinin TİP tarafından çıkarıldığını sanıyorlar.

Tarım Proletaryası : Bu bölgede tarım proleteri denebilecek işçilere raslamadık. Bir kaç köyde gündelikle çalışan köylüler vardı.

HALKIN ÜZERİNDEKİ BASKILAR

Ağa Baskısı : Ağa ve aşağılık adamlarının baskıları halk üzerinde mevcuttur. Köylüler tamamen ağanın keyfine bağlı olarak yaşayabilmektedirler. Ağa köylüyü köyden kovabilir, adamlarına vurdurabilir, köy basabilir. Ağaların köylüler üzerindeki sömürüsü köylünün ürettiği ürünün yarısını gasbetmek şeklinde ortaya çıkmaktadır. Ağanın orta köylü üzerindeki hakimiyeti, yoksul köylü üzerindeki hakimiyetinden daha zayıftır. Ağalar devlet örgütlerini, özellikle jandarma ve mahkemeleri kendi menfaatleri için kullanmaktadırlar.

Devlet Baskısı : Köylerde jandarma yok. Jandarma ilçede üslenmiş vaziyette. Tamamen ağaların keyfine göre hareket ediyor. Ağaların devlet kademelerinde de nüfuz sahibi olmaları ve akrabalarını buralara yerleştirmeleri devlet baskısı ile ağa baskısını birleştirmektedir. Siyasi partilerin etkinlikleri tamamen kişilerin etkinliklerine, yani ağaların etkinliklerine bağlı. Köylerde sadece AP, CHP ve TİP tanınıyor. Köylerdeki TİP'liler içinde parlamentarizm yaygın. (B) köyünde gençler TİP'e çıkan her oy için bir mermi yakmışlar.

Millî Baskı : Kürt halkını eritme (asimilasyon) görünüşte başarı sağlamış vaziyette. Kürt köylüleriyle bu konuda fazla konuşma imkanı bulama-

dık. Köylülerin hemen hepsi «Türk olduklarını, Atatürk'ü çok sevdiklerini, Dersim isyanına katılmadıklarını» söylediler. İsyandan sonra devletin köylüye yaptığı baskı ve zulüm halkı bu konuda çok temkinli davranmaya sevketmiş durumda. Bu yüzden köylerde çalıştığımız sürece köylülerle aramızda kaynaşmayı önleyen bir duvar olduğunu sezdik. Bu duvarı yıkmak gereklidir.

Çukurova Köylerinde Yapılan Çalışmalar

Adana'dan arabayla .... Nahiyesine gittik. Bize verilen adresi bulduk. İsmi verilen köylü arkadaş devrimci bir köylüydü. Kahveye giderek köylülerle konuşmaya başladık. Kahvede bulunanlar genellikle yoksul köylülerdi. Bu nahiyedeki 200 hanenin hiç toprağı yok. Cıvar köylerde büyük toprak sahibi ağaların hakimiyeti var. Bu nahiyede 20 000 dönümden fazla toprağı olan bir ağa var. Ağanın topraklarında çalışan işçilerin büyük çoğunluğunu dışardan getirtilen işçiler meydana getiriyor. Çünkü dışardan gelen işçilere çok daha az ücret ödeniyor. Bu nahiyede oturanlar da bu ücrete razı olurlarsa çalışıyorlar. Ama bunların sayısı az. Yoksul köylüler, zengin köylülerin yanında çalışarak daha iyi ücret alabildiklerini söylediler. Ayrıca kendilerine «yörük» denen, hiç toprağı olmayıp bir kaç hayvanla geçimlerini sağlayan azınlık bir köylü gurubu da var. Bu köylülerin toprak ağalarına karşı kinleri çok büyük. Muhtarlıklar yörüklerin hayvanlarından daha fazla vergi alarak yörük köylülere baskı yapıyorlar. Muhtarlıkları da daha çok zengin köylüler elinde tutuyor. Bu nahiyede bir kaç yüz dönümlük hazine arazisini almak için köylülerin uzun süren bir mücadelesi var. Köylüler hala kanun yollarını zorlayarak toprağa kavuşabileceklerini düşünüyorlar. Bu yol başarısızlığa uğrarsa başka mücadele yollarını da düşünüyorlar. Köylülerin hiç bir partiye güvenleri yok. **«Bizi savaş kurtarır»** diyorlar. Amerikan sömürüsüne karşılar. **«Savaş olursa dışımızdaki düşmandan önce içimizdeki düşmana karşı kurşun sıkacağız»** diyorlar.

Cıvar köyler hakkında bilgi aldıktan sonra Nahiyeden ayrıldık. Yolun yarısında mola verdik ve eleştiri özeleştiri yaptık.

(A) Köyünün basit bir görünümü vardı. Evler hep toprak damlıydı ve köyün yoksul olduğu belli oluyordu. Genç bir köylü ile sokakta konuştuk. Bizi evine davet etti. Kahveye gitmek istediğimizi söyleyerek hata yaptık. Sonradan öğrendik ki, Adana'da Güney Sanayiinde çalışan bir işçiydi. Kahveye gittik. Köylüler ve öğretmen yanımıza geldiler. Köylülerin mücadelesi için dolaştığımızı söyledik. Köylüler hızla etrafımıza toplandılar. Sorular sormaya başladılar. İki kişi bize karşı çıktı. En çok tartışılan konular Amerikan emperyalizmi ve gençlik olaylarıydı. Köylüler, bize karşı çıkan iki kişiyi ikna etmeye çalışıyorlardı. Köyde TİP ve BP güçlüydü. Ancak bu partilerden ümit kesilmişti. Bu köyde 15 000 dönümden fazla toprağa sahip olan bir ağa vardı. Köylülerin büyük çoğunluğunun toprağı 20 - 25 dönüm arasında değişiyordu. Adana'da fabrikada çalışan 10 - 15 işçi vardı. Şehirdeki baskı sonucunda işçiler ihtiyatlı hareket etmeyi tercih ediyorlardı.

Köylülerin çoğu ağanın topraklarında, bir kısmı da zengin köylülerin topraklarında çalışıyorlar. Başka hiç bir gelirleri yok. Zengin köylüler tefecilik de yapıyorlar. Banka kredisi alabilen köylü çok az. Ağa, topraklarını

kiraya veya ortağa vermiyor. Yoksul köylüleri çok düşük ücretle çalıştırıyor. Bu köyden başka köylere çalışmaya gidenler dahi var. Köylüler devlet tahlilini çok iyi kavradılar. Parlamentarizme inanmıyorlardı. Baskı ve zulümden çok çekiniyorlardı. Bizimle konuştuklarından ve gazete aldıklarından dolayı daha sonra sorguya çekilip çekilmeyeceklerini sordular. Köylülerle ikili ilişkiler kuramadık. Bir orta köylünün evinde kaldık. Sabah köyden ayrıldık.

Ötedeki köye giderken önceki köylerdeki çalışmamızı değerlendirdik ve daha sonraki köylerde nasıl çalışmamız gerektiğine dair tartıştık. Esas amacımızın yoksul köylülerle yüzyüze ilişkiler ve sağlam bağlar kurmak olduğunu, fakat bunu başaramadığımızı tespit ettik. Sebepleri şunlardı: Üretim mevsimi olmadığı için köylüleri kahvelerden başka bir yerde bulmak imkansızdı. Kahvelerde tanıdık kimse olmadığı için köylülerle toplu konuşmalar yapmak gerekiyordu. Bu toplu konuşmalar yoksul köylülerin bize karşı çekingen ve geri planda kalmalarına yol açıyordu. Bizimle tartışanlar daha çok orta ve zengin köylüler oluyordu. Kahvelerde mutlaka karşı - devrimci (köylülere göre muhbir) unsurlar bulunmaktaydı. Yoksul köylüler bizleri evlerine davet etmeye çekiniyorlardı. İkili ilişkilerin yoksul köylülerle kurulabilmesi için şu şartların gerekliliğine karar verdik: 1 - Daha önce o köyden devrimci bir köylüyü tanımak, 2 - Üretim mevsimlerinde tarlalarda, onlarla birlikte çalışarak ilişki kurmak 3 - Devrimci ilişki kurmak istiyorsak köylülerin toplu bulunduğu yerlerde, kahvelerde nutuk atmamak, karşı - devrimci unsurların gözüne çarpmamak.

Yollarda yürürken bu noktaları tespit ettik. Sonra zengin görünüşlü bir köye geldik. «Zengin köylere mümkün olduğu kadar uğramama» ilkesine uyarak bu köye uğramadık. Uzaktaki bir köye yürüdük. Bu köy bir öncekinden daha da zengin görünüşlüydü. Burası (D). Köyüydü. Kahveye gittik. Bir köylüyle kimliğimizi belli etmeden konuştuk. Köylü, köyde en az toprağı olanın kendisi olduğunu, 100 dönüm toprağa sahip bulunduğunu, durumunun iyi sayılabileceğini söyledi. Köyde traktör tamircisi ve yedek parçacı dükkanı vardı. Oradan, ilerideki bir köye gideceğimizi söyleyerek ayrıldık. Yolda köye gelen bir futbol takımına rasladık. Buralarda özellikle zengin köyler arasında futbol oyunu çok yayılmış. Böylece halkın, köylülerin potansiyeli bu gibi yerlere aktarılıyor.

İki saat yürüdükten sonra (E.) Köyüne geldik. Gösterişsiz ufak bir köydü. Kahveye girdik. Kahvede iki tane gravatlı adam ve köylüler vardı. Gravatlıların ağa takımından olabileceğini düşünerek kimliğimizi açıklamadık. Sonradan gravatlıların birinin öğretmen ve birinin de memur olduğunu anladık. Köylüler çekinmeden konuşmamız gerektiğini söylüyorlardı. Biz ise hala çekiniyorduk. Bu gereksiz bir çekingenlikti, bunun farkına sonradan vardık. Kesin olarak karşı - devrimci bir unsur olduğunu tespit etmeden (böyle bir çalışmada) kimliğimizi saklamanın ne kadar suni bir davranış olduğunu anladık. Sonunda, köylülere devrimci olduğumuzu söyledik. Köylüler devrimci fikirlere büyük ilgi gösterdiler, sınıf kinleri oldukça yüksekti. Daha sonra kahveye köyün ağası geldi. Bütün köylüler ayağa kalktılar ve gayet saygılı bir şekilde ağanın bayramını kutladılar. Ağayla, mecburen biz de bayramlaştık. Öğretmen ağanın önünde süklüm püklüm olarak bizim üniversiteli olduğumuzu, köyleri dolaşarak, köylülerin durumunu sorduğu-

muzu söyledi. Ağanın ilk sözü «sizi buraya Rus mu gönderdi?» oldu. Bundan sonra sert bir mücadele başladı. Köylülerden çıt çıkmıyordu ve parıldayan gözlerle tartışmayı izliyorlardı. Bu arada bir iki köylü, ağaya yaranmak için bir kaç söz söyledi. Ağanın saçma sapan görüşlerini çürüttük. Biz de köylülere güvenerek ve onların sessiz bir şekilde bizi desteklediklerini bilerek bütün hışmımızla ağaya yüklendik. Öğretmen açıkça karşı - devrimci tavır aldı. Biraz sonra ağa, namaz bahanesiyle kaçtı, bir daha da dönmedi. (Ağa köyde oturmuyor. Anadol arabasına binerek bayram gezisine gelmiş. Bir kanal meselesini de halletmek istiyormuş. Köylünün birinin topraklarından kanal geçirmek istiyormuş). O gece bu köyde kaldık. Yoksul köylüler bütün davranışlarıyla bizi desteklediklerini belli ediyorlardı. Köylülerin büyük kısmı topraksız yani yoksul köylü. Hazineden 15'er dönüm toprak kiralamışlar. Genellikle pamuk, buğday, karpuz yetiştiriliyor. Bu ürünlerden gelen gelir yetmediği için ağanın ve zengin köylülerin topraklarında ücretli olarak çalışıyorlar. Banka kredisi alamıyorlar. Köyde tefeciler var. Zenginlerin dışında herkes faizle para almak zorunda. Kışın tefecilik yapan zengin köylüden borç alıyorlar, yazın onun topraklarında çok düşük bir ücretle çalışarak bu borçlarını ödemeye çalışıyorlar. Son seçimi CHP kazanmış. Ağa AP'li.

Sabah otobüsle Nahiyeye döndük ve tekrar köylere doğru yollandık. Gelen bir kamyona binip binmemek konusunda aramızda sert bir tartışma çıktı. Bir kaç arkadaş binilmesi gerektiğini savundular. Grup Başkanı olan arkadaş binmemekte direndi ve kabul edildi. Grup başkanı arkadaşla grubumuzdaki bir arkadaş arasında kısır bir tartışma cereyan etti. Sonunda hatalar kavrandı ve daha yoldaşça tavırlar takınıldı.

Yolda önümüze çıkan ilk köy (F.) Köyüydü. Köyün girişinde iyi binalar ve fabrikaya benzeyen bir yer vardı. Köyün zengin bir köy olduğunu düşündük. Kahvede oturduk. Bize hiç bir şey soran olmadı. Yarım saat oturduk ve köyden ayrıldık. Yolda bir köylüye rasladık ve kendisinden epey bilgi aldık. Köylünün verdiği bilgiler ışığında bir kere daha yanıldığımızı anladık. Köyde 15 000 dönümden fazla toprağı olan bir ağa vardı. 3 000 dönüm toprağa sahip olan bir başka ağa daha vardı. Köylünün büyük çoğunluğu topraksızdı. 250 haneden fazlası ağaların ve zengin köylülerin topraklarında ücretli olarak çalışıyorlardı. Bir kısmı ise küçük ağa diyebileceğimiz kişilerin yanında ortakçılık yapıyorlardı. Büyük ağanın topraklarında çeşitli zamanlarda toplam olarak 4 000'e yakın işçi çalışıyordu. Bu işçilerin (yarı - proleter nitelikteki yoksul köylü) büyük kısmı Doğu ve Güneydoğu Anadolu'dan, özellikle Maraş, Malatya, Diyarbakır ve Antep'ten geliyorlardı. Gördüğümüz bütün büyük binaların ağaların binaları olduğunu öğrendik. Bu köyden bir kere çıkmıştık ve bir daha da dönemedik. Böylece üstünkörü bir bakışla yanlış sonuçlara varabileceğimizi kavradık.

Yağmur altında bir saat kadar yürüdük. (G.) Köyüne vardık. Kahveye oturduk. Bir kaç bina dışında köyün görünüşü fakirdi. Köyde Coca Cola ve Elvan gazozları (bütün köylerde bunları gördük) satılıyordu. Köyde düğün vardı. Kahvede pek kimseyle konuşmadık. Köyde üç tane ağa olduğunu, birinin 10 000 dönüm toprağa sahip olduğunu öğrendik. Yoksul köylü çok. Kışın faizle para alıyorlar, yazın çalışıp ödüyorlar. Çiftliklere dışardan çok sayıda işçi gelip çalışıyor. Çiftlik kahyâları ve çiftçi başılar (bunlar dışardan işçi toplarlar) genellikle dışardan gelenlerden seçiliyor. Yerlilerden kah-

yâ ve çiftçi başı yapmak ağanın işine gelmiyor. Bu köydeki ağaların köylülere son derece yumuşak davrandıklarını öğrendik. Genç köylülere propaganda yaptık. Söylediklerimiz çok hoşlarına gitti. Bizi uğurladılar. Yağmurda yürüyerek ayrılmamız onları şaşırttı.

Önümüzdeki köyde grubumuzu ikiye ayırmaya ve iki grup halinde çalışmaya karar verdik. Bizim grup ikiye ayrılan yolun bir tarafına, öbür grup da diğer tarafına yöneldi. Bizim grup (H.) Köyüne vardı. Köye girişte yol kenarında oturan dört köylüye rasladık. Onlarla konuştuk. Köylülerden biri ağanın yanında 700 lira maaşla devamlı olarak çalıştığını söyledi. (Bu ücret buralarda oldukça yüksek sayılır). Öteki iki köylünün de ağanın çiftliğinde sürekli çalışan işçiler olduklarını öğrendik. Biri ise çiftçibaşılık yapıyordu. Çiftçibaşılık yapan herşeyin farkındaydı. Çiftçibaşı olmasına rağmen kıt kanaat geçiniyordu. İşçilerden yanaydı. «Kelleleri kesmeli» dedi. İşçilere önderlik edebilecek nitelikte olduğunu gördük. Bize işçilerin ve köylülerin uyanması gerektiğini söyledi. Yolumuzun üzerindeki yoksul köylerin isimlerini yazdırdı.

(H.) Köyü 40 haneli bir köy. 8 aile en çok 4000 ve en az 500 - 600 dönüm topraklı. Bunun dışında bütün köylüler yoksul köylü. Çiftliklerde devamlı çalışan işçiler var. Dışardan bu köye de çok miktarda işçi geliyor. Bu köyde fazla kalmadık ve yola çıktık. Akşama doğru küçük bir köy göründü. Yolda bir çobana rasladık. Çoban bize, bu köyde misafir kalamayacağımızı, biraz ilerde zengin bir köy olduğunu, orada kalabileceğimizi söyledi. Yoksul olan köy (L.) Köyüydü. Çobanın sözlerine aldırış etmeden bu köyde kalmaya karar verdik. Bir köylüye rasladık. Köylü Kürttü ve 20 yıl önce bu köye yerleşmiş olan akrabalarının yanında kalıyordu. Köyün yarısının Kürt olduğunu öğrendik. Adam bize, kimsenin yanında kalamayacağımızı, kimse gitmediği için de kahvenin kapandığını söyledi. Bizi muhtarın yanına götürdü. Muhtar yoksul köylüydü. Gece çocuklarıyla kaldığı tek odada kaldık. Yoksulluktan bitkin bir haldelerdi. Sınıf kinleri yüksekti. Kürt köylüler ağanın yanında çalışıyorlardı ve tek dönüm toprakları bile yoktu. Diğer köylüler de ağanın yanında çalışıyorlardı. Köyde 1 000 dönüm toprağı olan bir ağa vardı. Ağa yazın köye geliyor, güzel evinde oturuyor, kışın şehirdeki evine gidiyor. (Bütün toprak ağaları kışın şehre gidiyorlar).

Sabah (I.) Köyünden ayrıldık ve zengin bir köy olduğu söylenen ve ilk bakışta öyle görünen (K.) Köyüne gittik. Kahvede kimliğimizi belli etmeden bir kaç köylüyle konuştuk. Bu köyün göçmen köyü olduğunu öğrendik. Köyde dört tane büyük toprak sahibi var. Diğerlerinin de kendini idare edecek kadar toprağı vardı. Genel olarak orta köylü çoğunluktaydı. Yoksul köylü daha azdı.

(K.) Köyünden sonra uzun zaman yağmur altında yürüdük ve (L.) Köyüne geldik. Kahvede köylülerle konuştuk, onlara İşçi - Köylü Gazetesi verdik. Kahve AP Kahvesi imiş. Biri ağanın oğlu olan iki kişi bize karşı çıktı. Onların fikirlerini çürüttük. Daha sonra sınıf kini çok yüksek olan bir köylü, bizi köyün dışına kadar uğurladı. Yoksul köylü bize «bu işleri biraz daha gizli yapın» dedi. Kendisine verecek bir cevap bulamadık. Gerçekten de çalışmamız tamamen karşı - devrimci tertiplere açık bir şekilde yürütülüyordu.

(L.) Köyünün dört tarafında dört tane büyük çiftlik vardı. Herbiri 2 000 dönümden fazla. Bir kaç köylünün toprağı 30 - 100 dönüm arası. Çoğu

topraksız. 10 - 20 dönüm arası toprağı olan yoksul köylüler de var. Yoksul köylüler büyük sıkıntı içindeler ve sınıf kinleri çok yüksek. 1961 yılında ağanın elinde bulunan hazine topraklarını köylülerin bir kısmı işgal etmiş. Çoluk çocuk topraklardan jandarma dipçiği ile atılmış. Bu olay üzerine Cemal Gürsel'den telgraf gelmiş. Cemal Gürsel «Kimse kimsenin bir karış toprağına el uzatamaz» demiş.

(L.) Köyünden sonra (M.) Köyüne geldik. Kahvede köylülerle konuştuk. Önceleri çekingen davrandılar. Bu çekingenliklerinin sebebinin bizi polis ya da hükümet adamı sanmalarından ileri geldiğini sonradan öğrendik.

(M.) Köyünde 30 yıl önce doğudan gelip yerleşmiş olan Kürt köylüler oturuyor. Bir çoğu sazdan yapılmış evlerde kalıyor. 7 000 dönüm toprağı olan bir ağa var. Birinin 200, birinin 100 dönüm toprağı olan iki tane zengin köylü var. Başka hiç kimsenin toprağı yok. Bu köylüler köydeki ağanın ve zengin köylülerin topraklarında çalışıyorlar. Kiraya ve ortağa toprak verilmiyor. Köylüler bu durumu şöyle açıkladılar: «Eskiden kiraya veya ortağa toprak veriyorlardı. Artık vermiyorlar. Çünkü binlerce dönüm toprağı traktörlerle bir gecede sürebiliyorlar. Ve daha çok kazanıyorlar.» Bir köylü ağaların ortağa toprak vermemesinden yakındı, «10 dönüm toprağım olsun, evim bile olmasın, krallar gibi yaşarım» dedi. Aslında 10 dönüm toprak hiç bir şey ifade etmemektedir. Bu köyde de tefeci sömürüsü yoğun. Kışın borç alıp yazın az ücretle çalışıp borcu ödemeye çalışıyorlar. İhtiyar bir köylünün tek odalı evinde kaldık. Ev kendisinin değildi. Bize şöyle dedi: «Tarlam yok, çubuğum yok, savaş olursa ne diye savaşa gideyim? Varsın bu sefer de kodamanlar gitsin.»

Sabah (M.) Köyünden ayrılıp (N.) Köyüne geldik. Bu köy 5 tane büyük çiftlik sahibinin elinde. Her birinin 5 000 dönümden fazla toprağı var. Diğer köylülerin hepsi yoksul ve çiftliklerde çalışıyorlar. Doğudan gelmiş ve devamlı tarım işçisi olarak çiftlikte çalışan Kürtler «Bu ağalar çok iyidir. Gözü kör bir bekçiye bile 300 lira maaş veriyorlar» diyorlar. İşçiler aylıklı olarak çalışıyorlar. Kimse ağaya laf söyleyemiyor. Herkes övüyor, iyiliğinden söz ediyor. Kahvenin bir tarafında kurulu özel bir sekide oturan yaşlıca bir adamın (Kürtlerin oradaki reisiydi) etrafında herkes saygıyla toplanmıştı. Bu adam bize «Biz ağalardan çok memnunuz» dedi. Biz de orada daha fazla kalamadık. İçimiz yanarak ayrıldık.

İki saatlik bir yürüyüşten sonra (O.) Köyüne geldik. Bir kaç tane çatılı ve beton bina dışında bütün evler topraktı. Köyde pek kimse yoktu. Bir kaç köylüyle konuştuk. «Sonuna kadar sizinle beraberiz» dediler. Ağalara karşı mücadelenin geleceği günleri beklediklerini söylediler. Bu köyde iki tane küçük ağa, bir kaç zengin köylü vardı. Diğerlerinin toprakları 5'er 10'ar dönümü geçmezdi. 30 - 40 dönüm toprağı olan köylüler topraklarını ortağa veriyorlardı. Bu köyde hiç toprağı olmayıp bir tane biçer döveri olan bir köylüye de rasladık. Başkalarının topraklarında biçer döveri ile çalışıp para kazanıyor. Bu tip köylülere bir kaç kere daha rasladık. Köyde tefeci sömürüsü yoğundu.

Yemekten sonra köyden ayrıldık. Yolda giderken tarlada çalışan dört tane işçiye rasladık. Elbistan'ın köylerindendiler. İkisi 15 yaşlarındaydı. Diğer ikisi 20 yaşında kadar gösteriyorlardı. Zengin bir köylünün tarlasına ka-

nal yapıyorlardı. Durumlarını bize şöyle anlattılar: «Biz yılın 10 ayı buralarda çalışırız. Yazın pamuk tarlalarında kışın da iş bulduğumuz zamanlar çalışırız. Şimdi şu gördüğün adamın yanında (ilerde göbekli birisini gösterdi) çalışıyoruz. Bize köyde bir oda verdi, orada kalıyoruz. Bu herif demin geldi kanalı iyi yapmamışsınız dedi, böylelerinin boynuna şu küreği vurdun mu alacaksın aşağı.»

Daha önce de bir köylü dışardan gelen işçilerin durumunu bize şöyle anlatmıştı: «İşçiler sabahın üçünde çalışmaya başlarlar. Uykuları açılsın diye biraz yürürler. Ağalar yoksul köylülerin uykularının açılmasını isterler. Yoksa yanlışlıkla pamukları kopartabileceklerini söylerler. Yoksul köylüler öğlene kadar soluk almadan çalışırlar. Dikilecek olurlarsa azarlanırlar. Tekrar aynı şeyi yaparlarsa işlerine son verilir. Öğlen yemekleri bir parça kuru somun ve bir karavanadan yedikleri buğday kırmasıdır. Yemekten sonra akşam altıya kadar yine soluk almadan çalışır işçiler. Akşam yemekleri ise öğlen yedikleri kırmanın sulandırılmış çorbasıdır. Yövmiyeleri 8 - 10 liradır.»

Elbistanlı işçinin söylediğine göre her yıl yalnız Maraş'tan 20 000 işçi Çukurova'ya inmektedir.

Elbistan'lı işçilerden ayrıldık ve (P.) Köyüne vardık. Bu köyde şehre göç vardı. Köyün nüfusu her geçen gün azalıyordu. Köylülerle konuştuk. Pamuk için kullanılan bir ilaç pamukları zehirlemiş. Şirkete dava açılmış, kazanılmış, fakat Temyiz kararı bozmuş. Köylüler «şirket Temyizi doyurdu» diyorlar. Köyde bir kaç zengin köylü vardı. Dikkatimizi çeken bir nokta bir köydeki zengin köylülerin birbiriyle akraba olmasıydı. Zengin köylüler ağalar gibi kışın şehre gitmiyorlar. Topraklarını genişletme olanakları ağalara göre daha kısıtlı. Yoksul köylülerin topraklarını genellikle ağalar (borçlandırma yoluyla) ellerinden alıyorlar. Köyde tefeci sömürüsü yoğundu. Makineli tarımın gelişmesi ortakçılığı ve kiracılığı tasfiye ediyor.

Burada fazla kalmadık ve (R.) Köyüne geçtik. Köyde düğün vardı. Yol üzerinde bir köy olmasından dolayı bizimle kimse ilgilenmedi. Bu köyün de bütünü Kürt. 20 - 30 yıl önce gelip yerleşmişler. Çevredeki bir kaç büyük çiftlik sahibinin dışında kimsenin toprağı yok. Herkes işçi olarak çalışıyor. Bir kaç işçi Adana'da fabrika'da çalışıyor. Hayvancılık yaparak ve biçer döveri ile başkalarının topraklarında çalışarak geçimini sağlayanlar da var. Hayvan ticareti oldukça fazla.

(S.) Köyü de (R.) Köyüne benziyor. Orada da düğün vardı. Bizimle kimse ilgilenmedi. Bu köyde ilk defa para vererek peynir ekmek yedik. Bir masada 10 - 15 kişi fesli bir adamın etrafına toplanmış «İttihat» gazetesini okuyorlardı. Hayvan ticareti yapan bir köylü bizi evine götürdü. Bu köyde bir Çırçır fabrikası var. Fabrika'da 500'e yakın işçi çalışıyor. Tefecilik çok yoğun. Şehirde çalışan işçilere rasladık.

Sabah (T.) köyüne vardık. Bütün köy devrimciydi. Ancak köylülerde umutsuzluk vardı. Bir zengin köylü «Muhtarlıklara yazı geldi. Sizin gezmeniz yasak» dedi. Köylüler ona karşı çıktılar. Zengin köylü beş dakika sonra ordan kaçıp gitti. Bir yıl önce verdikleri toprak mücadelesi bu köyün köylülerini geliştirmişti. Meseleleri kolayca kavrıyorlardı. Köyün TİP'e ve CHP

ye oy verdiğini, bu yüzden hiç bir hizmetlerinin yapılmadığını söylediler. İktidarın ve ağaların baskılarından söz ettiler. Bu köyde dört tane büyük toprak ağası var. Köylüler ağa çiftliklerinde çalışıyorlar. Tefeci sömürüsü yoğun.

(T.) Köyünden ayrıldıktan sonra (U.) Köyüne geldik. Köylüler kahvenin önünde güneşleniyorlardı. Hepsi yoksul görünüşlüydü. Söylediklerimizi can kulağı ile dinlediler. Ağanın oğlu bize karşı çıktı. Köylüler de ona karşı çıktılar. Ağa denilen, 1 000 dönüm toprağa sahip olan ve daha büyük bir ağaya ortakçı olan adam biraz sonra bizim olduğumuz yere geldi. Köylüler ağaya «sen bilgilisin, gel gençlerle tartış» dediler. Köylüler «ağa» nın görüşlerini yıkmamızı istiyorlardı. Ağanın ilk sözü «Siz işçi ve köylülerle ihtilal mi yapmak istiyorsunuz?» oldu. «Evet ihtilal yapmak istiyoruz» dedik. Ağa bir daha başka bir şey söylemedi. Biz yoksul köylülerle ayrı ayrı konuştuk. Özel olarak tek tek yanımıza gelip soru soruyorlardı. En yoksul köylülerden biri bizi yemeğe davet etti. Ayrılırken bizden haber beklediğini söyledi. «Bizim köyden yoksulu yoktur» diyerek bizi uğurladılar. Gerçekten de bir kaç köylünün dışında hiç kimsenin bir dönüm bile toprağı yoktu. Daha önceleri hazine topraklarını işgal etmişler. Yoksul köylüler bu köyde bir miktar ortakçılık yapıyorlar. Ağanın biri topraklarını ortakçıya veriyor.

Yürüyerek (V.) Köyüne geldik. Fakir görünüşlü bir köydü. Kahvenin önünde duruyorduk, üç genç gelip bizi futbol oynamaya davet ettiler. Gençlere köylülerle konuşmak istediğimizi, daha sonra seyretmeye gelebileceğimizi söyledik. İlerde oturan köylülerin yanına gidip konuşmaya başladık. Köylülerin sınıf kinleri çok yüksekti. Ancak umutsuzdular. Meseleleri çok iyi kavrıyorlardı. İşçi - Köylü verdik. «Canımız sizinledir» dediler. Almanyada bir yıldır çalışan ve izine gelmiş bir köylü bizi misafir etti. Devrimci fikirler taşımaktaydı. Bu köyde Çukurova'nın en büyük ağalarından birinin 20 000 dönüm toprağı olduğunu öğrendik. Bu ağanın şehirde de fabrikası varmış. Köyde iki tane zengin köylü var. Geriye kalanı tümüyle topraksız. İşçilik yapıyorlar, bazıları şehre göç ediyor. Bir kaç köylü hayvancılıkla geçinmeye çalışıyor. Köyde tefeciler de var.

(V.) Köyünden sabah ayrıldık. Yollar çok çamurdu. Bir ara yolumuzu kaybettik. Köye dönen yoksul köylülere rasladık. (Y.) Köyünde bir zenginin yanında iki günlüğüne çalışmışlar. Memleketleri Kayseri. «Senede 3 ay çalışmaya geliriz» diye durumlarını anlattılar «Kendi topraklarımız da var ama yetmediği için ve kışın boş olduğumuz için buralara geliyoruz. Bugün bu köyde çalışırız yarın öbüründe.» Devrimci fikirlerden hiç haberleri yoktu.

(Y.) Köyünde mola verdik. Kahvede iki köylüyle konuştuk. «3 tane çiftlik sahibi var, herşey onların elinde» dediler. Köyün çoğunluğu işçilik yapıyormuş.

Ankara Köylerinde Yapılan Çalışmalar

Çalışmanın birinci günü öğleden sonra ilçeye vardık. Yayan olarak yola koyulduk. Etrafımızda uçsuz bucaksız buğday tarlaları uzanıyordu. Hızlı bir yürüyüş temposuyla ilerledik. Bizi almak isteyen motorlu taşıtlara binmedik. (A) Köyüne varınca, bizimle daha önce temas kurmuş olan köylünün işlettiği kahveye gittik. Kahvenin bir tarafı da bakkal dükkanıydı. Bizi çağıran köylü yemeğe giderken köyde havanın gergin olduğunu, ihtiyatlı olmamız gerektiğini bize hatırlattı. Yemeğe gittiğimiz evin sahibi orta-köylülüğün aşağı kesimlerindendi. Evde bir de yoksul köylü vardı. Evdekilere sorular sorarak köydeki toprak dağılımını ve sınıfların durumunu kavramaya çalıştık. Köyün genellikle aşağı - orta ve yoksul köylülerden oluştuğunu anladık. Köy muhtarının ağa olduğu, bunun dışında bir kaç ailenin de zengin köylü olduğu anlaşıldı. Bir kaç traktör ve kamyon sahibi olan ağanın topraklarında daha çok gündelikçi olarak çalışılmaktaydı. Ağa, aynı zamanda, tefecilik de yapmakta ancak borcu kendisi değil, aracısı olan kimseler eliyle vermekteydi. Traktörlerini de ekim zamanı orta köylülere kiralamaktaydı.

Evde bulunanlara, ağalara karşı mücadele propagandası yaptık. Yemekten sonra eve, bir kaç köylü daha geldi. Sonradan öğrendiğimize göre bunlardan biri zengindi. Biri ise muhtarın kardeşiydi, fakat orta halliydi. Zengin olan köylü sözü alarak üniversite olayları hakkında, sağcılık solculuk hakkında sorular sormaya başladı. Genel cevaplar verdik. Görüşlerimizi açıklamadık. Daha sonra köylüler kendi aralarında tartışmaya giriştiler. Muhtarın kardeşinin gittikçe yoksullaşmakta olduğunu, bu yüzden mücadele azmi taşıdığını konuşmalarından anladık. Gene konuşmalardan, köyde geniş hazine toprağı olduğunu, bunun büyük kısmını ağanın işlediğini öğrendik. Ağanın işlettiği toprak 5000 ile 8000 dekar civarındaydı (2 dekar 1 dönümdür). Muhtarın kardeşi ve diğer köylüler hazine toprağına «pulluk atılması» ve bütün yoksul köylülerin bu iş için seferber edilmesi gerektiğini ileri sürdüler. Zengin köylü ise, bunun kanunlara aykırı olduğunu ve tapulu mülke tecavüz olacağını iddia etti. Biz yeryer tartışmaya katılarak yoksul köylüleri destekledik. Daha sonra yoksul köylü arkadaş bizi misafir etti. Gece yarısına kadar konuştuk. Kendisi, yoksul köylülerin sınıf nefretinin gittikçe geliştiğini ve köylülerin toprak mücadelesine hazır olduklarını ileri sürdü. Muhtarın, toprak komisyonunu, «köyde hazine toprağı yoktur» diye geri çevirdiğini, topraklarına tek bir koyunu bile sokmadığını söyledi. Kendisinin bir süre önce hazine arazisi sürdüğünü, bu yüzden üzerine ateş açıldığını anlattı. Köyde yoksul köylülerden bir kadro toparlamaya çalıştığını belirtti. İşçi - Köylü Gazetesinde kendi köylerinin mücadelesi hakkında yazı çıkmasının mücadelenin ilerlemesi bakımından yararlı olacağını söyledi. Bizim ertesi gün (B) köyüne gitmemizi istedi. Oradaki bazı yoksul köylülerin isimlerini verdi.

Ertesi sabah köyden hareket ettik ve (B) Köyüne gittik. Köye girer girmez bir köylüye selam verdik ve köyleri gezdiğimizi belirttik. Derhal bizi evine davet etti. Kendisi topraksızdı ve çok küçük bir evde oturuyordu. Ev emanetti, kendisine ait değildi. Biraz sonra eve bir topraksız köylü daha geldi. Kendisiyle konuşarak köyün durumunu öğrendik. Köyün toprağı bir ailenin elinde toplanmaktaydı. Buranın köylüleri ağa topraklarında günde-

likle çalışıyorlar. Yoksul köylülerin bir kısmı 10 - 20 dekar gibi çok az olan topraklarını işleyemediklerinden daha zengin olan köylülere kiraya veriyorlar. Tefecilik pek yok. Topraksız köylülerin bir kısmı kendilerine ait olmayan evlerde kira ile oturuyorlar. Bu evler bir kaç zengin köylüye ait. Köylülerde toprak özlemi çok şiddetli.

Öğle yemeğini orada yedik. Devrimci propaganda yaptık. Daha sonra eve, (A) köyündeki arkadaşın ismini verdiği yoksul köylü geldi. Hemen konuya girdi. Konuşmalarından derin bir sınıf nefreti taşıdığı anlaşılıyordu. Yoksul köylüler, bizim, yakındaki (C) Köyüne gitmemizi de istediler. Oraya gittik. Bize verilen isimleri aradık. Ankara'ya gittikleri için bulamadık. Bir kahveye girdik. Kahvede zengin ve zenginleşen orta köylüler vardı. Bunu sorular sorarak anladık. Kahvedekiler bize öğrenci olaylarını sordular. Biz de kendilerine köylülerin toprak durumunu sorduk. Yoksul köylüler hakkında aşağılayıcı bir tarzda konuştular. «Tapu»yu ve «mülkiyet hakkı»nı savundular. Ancak mazota ve yedek parçaya yapılan zamlardan şikâyet ettiler. Zira hepsinin biçeri ya da traktörü vardı. Memurlara çok kızıyorlardı. Memurların ücret yükselmeleri yüzünden «çiftçiye» zam bindirildiğinden yakındılar. Orada, zengin köylülerin, tarafsızlaştırılması gereken bir sınıf olduğunu daha iyi anladık. Zengin köylülerin, zamlar ve vergiler yüzünden büyük burjuvazi ile çelişmeleri vardı. (C) den ayrıldıktan sonra tekrar (B) köyüne döndük.

(B) Köyünün yakınlarında, daha önce sınıf nefretinin güçlü olduğunu söylediğimiz yoksul köylü bizi karşıladı. Ağaların gelişimizi haber alabileceğini, bir kötülük yapabileceğini, o nedenle bizi köyün dışında beklediğini söyledi. Evine gittik. Onun da evi kendisine ait değildi. Akşam yemeğini orada yedik. Uzun süre sohbet ettik. Görüşlerimizi açık ve ayrıntılarıyla anlattık. Çok iyi karşıladı. Civar köylerden yoksul köylülerle zaman zaman toplandıklarını anlattı. İşçi - Köylü Gazetesini daha önce hiç görmediğini söyledi. Bundan sonra kendisine yollamamızı istedi. Daha sonra eve bir kaç topraksız köylü daha geldi. Onlarla da görüştük. Bir ara bizi misafir eden köylü heyecanlandı ve Gazetedeki «İnadına» adlı şiirin bir dörtlüğünü okudu. Ağalara karşı mücadelenin yolunun bu olduğunu, ölümden korkmamak gerektiğini ileri sürdü. Bu yıl köyde ilk defa hazine toprağının sürüldüğünü öğrendik. Gece yarısı yattık. Yattığımız yerden de epey sohbet ettik. Kendisine «komünizm» sözcüğünün gerçek anlamını, Çin'in tarihini ve bugünkü durumunu anlattık. Dikkatle dinledi ve anladığını söyledi. «Ben de size bir iki şey söyleyeceğim» dedi ve şunları söyledi: «Köyler arasında sakın motorlu vasıtaya binmeyin. Ağalar buraya gelmiş olduğunuzu duyabilirler. Motorlu vasıtalar ağaların ve zenginlerindir. Yolda size bir fenalık yapabilirler. Yolda rasladığınız herkese açılmayın. Zengin köylülerle veya ağalarla karşılaştığınız zaman fikirlerinizi açıklamayın.»

Biz de kendisine Hindistan'daki mücadeleyi anlattık. Propaganda ilkelerini söyledik. Kendi görüşlerine benzer görüşler ileri sürdüğümüzü görünce çok sevindi. Ertesi sabah (A) köyüne gitmek üzere yola çıktık. Bizi misafir eden arkadaş güvenilir bir yol tarif etti ve köyün dışına kadar bizimle geldi.

(D) Köylüleri ağalara karşı mücadeleler vermişler. Köyde yöneticiler büyük disiplin sahibi. Kim muhtar seçilirse o, köyün mutlak hakimi olarak

kabul ediliyor. Köylüler toprakları ortak ekiyorlar. Toprak dağıtımını bir toprak komisyonu yapıyor. Bu komisyon ağalara karşı en yiğit mücadeleyi verenlerden seçiliyor. Yöneticilerin en önemli niteliği adil karar vermeleri. (D) Köylüleri komşu köylerle gayet iyi geçiniyorlar. Bu köye çok gelip giden olmuş. Bu bakımdan yabancıları kanıksamış bir halleri var. İşçi - Köylü Gazetesi köylüye dağıtılmıyor. Sadece muhtar ve yakın çevresi okuyor. Yöneticiler aldıkları bilgiyi gerek görürlerse köylüye aktarıyorlar. Muhtarla konuştuk. TİP'li olduğunu öğrendik. Köylülerde TİP'e karşı büyük bir sempati vardı. Muhtar CHP'nin «toprak reformu» konusunda kaypak davrandığını ileri sürdü.

Bir gece kaldıktan sonra köyden ayrıldık. Bir kamyona atlayarak ilçeye geldik. Yağmur altında yürüyerek (E) Köyüne vardık. (E) Köyünün görünüşü son derece fakir bir köy izlenimini uyandırıyordu. Bütün köylünün köy odasında olduğunu öğrendik. Köy odasında ilgiyle karşılandık. Konuşmalardan köylülerin aşağı - orta ve yoksul köylüler olduklarını anladık. Köyde ağa ve hazine toprağı yoktu. Her hanenin bir miktar toprağı vardı fakat yetmiyordu. Beş hane zenginleşen orta köylü görünümündeydi. Bu köyde müthiş bir tefeci sömürüsü var. Tohumluk için, traktör mazotu ve parçası için orta köylüler, ilçede oturan tefecilerden borç almak zorundalar. Bazan daha ekim yapılmadan bütün ekin tefeci - tüccara önceden satılıyor. Köyde zenginleşen unsurlar kasabadaki tefecilerle iyi ilişkiler kurmuşlar.

Akşam ezanı okununca herkes odayı terketti. Az sonra birisi geldi ve İşçi - Köylü Gazetesinin abonesi olan kardeşinin isminin silinmesini, yoksa komünistlik bulaşacağını ve bir daha köye uğramamamızı ihtar etti. Daha sonra bunun zenginleşen köylülerden birinin yeğeni olduğunu öğrendik. Yemeğimizi odaya gönderdiler. Yemekten sonra iki köylü geldi. Bunlardan biri yoksul, öbürü de aşağı - orta köylüydü. Uzun uzun konuştuk. Onlara devrimci propaganda yaptık. En son yoksul köylü genç kaldı. Onunla konuşmaya devam ettik. Bize köyün gençlerini örgütlediğini, yaşlılardan fazla bir şey beklememek gerektiğini ve çevre köylerin gençleriyle bağı olduğunu söyledi. Köy odasında geceledik. Ertesi gün (F) Köyüne gitmek üzere yola çıktık.

(F) Köyüne yağmur altında iki saatlik bir yürüyüşle ulaştık. Yoksul görünüşlü bir köydü. Aradığımız köylünün evine gittik. Ev zengin bir evdi. Kendisinin toprağı yoktu, fakat kardeşlerinin durumu fena sayılmazdı. Kardeşleriyle birlikte oturuyordu. Arkadaşın ağabeyi bizimle tartışmaya girişti. Genç arkadaş ağabeyinin görüşlerine katılmıyordu. Bunu her fırsatta belirtti. Köy genellikle yoksul, aşağı - orta ve orta köylülerden oluşuyor. Bir çiftlik sahibinin 6000 dekarlık toprağında ortakçılık yapıyorlar. Gittikçe yoksullaşıyorlar. Mazota ve yiyecek maddelerine yapılan zamlardan şikâyetçiler. Şehirlilere tepki duyuyorlar. Köyün yoksullaşmasını şehire bağlıyorlar. Sınıf ayrımı yerine şehirli - köylü ayrımı yapıyorlar. Biz bu görüşlerin yanlışlığını belirttik. İşçi hareketlerini anlattık. Etkili oldu. Böyle olduğunu bilmiyorduk dediler.

Akşama doğru (G) köyüne hareket ettik. Köye varınca köy odasına gittik. Sıcak bir ilgiyle karşılandık. Köylüler öfke içindeydi. Mazot zammına, parlamentoya ateş püskürüyorlardı. (G) Köyünün büyük çoğunluğunu yoksul köylüler meydana getiriyordu. Yoksul köylüler zenginlerin yanında gün-

delikle çalışıyordu. Parlamento aleyhinde propaganda yaptık. Karanlık basınca bir kaç köylü köyde gecelememiz için ısrar eti. Evlerine davet ettiler. Büyük bir hata yaparak kabul etmedik. Gene geleceğimizi söyleyerek köyden ayrıldık. (H) Köyüne hareket ettik. Köyün dışında köylülere rasladık. Bir eve konuk olarak götürdüler. Köylülerle sıcak bir konuşmaya giriştik. Ağalara karşı sınıf nefretini harekete geçirecek şekilde konuşmalar yaptık. Köyün yeni kurulduğunu öğrendik. Yukardaki köyde bulunan ağalar 20 000 dönüm hazine toprağını ekmektedirler. Bu toprakları (H) Köylüleri de ekmeye başlamıştı. Bir yıldır ağalarla silahlı çatışma var. Bütün gece sırayla nöbet tutuyorlar. Akraba oldukları (D) Köyü gibi, köyü, bir yönetici kadro yönetiyor. Emirlerine kesin olarak uyuluyor.

GENEL NOT : Çalışma yaptığımız köylerde toprak ağalarıyla yoksul ve aşağı - orta köylüler arasında şiddetli bir mücadele var. Ağa topraklarının bulunduğu yerde mutlaka hazine toprakları da bulunuyor. Çünkü çoğunlukla ağalar hazine topraklarını gasbetmiş durumda. Ortakçılık ilişkileri oldukça yaygın. Yoksul ve orta köylüler ağanın topraklarında ortakçılık yapıyorlar. Bu arada gündelikle yeni ücret karşılığında çalışan yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin sayısı da oldukça kabarık. Ağaların bulunmadığı, orta köylülerin çoğunluğu meydana getirdiği köyler de var. Orta köylüler zamlara ve pahalılığa karşı çok sert tepki gösteriyorlar. Tefecilik daha çok orta köylülere yönelmiş. Orta köylüler gitgide yoksullaşıyorlar. Tefeciler daha çok kasabalarda. Tefecilerin ağalarla ve zenginleşen unsurlarla ilişkileri var.

HATALAR VE TECRÜBELER : «Kitlelere tam olarak güven» ilkesini iyi uygulayamadık. Tanıdık isimlerin olduğu köylere daha rahat gidiyorduk. Diğer köylere girerken bir rahatsızlık duyuyorduk. Oysa tanıdık isim olan iki köy bizi yanılttı. Arkadaşlarda motorlu vasıtaya binme eğilimi vardı, ve dolaştığımız sürece bu eğilimle mücadele ettik. Bütün bunlar «rahata düşkünlükten» ileri gelen durumlardı. Köyün gerçeklerini daha ayrıntılı olarak inceleyemememiz bir başka hatamız oldu. «Üstünkörü çalışmak» durumuna zaman zaman düştük.

Köylerde, karşı - devrimci unsurların gözü önünde devrimci bağlar kurulamayacağını bir kere daha gördük.

Sağlam devrimci yoksul köylü arkadaşlar tanıdık, sağlam bağlar kurduk. Mücadele azmimizi biledik, halk kitlelerinin içinde bulunduğu durumu bir kere daha görerek halkın çektiği acıları içimize sindirdik.

Konya Köylerinde Yapılan Çalışmalar

Bizden önce bu köylerde yapılan çalışmalarda bir çok hatalar yapılmış. Ya sol sekter, tepeden inme, köylünün somut pratiğine inmeyen «aydın» ca çalışma türü uygulanmış, ya da kitle kuyrukçuluğu diyebileceğimiz, köylüye yağ çeken tutumlar olmuş. Biz, çalışmalarımızda bu hatalara düşmemeye dikkat ettik. Memur tavrını yıktık, proleter devrimci yolu izledik.

Gittiğimiz köylerde, o bölgenin somut durumlarını iyice sindirmeye çalıştık. Halkımıza devrimci çözüm yolları gösterdik.

Her köyden çıkışımızda bir tepede, bir kırda oturduk, en küçük hatalara kadar birbirimizi eleştirdik. Böylece her köye girişimizde daha doğru bir politika izlemeye emin ve azimliydik.

Bu bölgedeki köylüler elma yetiştirmektedirler. Köylü çoğunlukla orta köylü niteliğini gösteriyor. Bu bölgelerin köylerinde ağa denebilecek kimselere raslamadık. Tefecilik oldukça yoğun. Köylülerin büyük çoğunluğu tefecilere borçlu durumda. Tefeciler aynı zamanda tüccarlık yapmakta ve borçlandırdıkları köylünün ürününü ucuza kapatmaktadırlar.

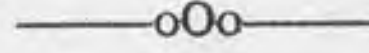
Bunlardan ayrı olarak, her köyde zengin köylülere rasladık. Bunlar her köyde bir veya iki kişiydi. Faizle para vererek tefecilik de yapmaktaydılar.

Orta köylüler bu köylerde çoğunluğu meydana getiriyorlar. Her geçen yıl biraz daha yoksullaşmaktalar. Bazıları bu yoksullaşmaya dayanamayıp yoksul köylülerle birlikte Almanya'ya işçi olarak gidiyorlar.

Yoksul köylülerin bir kısmı dış ülkelere, özellikle Almanya'ya gitmişler. Köylerde en kötü durumda olanlar yoksul köylüler. Kendilerinin çok küçük arazisi varsa da yaşamalarına bile yetmiyor. Yoksul köylülerin bütünü yarı - proleter durumdalar. Zengin köylülerin yanında çalışıyorlar. Bazı zamanlar kasabalara giderek inşaat gibi işlerde de çalışıyorlar. Devrimci düşünceyi en çabuk kavrayan yoksul köylüler oluyor. Bizimle en çok ilgilenen, söylediklerimizi can kulağı ile dinleyen yoksul köylüler oldu.

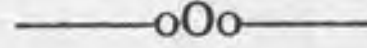
Yeni şeyler büyürken daima güçlükler ve gerilemelerle karşılaşmak zorundadırlar. Sosyalizm dâvâsının güçlükler, gerilemeler veya muazzam çabaların sarfıyla dolu olmayan, baştan aşağı pupa yelken gidiş ve kolay başarılar olduğunu sanmak, tamamen bir fanteziden ibarettir.

MAO ZEDUNG

——oOo——

Bazı yoldaşlar güçlükler üzerinde çok düşünmekten hoşlanmıyorlar. Ama güçlükler gerçek olgulardır; bütün güçlükleri görmeli ve bir «görmemezlik siyaseti» benimsememeliyiz. Güçlükleri görmeli, onları tahlil etmeli ve onlarla mücadele etmeliyiz. Dünyada düz yol yoktur; virajlar ve dönemeçler dolu bir yol izlemeye hazır olmalı ve işin kolayına kaçmamalıyız. Güzel bir sabah bütün gericilerin kendiliklerinden dizlerine kapanacakları sanılmamalıdır. Kısacası, görünüş parlaktır ama yol virajlı ve dönemeçlidir. Henüz önümüzde ihmal etmemiz gereken güçlük vardır. Ortak bir çaba içinde bütün halkla birleşerek hiç şüphesiz bütün güçlükleri yenebilir ve zafere ulaşabiliriz.

MAO ZEDUNG

——oOo——

İşlerin yalnızca parlak tarafını gören ve güçlükleri görmeyenler, Partinin görevlerinin yerine getirilmesi için etkili bir şekilde mücadele veremezler.

MAO ZEDUNG

——oOo——

Güç zamanlarda başarılarımızı gözden kaçırmamalı, parlak geleceği görmeli ve cesaretimizi toparlamalıyız.

MAO ZEDUNG

Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi

DÜNYA DEVRİMİNİN BAŞ HEDEFİ : AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE UŞAKLARIDIR.

Geçen sayımızda Lenin'in barış içinde birarada yaşama politikasını uygulayan Çin Halk Cumhuriyetinin dünya çapında tecrit zincirini kırdığını ve baş düşman ABD Emperyalizmini tecrite yöneldiğini belirtmiştik. Fransa Marksist Leninist Komünist Partisinin merkezi yayın organı : L'Humanité Nouvelle de, aşağıdaki yazısında, Halk Çini'nin dış politikasına yön veren ilkeleri, özellikle Çin'in Fransa ile ilişkileri açısından etraflı olarak tahlil etmektedir.

1968 Mayıs ve Haziranında 10 milyonlarca Çin'li, Fransız halkının devrimci mücadelelerini desteklediklerini güçlü bir şekilde gösterdiler. Çin Komünist Partisinin ve «Devriminin zafere ulaştığı ülkelerin halkları, kurtuluş için mücadele etmekte olan halklara yardım etmelidir. Bu bizim enternasyonalist görevimizdir,» diyen Mao Zedung Yoldaşın çağrısına böyle cevap verdiler.

Bugün Mao Zedung'un ve Çin Halk Cumhuriyeti devlet organlarının General de Gaulle'ün dul karısına ve Fransız Hükümetine baş sağlığı mesajları iletmiş olmalarını nasıl yorumlamalıyız? Ölen eski Cumhurbaşkanının, hayatı boyunca bir gerici olduğunu ve Fransız kapitalisit büyük burjuvazisinin sınıf menfaatlerinin aktif savunuculuğunu yapmış olduğunu hatırladıkları için şaşkınlığa kapılan bazı yoldaşların ve Partimizin bazı dostlarını sordukları soru budur. Çinli yoldaşlarımızın 1968'deki tavırlarıyla 1970 deki tavırları arasında hiçbir çelişme olmadığını sıkıca kavrayarak bu soruya berrak ve ayrıntılı açıklamalarla cevap vermek, bütün militanlarımızın görevidir.

STRATEJİ VE TAKTİK

Mao Zedung'un başlıca katkılarından biri, onun askeri ve devrimci strateji ve taktik meseleleri üzerindeki çok önemli öğretileridir. Okuyucularımızı bir an için Çin Devriminin zaferi üzerinde, bu Devrimin 1 Ekim 1949'a kadar sürdürdüğü mücadelelerin değişik aşamaları üzerinde düşünmeye davet ediyoruz. Bu Devrim dolambaçlı yollardan geçmedi mi? Bu Devrim farklı sınıfların ve sosyal tabakaların, çeşitli partilerin tavırlarındaki deği-

şikliklere bağlı olarak, «birleşik cepheler» ile dünkü müttefike karşı verilen mücadelelerin birbirlerini izlemesine şahit olmadı mı? Evet, Çin Komünist Partisi, bazen Japon istilacılarına karşı milli burjuvazinin tümüyle bir birleşik cephe kurdu, bazen bu milli burjuvazinin en gerici kanadıyla doğrudan doğruya savaştı.

1920'lerden 1927'ye kadar Mao Zedung, Kuomintang'la bir birleşik cephe kurdu; sonra, ona karşı dişe diş bir mücadele vermek zorunda kaldı. Daha sonra, Japon emperyalistlerine karşı Çan Kay Şek ile tekrar bir birleşik cephe kurdu. Nihayet, gerici Çin burjuvazisinin baş temsilcisini ezdi. Mao Zedung'un yönettiği Çin Komünist Partisinin kullandığı taktiklerin doğruluğu şundan ileri geliyordu: Bu taktikler daima mevcut güçlerin doğru tahliline, dostların düşmanlardan ayırd edilmesine ve ayni zamanda, tarafsızlaştırılması mümkün olan orta unsurların da tespit edilmesine dayanıyordu. Çin Komünist Partisi, bu tahlillerden yola çıkarak baş düşmanı, dolayısıyla devrimci güçlerin baş hedefini şaşmaz bir şekilde tespit etmeyi daima başardı. Bu hedef, devrimin sosyalizm aşamasını açacak olan stratejik hedefe götüren sürecin her yeni aşamasında değişebilirdi.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANIDIR.

1 Nisan 1969 da Mao Zedung'un en yakın silah arkadaşı, Başkan yardımcısı Lin Biao, Çin Komünist Partisi 9. Kongresine, Çinli yoldaşlarımızın iç ve dış politikasının doğruluğunu kavramak ve özümlemek isteyen herkesin tekrar tekrar okuması ve incelemesi gereken bir rapor sundu.

Bu raporun «Çin'in Yabancı ülkelerle ilişkileri» konusunu ele alan 7. Bölümünün muhtevasını bilen herkesin, Çin Hükümetinin şimdiki etkin politikasını ve Çin Komünist Partisinin Başkanı Mao'nun dünya çapında öneme sahip beyanlarını anlamaması ve tasvip etmemesi mümkün değildir. Başkan Yardımcısı Lin Biao, bu bölümde, haklı olarak Mao Zedung'un şu sözlerini hatırlatıyor:

> «Sovyet revizyonizmi ve Amerikan emperyalizmi işbirliği içinde o kadar büyük suçlar ve rezaletler işlemişlerdir ki, devrimci dünya halkları onları cezasız bırakmıyacaktır. Dünya halkları başkadırmaktadır. Yeni bir tarihi dönem, Amerikan emperyalizmine ve Sovyet revizyonizmine karşı mücadele dönemi açılmaktadır.»

Bundan bir yıl iki ay sonra Başkan Mao, 20 Mayıs 1970 de «Amerikan emperyalizmine karşı dünya halklarını destekleyen bildiri»sini yayınlayarak ve «Dünya Halkları, Amerikan saldırganlarını ve uşaklarını altetmek için birleşin!» şiarını atarak, tarihi önem taşıyan yeni direktifler verdi.

Bu son bildirinin tespit ettiği baş hedef, Amerikan emperyalizmidir. Bunun dünya halklarının baş düşmanı olduğu Uluslararası Komünist Hareketin dünya çapındaki son bildirisinde belirtilmişti. (1960 Kasımında yapılan 81 Komünist ve İşçi Partisi Konferansı.) SSCB'nin revizyonist yöneticileri, Uluslararası Komünist Hareketi bölmekle gerçekten Amerikan emperyalizminin «uşakları» haline gelmişlerdir.

FRANSIZ EMPERYALİZMİ İLE AMERİKAN EMPERYALİZMİ ARASINDAKİ ÇELİŞMELER.

Çinli yoldaşlarımızın yaptığı dünya tahlili, Fransa ile Amerika arasındaki çelişmelerin yıllardır keskinleştiğini önemle ortaya koymaktadır. Haftalık **Pekin Information** (Peking Review, Peking - Rundschau) dergisi bu konuda birçok veriler yayınlamıştır. Okuyucularımız, örneğin, 16 Mart 1970 tarihli 11. sayıdaki «Pompidou - Nixon görüşmeleri ABD ile Fransa arasındaki, denetim ile denetime karşı direniş arasındaki kavganın şiddetini ortaya koyuyor ve kuyruğu sıkışan ABD emperyalizminin hızla çöküşe gittiğini gösteriyor» başlığını taşıyan yazıya bakmalıdırlar. Elbette, son Bordeaux milletvekili seçimi kampanyası sırasında Amerikan sermaye yatırımlarına avuç açan bir Chaban Delmas'ın gelip geçici tavrı bazı yoldaşları ve dostları yanıltabilir. Ama bu «ağaçlardan ormanı görememe» durumuna getirmemelidir. Çünkü bugünün gerçekliği içinde, bu mücadele gölgede kalsa, ve çoğu zaman Fransız toprakları dışında, yani Afrika'da, Asya'da ve hattâ Latin Amerika'da cereyan etse bile, Fransız ve Amerikan tekelci grupları arasındaki dişe diş mücadele esastır. Bunu kavramak için Fransız Hükümetinin dış politikası ile Amerikan Hükümetinin dış politikası arasındaki, yalnızca görünüşte değil, gerçekte varolan zıtlığı gözden geçirelim: Fransız kapitalist menfaatlerinin varlığını koruduğu Kamboçya dahil olmak üzere ve Kamboçya Birleşik Cephesi Hükümetinin tanınmamış olmasına rağmen, Güneydoğu Asya'daki zıtlık. Yine, Güvenlik Konseyi kararı üzerinde veya Rogers - Gromiko planı üzerinde anlaşmaya varılmış olmasına rağmen, Orta Doğuda zıtlık. Afrika'da Fransız yeni sömürgeciliği ile Amerikan sızması arasında çok daha sert bir zıtlık. Avrupa'da kategorik bir zıtlık (NATO kuvvetlerinin Fransız topraklarından çekilmesi, v.b.) Çin Halk Cumhuriyetinin Birleşmiş Milletlere kabulü gibi önemli bir meselede zıtlık, vb.

Bütün bunlar elbetteki zıt, tarafsız ve müttefik güçlerin dünya çapındaki durumlarının hep ayni kalacağı anlamına gelmez. Eğer bugün Fransız emperyalizmi ile Amerikan emperyalizmi arasındaki çelişmelerin sertleşmesinden Fransız tekellerinin Çin Halk Cumhuriyetine karşı tarafsız bir tavır takınması durumu doğuyorsa, bu yarın emperyalizmin dünya çapında çürümesi sürecinin gelişmesine bağlı olarak Fransanın tavrının değişmeyeceği demek değildir. Bir siyasi çizginin doğruluğunu ve etkinliğini yalnızca somut durum tayin eder.

> Uluslararası burjuvaziyi alaşağı etmek için bir savaşa, devletler arasındaki olağan savaşların en şiddetlisinden yüz kere daha zorlu, uzun ve karmaşık bir savaşa girişirken her türlü manevrayı, (geçici bile olsa) düşmanı bölen menfaat çatışmalarından yararlanmayı, (geçici, istikrarsız, yalpalayan veya şarta bağlı müttefikler bile olsa) muhtemel müttefiklerle anlaşma ve uzlaşmaları önceden reddetmek, son derece gülünç olmaz mı? Bu, (......) zaman zaman zigzaglar çizerek, bazan gerileyerek yürümeyi, ya da bir kere seçilmiş olan yolu, başka yolları denemek için terketmeyi reddetmek gibi bir şey olmaz mı?
>
> Lenin, **Bir Çocukluk Hastalığı.**

HALK ÇİN'İ İLE KAPİTALİST FRANSA ARASINDA BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMA

General de Gaulle ve onun Hükümeti 1964 de Çin Halk Cumhuriyeti ile diplomatik ilişki kurdu. Bu tavır, Fransız tekelci gruplarının yeni iktisadi pazarlar arayışına cevap verdiği halde, sırf ABD'nin Çin'e ait olan Tayvan adasını işgal politikasını tecrit etmek yolundaki tarihi süreç açısından bile yayı ararında paylaşmak isteyen iki sahte devin, ABD'nin ve SSCB'nin dünyayı aralarında paylaşmak isteyen iki sahte devin, ABD'nin ve SSCG'nin dünya egemenliği arzusuna vurulan ilk darbe oluyordu. Çin'in kapitalist Fransa ile barış içinde birarada yaşama politikası, farklı sistemlere sahip ülkeler araslndaki ilişkileri düzenleyen beş ilkeye dayanmaktadır.

SINIF DÜŞMANIMIZ OLAN FRANSIZ EMPERYALİZMİ ÇİN HALKINA DÜŞMANCA DAVRANIYOR MU?

Hiçbir şey bu soruya bugün olumlu cevap vermemize izin vermez. Doğrudan doğruya sınıf düşmanlarımız olan siyasi şahsiyetlerin — Edgar Faure'den İktisat Bakanı Bettencourt'a veya eski başbakan ve dışişleri Couve de Mourville'e kadar — Halk Çin'inde iyi karşılanmasının nedeni budur. Büyük burjuvazinin bu politikacılarının beyanlarını ve yazılarını okumamız, asla onlara güvendiğimiz anlamına gelmez; sadece onların bugünkü tutumlarını ve siyasi perspektiflerini daha iyi anlamaya çalıştığımız anlamına gelir.

Yüksek tirajlı burjuva gazetesi **France Soir**'da yayınlanan bir dizi yazıda Couve de Mourville, Halk Çin'i hakkında oldukça doğru bir tablo çizdi; beyanları değişik kisveler altında hep ayni anlama geliyordu. Niçin? Çünkü, Couve de Mourville, ülkedeki hakim burjuvazinin, Fransız emperyalizminin rakibi Amerikan emperyalizminin iktisadi ve siyasi hakimiyetini reddeden çok geniş bir kesiminin temsilcisidir. Üstelik Couve de Mourville, de Gaulle'ün tahliline sadık kalan iktidar perspektiflerine açık bir şekilde sergilemişti: «... Fransa'nın Pekin'de aktif varlığı, bugün Atlantik ve Avrupa üzerinde toplanan dünya çapındaki çatışmalar alanının Pasifik Bölgesine kayacağı bir döneme karşı ilgisiz değildir. Bu çatışmadaki taraflar gelecekte bu bölgede bulunan veya bu bölgeye komşu olan büyük devletler olacaktır: Çin, Sovyetler Birliği, Japonya ve Amerika Birleşik Devletleri. Herşey, her çeşit ihtimal mümkündür ve herşey önceden görünür olsa bile, hiçbir şey önceden tahmin edilemez. Fransa bu bölgede doğrudan doğruya yer almıyacaktır, ama diğerleri kadar bu bölge ile ilgilidir. Çünkü, belki de, evrensel barışın kaderi bir gün bu bölgede tayin edilecektir.»

Enu az Çinli yoldaşlar kadar bizim de, Amerikan emperyalizminin veya Sovyet sosyal emperyalizminin veya her ikisinin birden Japon emperyalizminin de desteğiyle dünya sosyalizminin kalesi Çin Halk Cumhuriyetine saldırması durumunda, kapitalist Fransa'nın, hiç olmazsa geçici olarak Çin halkının ve dolayısıyla dünya halklarının baş düşmanına karşı bir saldırmazlık ve ittifaksızlık tutumu almasını sağlamakla ilgilendiğimizi ilan ederiz.

ÇİN'İN FRANSA İLE BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMA POLİTİKASI, ÇİN KOMÜNİST PARTİSİNİN, PARTİMİZİN VE HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELELERİNİ DESTEKLEMESİNİ ASLA ENGELLEMEZ

Pekin - Information (Peking Review) koleksiyonunu ve Yeni Çin Haber Ajansının bültenlerini karıştırmak, buralarda halkımızın kendisini ezen ve sömüren tekelci sermayenin politikasına karşı verdiği bellibaşlı mücadelelerin sistematik bir şekilde anlatılmış olduğunu görmek için yeterlidir. İşçi sınıfının, emekçi köylülerin, aydınların ve öğrencilerin ve hatta küçük esnafın ve zenaatkarların mücadeleleri bu haber organlarının sütunlarında en açık bir şekilde duyurulmuştur. Partimizin mesajları ve Fransa Marksist - Leninistlerinin çeşitli yazıları Çinli yoldaşlarımız tarafından yayınlanmaktadır.

Fransa Marksist - Leninist Komünist Partisi, Çin Komünist Partisi ile normal ilişkiler sürdürür. Her hal ve kârda, Çin Komünist Partisi ile Fransa Marksist - Leninist Komünist Partisi arasındaki eksiksiz ideolojik ve siyasi birlik, hiçbir şekilde Çin'in Fransa'nın iç işlerine karışması demek değildir. Mao Zedung Düşüncesi, Fransada değil, Çin'de devrim yapmak için geliştirilmiştir. Tabii bu, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin bütün dünyada olduğu kadar Fransa'da da objektif olarak proleter devriminin en değerli silahı olmasına engel değildir. O, bütün dünya devrimcilerinin düşüncesi ve eylemi için bir pusuladır.

Bu açıklamaların sonucu olarak biz, bir yandan yüce Çin Komünist Partisinin, tarihi örneklerin gösterdiği gibi, Fransa halkı da dahil olmak üzere devrimci halkların bütün mücadelelerini desteklediğini önemle belirtiriz. Diğer yandan, Çin Halk Cumhuriyeti, kapitalist Fransa ile barış içinde birarada yaşama politikası gütmektedir, bu asla önceki tutumla çelişmeli değil, tam tersine, ayni yöndedir; bu, ilkeye dayanan bir tavırdır ve Fransız emperyalizmi ile Amerikan emperyalizmi arasındaki çelişmeleri keskinleştirmekten geri kalmaz. İşte bu nedenle, de Gaulle'ün ölümü üzerine Çinlilerin çektikleri telgraflar ve taziyet mesajları bizi hiçbir şekilde rahatsız etmemektedir. Bu metinlerden gerçekte ifade ettikleri dışında başka fikirler çıkarmamak için bunların dikkatle okunması gerektiğini eklemeliyiz.

Partimiz çağımızın en büyük Marksist - Leninisti olan Başkan Mao Zedung'un değerli yönetimindeki yüce Çin Komünist Partisinin proleter enternasyonalizmi yolundaki şaşmaz uygulamasını ancak kutlayabilir. Bu uygulama, Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in ilkelerine sadıktır; bu uygulama Marksizm - Leninizmi daha yüksek bir düzeye, Mao Zedung Düşüncesi düzeyine çıkartarak sürdürür. İşte bu nedenle biz, Başkan Mao'yu bütün dünya devrimcilerinin yanılmaz öğretmeni, öğretmenimiz, çağımızın Lenin'i sayıyoruz.

L'Humanité Nouvelle
Kasım 1970

Biz savaşın ortadan kaldırılmasından yanayız, savaş istemiyoruz; ama savaş ancak savaşla ortadan kaldırılabilir, ve silâhı yoketmek için silâha sarılmak zorunludur.

MAO ZEDUNG

———oOo———

İhtilâlci savaş kitlelerin savaşıdır; ancak kitleleri seferber ederek ve onlara güvenerek sürdürülebilir.

MAO ZEDUNG

———oOo———

Gerçek bir çelik kale nedir ? Bu kitlelerdir, gerçekten ve samimiyetle ihtilâli destekleyen milyonlarca ve milyonlarca halktır. Dünyada herhangi bir gücün yıkması imkânsız, kesinlikle imkânsız olan gerçek çelik kale budur. Karşı - devrim bizi ezemez; tam tersine, biz onu ezeceğiz. Milyonlarca ve milyonlarca halkı devrimci hükûmet etrafında birleştirerek ve devrimci savaşımızı genişleterek, bütün karşı - devrimi sileceğiz ve Çin'in tamamını ele geçireceğiz.

MAO ZEDUNG

———oOo———

Savaşabilmek için en zengin güç kaynağı, halk kitleleridir.

MAO ZEDUNG

Sosyalist Kurultay

ŞİLE TİP İLÇESİNİN SOSYALİST KURULTAY KARARI

Bugün Türkiye'de Sosyalist hareket dağınıklık içindedir. Bu durum birçok yanlış düşüncenin aramızda barınmasına imkân vermektedir. Bu yanlış düşüncelerin açığa çıkarılması ve sosyalist hareketin yeniden daha güçlü olarak gelişmesi için Sosyalist Kurultayın toplanması gereğine inanıyor ve bu teşebbüsü destekliyoruz.

Şile TİP İlçe Örgütü
Müteşebbis Kurulu
Müteşebbis Kurulu Adına
İSMAİL ASLAN

DEVRİMCİLER BİRLEŞİN !

Türkiye'de halkımızın ve devrimcilerin üzerinde durduğu meselelerin en önemlisi, solun dağınıklığı ve keşmekeşidir.

Artık bu çok önemli soruna ivedilikle eğilmemiz gerekmektedir.

Solun dağınıklığı karşı - devrimci safların lehine olmakta, başta Amerikan emperyalistleri ve yerli işbirlikçiler bundan fazlasıyla yararlanmaktadır.

Bütün devrimcilerin dünya ve Türkiye şartlarını bir bütün olarak değerlendirmeleri ve devrimci teoriyle asla bağdaşmayan bu dağınıklığı ve rekabetçiliği ortadan kaldırmaları gereklidir.

«Bütün dünya işçileri birleşin!» çağrısını unutmayalım. Bütün Türkiye'li devrimciler, devrimci fikirler etrafında birleşelim. Devrimciler olarak kendi aramızda birliğe ulaşmadıkça halkımızın birliğini sağlıyamayız, halkımızla kaynaşamayız.

Eleştiri - özeleştiri ilkesini uygulayıp geçmiş hatâlara yenilerini katmamalı, kendimizi amansızca eleştirmeli ve hatâlarımızdan arınmalıyız. Bütün tavırlarımız işçi sınıfı devrimcilerine yaraşır olmalıdır.

Devrimci birlik, halkımızın mücadelesini ilerletecek birlik Marksizm - Leninizm ilkeleri etrafında gerçekleştirilebilir. Sosyalist Kurultay, bu birliğin sağlanması yolunda atılmış önemli bir adımdır. Bütün devrimci çevrelerin bu Kurultaya önem vermeleri gerekir. Bu Kurultay'da devrimciler rekabetçiliğe, gevezeliğe sapmadan mücadelemizin bütün temel meselelerini tek tek ele almalı ve halkımızın devrim dâvâsına esaslı çözüm yolları getirmelidir.

Aksi halde Türkiye halkının ezilmesine, sömürülmesine, horlanmasına göz yummuş sayılırız.

Bu büyük görevi başarma mücadelemizde bütün devrimciler omuz omuza vermek zorundayız.

Türkiye halkı Sosyalist Kurultay'da alınacak ciddi kararları beklemektedir. Devrimci selâmlar.

GANİ GÜRBÜZER
Adıyaman

tartışma

ÖRGÜTLEMEYE GİDİLMELİDİR

Proleter Devrimci Aydınlık dergisi tüm devrimci arkadaşlara Tartışma sütunuyla yer ayırmıştır. Bu, bütün arkadaşların bu sütun yoluyla birbirlerine daha da yakınlaşmasını sağlamaktadır. Böylelikle yanlış fikirler burada tartışılarak, doğru fikirlere karşı çıkılması önlenecektir. Bu devrimci bir tutumdur.

Köylerde eylemlerin doğabilmesi için teori ve pratik dersleri vermek devrimci bir koşuldur. Marksizm - Leninizm düşüncesi aydın düşücesi olamaz. Bu kitleler arası bir düşüncedir. Bunun için köylerde teori - pratik toplantıları yapmalıdır. Teorilerin pratikteki uygulanış koşullarını kitlelere açıklamalıyız. Köylerdeki tüm arkadaşlar çevresini eylem koşullarına göre iyice yoğurmalıdır. Kitle bilinçlenmeyince eylem anında ters fikirler karşı - cephe alırlar. Bu da eylem için büyük tehlikelerdendir. Köylerde devrim zorunluluğu iyice işlenmelidir.

Köylerde örgütlenmeye gidilmelidir. Bu çevresel bir örgüt olarak başlıyabilir. Bunlara tüm ora devrimcileri ve proletaryası katılmalıdır. Böylelikle sınıfsal durumlarını, sömürü çarklarını anlatmalı. Milli Demokratik Devrim ilkelerinin gerekliliğini anlatmalı. Marksizm - Leninizm kitle içinde açıklanmalı ve kitleyi yoğurmalıdır. Günümüz Marksizm - Leninizmi Mao Zedung Düşüncesinin önemini burada unutmamalıyız. Bu, Marksizm - Leninizmi inkâr sayılır.

Bir de şunun üzerinde durmalıyız. Oportünist - revizyonist fikirleri, zorbalıkla yoketmeye çalışmamalıyız. Bu kitleler arasında çok acı yorumlara neden olur. Onları fikir tartışmalarıyla gerçek devrimciliğe kavuşturabiliriz.

Çoğu devrimci arkadaşların (taşradaki) bilinçlendirilmesi için, onları kitap, gazete, dergi ve broşürle beslemelidir. Bu ise kitle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ ve Proleter Devrimci Aydınlık'la olabilir. Tüm devrimci arkadaşlara sesleniyorum. Kitle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ, çoğu arkadaşların kanlarını satarak yaptığı yardımlardan ve bazı arkadaşların küçücük yardımlarından elde edilen paralarla yaşamaktadır. O küçücük paralar koskoca kitle silahını bütün baskılara rağmen yaşatmaktadır.

Tüm Proleter Devrimciler : Kitle silahını yay, oku ve yanındakilere okut. Onu en ücra köşelere kadar sokmalısın.

Yaşasın Proleter Devrimciler!

Yaşasın kitle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ!

ŞUAYIP AKKOÇ

REVİZYONİZM ÜZERİNDE FAZLA DURULUYOR

Kendimce dergi ve gazetenizi eleştireceğim.

1 — Derginiz Rusya'nın revizyonist ve sosyal - emperyalist olup olmadığı sorunu üzerinde fazla duruyor. «Fazla» duruyor deyiminden hiç durulmasın sonucu çıkarılmasın. Gerçekte Rusya yaptıklarıyla revizyonistliğini kanıtlamıştır. Ulusal kurtuluş savaşı veren halklara yardım edecek yerde işbirlikçi iktidarlara yardım ederek onların bir süre daha ayakta kalmasını sağlaması bağışlanacak hata değildir. Fakat bu durum Rusya'yı Amerika ile aynı kefeye koymamızı gerektirmez. Bence öncelikle Türkiye'nin sorunlarına yer verilmesi gerekir.

2 — Derginizin yazıları başka yerlerden aktarmalardan ileri geçemiyor. Örneğin, 25. sayının içerdiği yazıların çoğu aktarma.

3 — Derginizin 23. sayısının 382. sayfasında Mihri Belli'nin MDD broşüründen aldığınız «Filipin demokrasiciliği şartlarında Türkiye nüfusunun muazzam çoğunluğunu teşkil eden şehir ve köy emekçileri, parlamenter politika dışında tutulabildiğinden, ülkemizde bir proleter devrimci parti, hatta bir radikal küçük burjuva partisi yoktur.» sözünü kendinize göre yorumlayıp, Mihri Belli'nin, proletarya partisinin kurulabilmesi için egemen sınıfların izin vermesi gerektiğini, egemen sınıflar izin vermedikçe kurulamayacağını söylemek istediği sonucunu çıkarıyorsunuz.

Şunu belirtmek isterim : Şu anda Türkiye'de proleter devrimci bir parti yok. Kurulamayışının nedenlerinden biri de parlamentonun egemen sınıflara ait «kapalı av alanı» olmasıdır. Çünkü 1964 - 1965 yıllarına kadar emekçilerin parlamenter yoldan iktidara gelebileceği görüşü hakimdi. Fakat artık bu görüşün tutarlığı kalmadı. Bu nedenle proleter devrimci parti parlamentonun dışında kurulacaktır.

4 — İŞÇİ - KÖYLÜ'ye gelince : Gazeteniz haber gazetesi olmaktan ileri geçemiyor. Oysa kitle silahının örgütleyici ve politik bilinç verici bir gazete olması gerekir.

SONUÇ : Yukarıda belirttiklerimden kesinkes derginizin savunduğu tüm görüşlerin karşısında olduğum sonucu çıkarılmasın. Ayrıca Aydınlık Sosyalist Dergiyi ve KURTULUŞ'u da yetersiz ve bazı yönleriyle tutarsız buluyorum. Örneğin, Aydınlık S.D. nin 23. sayısının bir bölümünde Mihri Belli Rusya'nın revizyonist olmadığını kanıtlamaya çalışırken, aynı derginin Aydınlık'ta Dünya ve Türkiye bölümünde Rusya'nın revizyonistliği kanıtlanmaya çalışılıyor. KURTULUŞ ise ayda bir çıkmakla görevini yerine getiremiyor.

Proleter Devrimci Aydınlık ve çevresindekilere devrimci selâmlar.

Zafer Türkiye ve dünya halklarının devrimci mücadelesinindir.

NOT : 23. sayıdaki Ege Köy Çalışmalarından çıkan sonuçlar, üzerinde durularak okunmalı.

MUHARREM KALIPÇI
21.11.1970 - Balıkesir

Revizyonizm, burjuvazinin ideolojisidir. Dünya çapında olduğu gibi ülkemizde de halkımızın devrim mücadelesi oportünizme ve revizyonizme karşı verilen amansız mücadelelerle gelişip güçlenmektedir.

Devrimci mücadele içinde revizyonizme karşı mücadeleyi kavramak ve sürdürmek Marksizm - Leninizm hattını savunmak ve ilerletmek demektir.

Proleter devrimcileri olarak bu meselenin önemini ülkemizin devrimci pratiği içinde kavradık. Şanlı 15 - 16 Haziran günleriyle birlikte yükselme dönemine giren halkımızın devrim mücadelesi; sıkı yönetim devresi; işbirlikçi iktidarın Doğu Halkı üzerindeki baskı ve zulmü; bütün bunlara karşı yürütülen mücadeleler ülkemizdeki burjuva revizyonist kliklerinin açığa çıkmasını sağladı. Marksist -Leninist tavırla, revizyonist ve oportünist tavırlar arasındaki kalın sınır çizgisi bu pratik içinde çekildi.

Modern revizyonizme karşı verilen mücadele, Amerikan emperyalizmiyle Sovyet Sosyal Emperyalizminin «aynı kefeye» konulması şeklinde görülmemelidir.

Sovyet sosyal emperyalizmi bugün dünya halklarının kurtuluş mücadeleleri önünde büyük bir tehlikedir. Halkların mücadelelerini, gerici iktidarları destekleyerek; ABD emperyalizmiyle işbirliği yaparak : parlamenter yollar önererek; geriletmeye, bastırmaya çalışmaktadır. Yeni burjuvazi Proleterya diktatörlüğünü tasfiye edip kendi diktatörlüğünü yerleştirmiştir. Sovyet Sosyal-Emperyalizminin baskısı altında bulunan bir çok ülkede proletarya diktatörlüğünün yeniden kurulması için revizyonist kliklere karşı büyük mücadeleler verilmektedir. Bunun son örneği Polonya Halkının dönek Gomulka kliğine karşı giriştiği devrimci mücadeledir.

Bugün dünya halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmidir. Halkların devrim mücadeleleri onu yıkmaya ve sosyalizmi inşa etmeye yönelmiştir. Ancak bu, modern revizyonizmin karargahlarına ve Sovyet Sosyal - Emperyalizmine dünya çapında ve ülkemizde verilmekte olan mücadelenin gözardı edilmesi demek değildir. Aksine bu mücadele, emperyalizme ve burjuvaziye karşı yürütülen savaşın bir parçasıdır ve ondan ayrı düşünülemez.

Bu konuda Dergimizde yayınlanan şu yazılarda birçok bilgiler bulmamız mümkündür. 21. sayıda **Modern Revizyonistler Dünya Halklarının Kurtuluş Mücadelelerini Nasıl Baltalıyorlar?** başlıklı yazı. 22. sayıda **Proleter Enternasyonalizmi ve Burjuva Milliyetçiliği.** 23. sayıda **Arap Halklarının Kurtuluş Mücadelelerini Hiçbir Güç Durduramayacaktır** ve aynı sayıda **Modern Revizyonizme Karşı Uyanık Olalım** adlı yazılar. 24. sayıda **Filistin İhtilalini Kimse Durduramaz, Modern Revizyonistler Kamboçya Faşistlerini Destekliyor!** yazıları ve Doğu Perinçek arkadaşın **Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır** adlı yazılarla **AYDINLIK'TA DÜNYA VE TÜRKİYE** sayfalarında ülkemiz pratiğinin somut tahlilleri.

İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetemiz hakkındaki eleştirilere gelince :

İŞÇİ - KÖYLÜ devrimci mücadelemizin kitle silahıdır. Gazetemiz, ilk sayısından itibaren ülke çapında yürütülen bütün mücadelelerin içinde yer al-

mıştır. Militan bir yayın organı olarak, bütün halkımızın mücadelelerine ışık tutmaya, politik bilinç vermeye çalışmaktadır.

Gazetemizde çıkan haberleri sadece «haber» olarak almak kanımızca eksik bir değerlendirme olur. Gazeteyi baş manşetinden başlayarak yazılarıyla ve haberleriyle bir bütün olarak ele almak gerekir. Bu bütünlük içinde gazete kitlelerin mücadelelerini birleştirmek; politik bilinç vermek; propaganda ve ajitasyon yapmak; mücadeleleri örgütlemek gibi görevleri yerine getirmeye çalışmaktadır.

İŞÇİ - KÖYLÜ esas olarak izlediği doğru çizgi ve politikasıyla halkımızın güvenini kazandı. Onun desteklediği bir gazete haline geldi. Binlerce işçi, köylü, aydın ve devrimciyle bağlar kurmayı başardı. Bugün gazetemiz bu durumdadır. Ancak şurası da açıktır ki, İŞÇİ - KÖYLÜ eleştirildikçe ve hataları tesbit edilip pratik içinde düzeltildikçe güçlenecek ve devrimci görevini daha iyi yerine getirebilecektir.

26 ARALIK 1970 GÜNÜ EGE ÜNİVERSİTESİ RECEP EGEMEN ANFİSİNDE «FAŞİZME KARŞI» YAPILACAK AÇIK OTURUMA KATILIN!

Türkiye'nin dört bir yanından sesler geliyor. Bu, halkın devrimci mücadelesinin ayak sesleridir. Türkiye'nin dört bir yanında, işçiler, köylüler, tüm halkımız, büyük sermayedarların ve toprak ağalarının iktidarına baş kaldırıyorlar. 15 - 16 Haziran şanlı işçi direnişi, Adana işçilerinin zorlu kavgası, işçi sınıfımızın mücadelesine yeni siperler kazandırıyor. Tire'nin Yenioba köylüleri ağaların topraklarını işgal ediyorlar. Şereflikoçhisar köylüleri ağalara karşı mücadele veriyorlar.

Halkımızın gelişen mücadelesi karşısında Amerikancı patronlarla toprak ağaları paniğe kapıldılar. Halkımıza karşı sinsice plânlar hazırlıyorlar. Kapalı kapılar ardında, Amerikancı generallerle anlaşarak halkımızın gelişen mücadelesini zorla bastırma yollarını arıyorlar. Bu halk düşmanları, faşist bir yönetimin hazırlığı içindeler.

Faşizm, büyük sermayedarlarla toprak ağalarının en alçak, en bayağı, canavarca diktatörlüğüdür, açık diktatörlüğüdür. Bugün bunların yüzlerinde maskeleri vardır. Maskeleri onların iğrenç yüzünü gizlemektedir. Bu maske bugünkü sözde demokrasidir. Bu halk düşmanı sınıflar halkın gelişen mücadelesi karşısında bu maskeyi indirmek zorunda kalırlar. Bunlara karşı hazırlıklı olalım. Bu iğrenç heveslerini kursaklarında bırakalım.

Faşizmin yalnızca sosyalistlere karşı olduğunu zannedenler yanılıyorlar. Tarih bunu ispatlamıştır. Almanya'da, İtalya'da, İspanya'da, Yunanistan'da bu ispatlanmıştır. Faşizm halka karşıdır, bütün demokratik, ilerici güçlere karşıdır. Faşizm, bir avuç sermayedar ve toprak ağasının açık diktatörlüğüdür.

Bugün Türkiye'de Amerikancı patronlar ve toprak ağalarının gizli diktatörlüğü vardır. Sinsice öldürülen işçiler, köylüler, gençler bunun kesin delilidir. Doğuda yapılan zulüm, komando baskınları bunun delilidir. Bugünkü demokrasi toprak ağalarının ve Amerikancı patronların sömürülerini sür-

dürmeleri içindir. Bu demokrasi işçilerin, köylülerin demokrasisi değildir. Bunlar kendilerine demokrasi, halka zulüm uygularlar, ama halkın gelişen mücadelesi karşısında bu sözde demokrasiyi de ortadan kaldırırlar.

İşçiler, Köylüler, Gençler, Namuslu Aydınlar, Askerler!..

Oynanmak istenen bu oyuna karşı uyanık olalım .Hakim sınıfların tuzaklarını iyi bilelim. Bunlara karşı mücadeleye hazır olalım. Amerikancı generallerin darbe teşebbüslerini kursaklarında bırakalım.

ZULMÜN TOPU TÜFEĞİ VARSA HALKIN DA YENİLMEZ GÜCÜ VARDIR.

Kahrolsun Halk düşmanı Faşistler!..

Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi ve tüm gericiler!..

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ!..

İŞÇİ - KÖYLÜ GAZETESİ
İZMİR BÜROSU

NOT : AÇIK OTURUMA KATILAN KURULUŞLAR :
DEV - GENÇ, TÖS, SAĞPERSEN, İLKSEN, DİSK
İSTANBUL HUKUK FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİ, TEKSEN

proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

Sözde güçlü olan gericilerin sadece kâğıttan kaplanlar olduğunu söyledim. Bunun nedeni onların halktan kopuk olmasıdır. Bakın ! Hitler kâğıttan bir kaplan değil miydi ? Hitler devrilmedi mi ? Rus çarının, Çin imparatorunun ve Japon emperyalizminin hepsinin kâğıttan kaplanlar olduğunu da söyledim. Bildiğimiz gibi, bunların hepsi devrildi. ABD emperyalizmi henüz devrilmedi ve elinde atom bombası vardır. Onun da devrileceğine inanıyorum. O da kâğıttan bir kaplandır.

MAO ZEDUNG

BEŞ LİRA